

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ

ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Κωνσταντίνος Σταθόπουλος
Μιχάλης Χρυσανθόπουλος

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΒΑΡΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΠΑΤΡΑ 2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	5
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	8
ABSTRACT	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.....	10
ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΕΡΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ.....	10
1.1 Η ιστορία της Λογιστικής	10
1.2 Η έννοια της Λογιστικής.....	11
1.3 Χρήστες λογιστικών πληροφοριών	11
1.4 Λογιστικές Καταστάσεις	12
1.5 Ορισμός Διοικητικής λογιστικής.....	13
1.6 Λειτουργίες λογιστικής	13
1.7 Σκοποί της Λογιστικής.....	14
1.8 Διακρίσεις της Λογιστικής.....	16
1.9 Λογιστικές αρχές.....	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.....	21
ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ	21
2.1 Ισολογισμός (balance sheet).....	21
2.2 Προϋποθέσεις σύνταξης ισολογισμού	22
2.3 Διακρίσεις του ισολογισμού.....	23
2.4 Διακρίσεις του Ενεργητικού και του Παθητικού.....	25
2.4.1 Ενεργητικό (assets).....	25
2.4.2 Παθητικό	28
2.5 Μορφές Ισολογισμού	30
2.6 Θεωρίες για τους Ισολογισμούς	32
2.6.1 Στατική Θεωρία.....	32
2.6.2 Ονομαστική θεωρία	32
2.6.3 Ολοκληρωτική θεωρία.....	33
2.6.4 Δυναμική θεωρία.....	33
2.6.5 Οργανική θεωρία.....	33

2.7	Ουσιαστική ανάλυση ισολογισμών και Αποτελεσμάτων χρήσης	33
2.8	Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης	35
2.8.1	Έσοδα – Έκτακτα κέρδη	36
2.8.2	Έξοδα – Έκτακτες Ζημιές	37
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.....	40
	ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ	40
3.1	Ορισμός ανάλυσης	40
3.2	Σκοποί ανάλυσης ισολογισμού	41
3.3	Σημασία ανάλυσης	43
3.4	Ποιοι ενδιαφέρονται για την ανάλυση των ισολογισμών	43
3.5	Τα στάδια ανάλυσης ισολογισμού	45
3.6	Ειδή χρηματοοικονομικής ανάλυσης	46
3.6.1	Ανάλογα με την θέση του αναλυτή.....	46
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.....	49
	ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΧΡΗΣΗ	
	ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ	49
4.1	Έννοια και χρησιμότητα αριθμοδεικτών	49
4.2	Ορισμός αριθμοδεικτών	50
4.3	Χρησιμότητα	51
4.4	Χρηματοοικονομική ανάλυση.....	53
4.4.1.	Κάθετη ή διαστρωματική ανάλυση	53
4.4.2.	Οριζόντια χρηματοοικονομική ανάλυση	55
4.5	Προϋποθέσεις για την σύγκριση των λογιστικών στοιχείων	56
4.6	Οι βασικότερες κατηγορίες αριθμοδεικτών είναι οι εξής	57
4.6.1	Αριθμοδείκτες ρευστότητας (Liquidity Ratios).....	58
4.6.2	Αριθμοδείκτες δραστηριότητας (Activity Ratio).....	62
4.6.3	Αριθμοδείκτες αποδοτικότητας (Profitability ratios)	67
4.6.4	Αριθμοδείκτες κεφαλαιακής διάρθρωσης (Financial structure ratios) 70	
4.7	Περιορισμοί και αδυναμίες αριθμοδεικτών	72
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.....	73
	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ	73
5.1	Εισαγωγή	73

5.2	Αεροπορικές αφίξεις	73
5.3	Οδικές αφίξεις	75
5.4	Ποιοτικά χαρακτηριστικά τουρισμού	77
5.5	Ταξιδιωτικές εισπράξεις.....	80
5.6	Προσωρινό ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών	81
5.7	Μερίδιο αγοράς	82
5.8	Κατάταξη του ελληνικού τουρισμού.....	82
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6.....	83
	ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ – ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ DU LAC Α.Ε.....	83
6.1	Εισαγωγή.....	83
6.2	Οικονομική ανάλυση δημοσιευμένων καταστάσεων	83
6.2.1	Αριθμοδείκτες ρευστότητας.....	83
6.3	Στοιχεία κλάδου	94
6.4	Σύγκριση με κλάδο.....	99
	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	100
	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	102
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	103

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ανάπτυξη και η καλή υγεία μιας επιχείρησης ανεξάρτητα από το μέγεθος της είναι η βασική της επιδίωξη. Η αύξηση του κέρδους μιας επιχείρησης που συνεπάγεται και αύξηση του πλούτου της πραγματοποιείται με διάφορες προσεγγίσεις που οι πιο συνηθισμένες είναι η μεγιστοποίηση της περιουσίας των ιδιοκτητών της επιχείρησης, τη μεγιστοποίηση του κέρδους της, τη μεγιστοποίηση της αμοιβής των στελεχών της, ιδιαίτερα στις μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και στη κοινωνική ευθύνη και βάρος. Επικρατέστερη προσέγγιση στις μέρες μας για τον σχεδιασμό της οικονομικής πολιτικής μιας επιχείρησης, είναι η πρώτη προσέγγιση γιατί τα αποτελέσματα της είναι μακροπρόθεσμα και σταθερά, λαμβάνοντας όμως υπόψη και τους άλλους στόχους.

Ο λόγος της επικρατήσεως αυτής της προσέγγισης είναι ότι δίνει στην επιχείρηση δυναμισμό και καλύτερα αποτελέσματα μακροπρόθεσμα, ξέροντας ότι η ύπαρξη μιας σταθερής και σύγχρονης υποδομής, μπορεί να αποφέρει λιγότερα κέρδη, αλλά θα υπάρχουν «πάντα», ενώ και η επιχείρηση θα έχει αξία. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να υπερδιπλασιαστούν οι επιχειρήσεις που μπόρεσαν τα τελευταία χρόνια να εισηγηθούν στο χρηματιστήριο και εδώ δεν μιλάμε για πολυεθνικές η εταιρείες κάποιου συγκεκριμένου χώρου, αλλά μικρές εταιρείες που υπάρχουν γύρω μας και αναγνωρίζοντας το ανταγωνιστικό περιβάλλον που αναπτύσσεται, προσπαθούν να επιβιώσουν.

Οι επενδύσεις όμως που θα γίνονται από τις εταιρείες πρέπει να ακολουθούν το «παν μέτρων άριστον» που είναι ένας χρυσός κανόνας για την επιχειρηματική οικονομική πολιτική. Αυτό σημαίνει ότι οι οικονομικές τους επιλογές θα είναι ένας συνδυασμός των ανωτέρω, με

προτεραιότητα της μεγιστοποίησης της αξίας της εταιρείας, αλλά με στρατηγικό σχεδιασμό και πρόγραμμα για να αποφευχθεί ο κίνδυνος της κατάρρευσης.

Όλοι οι επιχειρηματίες θεωρούν ότι γνωρίζουν καλά την επιχείρησή τους και μια πρόταση για καλή γνώση των χρηματοοικονομικών τους ξενίζει από πρώτη άποψη. Δεν είναι όμως λίγες οι περιπτώσεις, που χωρίς να υπάρχει κάποια προφανής εξήγηση βρίσκονται αντιμέτωποι με κάποιο ταμειακό πρόβλημα διαρκείας ή που δεν μπορούν να απαντήσουν σε ερωτήματα της τράπεζας τους. Επίσης η ξαφνική έλλειψη κεφαλαίων στην πορεία υλοποίησης κάποιας επένδυσης, αναγκάζουν τον επιχειρηματία να λάβει αποφάσεις κυριολεκτικά στον «αέρα». Οι αποφάσεις αυτές αν είναι παράτολμες μπορεί να έχουν εξαιρετικά δυσάρεστα αποτελέσματα για την επιχείρηση, τους εργαζομένους σε αυτήν, τον ίδιο και την οικογένειά του ενώ αντίθετα αν είναι συντηρητικές, για τον φόβο των ανωτέρω, να απαξιώσουν την επιχείρηση.

Τα στοιχεία που προέρχονται από το λογιστικό σύστημα είναι αυτά που λαμβάνουν κυρίως υπόψη οι μεγάλες και μεσαίες εταιρείες, για τις επιχειρηματικές επιλογές τους και τις οικονομικές αποφάσεις, ενώ τις ΜΜΕ λαμβάνεται υπόψη το λογιστικό σύστημα και αυτά που γνωρίζει ο επιχειρηματίας, ο οποίος στις περισσότερες περιπτώσεις ευχαρίστως θα ήθελε όλα αυτά να τα εμπεριέχει μόνο το λογιστικό του σύστημα και τμήμα. Ο λόγος είναι ότι μέσα σε μια επιχείρηση η λογιστική πληροφόρηση, είναι ένας τρόπος αξιολόγησης, ελέγχου και υποστήριξης του σχεδιασμού της λειτουργίας της. Ο καλός υπολογισμός από τους σωστούς λογιστές κάνει μια επιχειρηματική δραστηριότητα να καταγράφεται, να συνοψίζεται και να αναλύεται σωστά, μιας και η λογιστική βασίζεται σε «αμείλικτους» αριθμούς. Με τους ίδιους

υπολογισμούς αναγνωρίζεται και η κατάσταση των ανταγωνιστών του κλάδου που ανήκει η επιχείρηση. Γι αυτό και οι ουσιαστικές ασχολίες του επιχειρηματία είναι το διάβασμα, η ανάλυση- συζήτηση, οι σκέψεις και οι αποφάσεις.

Για το καθορισμό οποιασδήποτε απόφασης με οικονομικό αποτέλεσμα, οι δύο βασικές οικονομικές καταστάσεις από το λογιστικό σύστημα, που θα ήθελε και θα έπρεπε να γνωρίζει κάθε επιχειρηματίας, επίσημες ή ανεπίσημες, είναι ο ισολογισμός και η κατάσταση αποτελέσματα χρήσεως, οι οποίες υποστηρίζονται όσον αφορά την εκτενέστερη ανάλυση του από τα ισοζύγια.

Σε κάθε επιχείρηση η παρουσίαση των καταστάσεων αυτών είναι διαφορετική, δεν αλλάζουν όμως τα βασικά τους στοιχεία και περιεχόμενα. Στο κεφάλαιο αυτό δίνεται ένα παράδειγμα με σχέδια οικονομικών καταστάσεων, τα οποία είναι εναρμονισμένα με τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα οποία παρουσιάζεται προσέγγιση κάποιας πραγματικής εταιρείας. Λόγω όμως του φορολογικού συστήματος που επικρατεί αυτή την περίοδο αλλά και τις πολιτικές χορηγήσεων που ακολουθούνται στις μέρες μας από τις τράπεζες, πολλές εταιρείες προσανατολίζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις περισσότερο στην επικοινωνία με το Δημόσιο και όχι στην πραγματική εικόνα της επιχείρησης. Αυτό όμως έχει σαν αποτέλεσμα η βιωσιμότητα της εταιρείας να επαφίεται στη διαίσθηση και τη συγκυρία της αγοράς και έτσι να μην είναι δυνατή η παρακολούθηση της επιχείρησης. Οι οικονομικές αποφάσεις και επιλογές πρέπει να στηρίζονται σε ένα σύνολο δεδομένων τα οποία αντλούνται από τις οικονομικές καταστάσεις.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Βασική επιδίωξη κάθε επιχείρησης, μικρής ή μεγάλης, είναι όπως συμβαίνει με κάθε οργανισμό η καλή της υγεία και η ανάπτυξη της. Οι επιδιώξεις αυτές στην επιχείρηση μεταφράζεται σε αύξηση της περιουσίας- κέρδος, με διαφορετικές όμως προσεγγίσεις που περιλαμβάνουν συνήθως, τη μεγιστοποίηση της περιουσίας των ιδιοκτητών της επιχείρησης, τη μεγιστοποίηση του κέρδους της, τη μεγιστοποίηση της αμοιβής των στελεχών της, ιδιαίτερα στις μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και στη κοινωνική ευθύνη και βάρος. Σήμερα η πρώτη προσέγγιση είναι αυτή που έχει επικρατήσει, ως αποτελεσματικότερη σε μακροπρόθεσμα και σταθερά αποτελέσματα, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι οι άλλοι στόχοι δεν λαμβάνονται υπόψη στο σχεδιασμό της οικονομικής πολιτικής της επιχείρησης.

Η ανωτέρω προσέγγιση προσδίδει στην επιχείρηση δυναμισμό και μακροπρόθεσμα αποτελέσματα, αναγνωρίζοντας ότι όταν υπάρχει σταθερή και σύγχρονη υποδομή, μπορεί να υπάρχουν λιγότερα κέρδη, αλλά θα υπάρχουν «πάντα», ενώ και η επιχείρηση θα έχει αξία. Μην λησμονείται στο σημείο αυτό, ότι υπερδιπλάσιες επιχειρήσεις από τις τότε υπάρχουσες, απέκτησαν τα τελευταία χρόνια τα προσόντα να μπουν στο χρηματιστήριο. Επιχειρήσεις που ούτε πολυεθνικές, ούτε υποχρεωτικά κάποιου χώρου, αλλά εταιρείες «της διπλανής μας πόρτας», που πήραν απόφαση να επιβιώσουν και αναπτυχθούν σε ένα έντονα ανταγωνιστικό περιβάλλον.

ABSTRACT

The main goal of every business, small or large, as is the case with any organization its good health and development. Such concerns in business translates to an increase in assets; gain, but with different approaches usually include maximizing the property of the owners of the business, maximize profit, maximize the remuneration of its staff, particularly in large multinational companies and to social responsibility and weight. Today the first approach is the one that has prevailed as effective in the long term and consistent results, this of course does not mean that other goals are not taken into account in the design of economic enterprise policy.

The above approach gives the dynamic business and long-term outcomes, recognizing that where there is a stable and modern infrastructure, there may be less profit, but there will be "forever", while the company will have value. Do not forget at this point that more than twice as companies from the then existing, acquired in recent years qualified to enter the stock market. Enterprises that neither multinationals, nor necessarily a space, but companies' Our next door "who took the decision to survive and grow in a highly competitive environment.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΕΡΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

1.1 Η ιστορία της Λογιστικής

Η ιστορία της λογιστικής είναι μακρόχρονη. Η ανάπτυξη του εμπορίου και των συναλλαγών βοήθησε και στην δική της ανάπτυξη. Έχουν βρεθεί στην αρχαία Αίγυπτο, Ελλάδα και Βαβυλώνα, κάποια στοιχεία υποτυπώδους Λογιστικής. Ένα παράδειγμα είναι εκείνο των κατασκευαστών δημόσιων κτιρίων στην αρχαία Αθήνα οι οποίοι χαραζανε σε εμφανή σημεία του κτιρίου τον οικονομικό απολογισμό των εισπράξεων και των πληρωμών τους. Μεταξύ ενδέκατου και δέκατου τρίτου αιώνα μ.Χ., την εποχή των Σταυροφοριών, η ανάπτυξη των εμπορικών συναλλαγών έδωσε πολύ μεγάλη ώθηση και στην ανάπτυξη της Λογιστικής.

Η Βιομηχανική Επανάσταση επέφερε πολλές οικονομικές μεταβολές, που βοήθησαν την Λογιστική να ανεπτυχθή ακόμη περισσότερο. Πρέπει όμως να φτάσουμε στον 20ο αιώνα για να πάψει να θεωρείται η Λογιστική μια τεχνική και να την αντιμετωπίζουν σαν μια αναγνωρισμένη επιστήμη. Η είσοδος των ηλεκτρονικών υπολογιστών ακολούθως και η συνεχόμενη ανάπτυξη της τεχνολογίας τους έδωσε νέες δυνατότητες στην επιστήμη της Λογιστικής και πολλαπλασιάζοντας την αποτελεσματικότητά της στην υποστήριξη των επιχειρηματικών αποφάσεων.

1.2 Η έννοια της Λογιστικής

Ο ορισμός της Λογιστικής μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους. Οι σύγχρονες όμως απόψεις σχετικά με το περιεχόμενο της που έχουν διατυπωθεί εκφράζονται σε μεγάλο βαθμό στον παρακάτω ορισμό.

Λογιστική (financial accounting)¹ είναι ο επιστημονικός κλάδος που ασχολείται με τη συγκέντρωση, την επεξεργασία και την παροχή οικονομικών, κυρίως, πληροφοριών οι οποίες αναφέρονται στις οικονομικές μονάδες, με σκοπό να βοηθήσει όλους τους ενδιαφερόμενους για τις μονάδες αυτές να πάρουν τις σωστές αποφάσεις.

Οι αντικειμενικοί σκοποί της Λογιστικής είναι οι κάτωθι:

1. Η παροχή πληροφοριών στη διοίκηση των οικονομικών μονάδων για την υποστήριξη στη λήψη αποφάσεων.
2. Η παροχή πληροφοριών σε εξωτερικούς από την οικονομική μονάδα φορείς.

1.3 Χρήστες λογιστικών πληροφοριών

Η Λογιστική παρέχει πληροφόρηση η οποία απευθύνεται:

- Στους ιδιοκτήτες / φορείς της οικονομικής μονάδας
- Σε αυτούς που συναλλάσσονται με την οικονομική μονάδα (προμηθευτές – πελάτες – τράπεζες και άλλους πιστωτές)
- Στις οικονομικές υπηρεσίες του κράτους
- Σε όσους ενδιαφέρονται να επενδύσουν στην οικονομική μονάδα

¹ Ναούμ Χ. 1994, Εισαγωγή στην Χρηματοοικονομική λογιστική, INTERBOOKS, Αθήνα

(επενδυτές)

- Στους ανταγωνιστές
- Στους εργαζόμενους και τη συνδικαλιστική τους ένωση
- Σε οποιονδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο

Η Λογιστική για να εξασφαλίσει και να διαδώσει της κατάλληλες πληροφορίες ακολουθεί τις εξής διαδικασίες:

- Κάνει συστηματική περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων μιας οικονομικής μονάδας και τις υποχρεώσεις της.
- Κάνει τυποποιημένη καταχώρηση των γεγονότων που επηρεάζουν την οικονομική κατάσταση της επιχείρησης.
- Σε τακτά χρονικά διαστήματα, καταρτίζει και δημοσιεύει, λογιστικές καταστάσεις, που προσδιορίζουν την περιουσιακή κατάσταση της οικονομικής μονάδας, όπως επίσης και τα αποτελέσματα της δράσης της.
- Ελέγχει και αναλύει τα διάφορα πληροφοριακά στοιχεία που προκύπτουν.

1.4 Λογιστικές Καταστάσεις²

Οι λογιστικές καταστάσεις είναι το τελικό προϊόν της Χρηματοοικονομικής Λογιστικής, δηλαδή τα μέσα τα οποία χρησιμοποιούνται για να γνωστοποιηθούν οι πληροφορίες στους διάφορους ενδιαφερόμενους.

Στην συνέχεια θα εξετάσουμε τις δυο βασικές λογιστικές καταστάσεις,

² Γεώργιος Ζαφειρίου – Γιώργος Τύπας, Οικονομία Επιχειρήσεις, Χρηματοοικονομική λογιστική ΚΕΕ

τον Ισολογισμό και την Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης οι οποίες καταρτίζονται σε τακτά χρονικά διαστήματα συνήθως στο τέλος κάθε έτους.

1.5 Ορισμός Διοικητικής λογιστικής

Όταν αναφερόμαστε στην **Διοικητική Λογιστική** μιλάμε για τον κλάδο της λογιστικής στον οποίο περιλαμβάνετε ο προσδιορισμός, η συγκέντρωση, η ανάλυση, η προετοιμασία και η παρουσίαση δεδομένων χρηματοοικονομικού ή μη χαρακτήρα, τα οποία η διοίκηση μιας οικονομικής μονάδας τα χρειάζεται για να σχεδιάσει, να αξιολογήσει και να ελέγξει εντός των ορίων αυτής της μονάδας και με τον τρόπο αυτό να εξασφαλίσει την κατάλληλη και ορθολογική χρήση των διαθέσιμων πόρων.

Η Διοικητική Λογιστική επεξεργάζεται πληροφορίες χρησιμοποιούνται για την υποστήριξη των διοικητικών λειτουργιών, οι οποίες συνοπτικά μπορούν να αναφερθούν ως εξής:

- λήψη αποφάσεων
- προγραμματισμός
- διοίκηση καθημερινής λειτουργίας και
- έλεγχος (<http://el.wikipedia.org/wiki>)

1.6 Λειτουργίες λογιστικής

Οι κυριότερες λειτουργίες της λογιστικής είναι :

- μέσω της *Απογραφής* και του *Ισολογισμού*, προσδιορισμός της οικονομικής κατάστασης μιας οικονομικής μονάδας κάνοντας

λεπτομερή καταγραφή σε όλα τα είδη , τις ποσότητες και τις αξίες των στοιχείων της περιουσίας και των πηγών προέλευσής τους

- με τη λειτουργία των *λογαριασμών* ,συνεχής παρακολούθηση των μεταβολών των στοιχείων της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης
- *Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσεως*, η οποία είναι μια συνοπτική παρουσίασή της αντιπαραβολής εσόδων προς δαπάνες και της εξαγωγής εξαγωγή οικονομικού αποτελέσματος
- διενέργεια *ελέγχων*,
- παροχή πληροφοριών στις *ενδιαφερόμενες ομάδες* που βρίσκονται είτε *εντός* της επιχείρησης (διοίκηση και διευθυντικά στελέχη) είτε *εκτός* της επιχείρησης (μέτοχοι, τράπεζες, χρηματιστήριο).

1.7 Σκοποί της Λογιστικής

Οι σύγχρονες απαιτήσεις επιβάλλουν την ανάγκη παροχής πληροφοριών σε κάθε ενδιαφερόμενο σαν 'πολύτιμο υλικό' για τη λήψη ορθών αποφάσεων., και η λογιστική έρχεται να εξυπηρετήσει αυτή την ανάγκη. Μερικά από τα θέματα που αφορούν αυτές οι πληροφορίες είναι :

- **Διαπίστωση της οικονομικής κατάστασης** κρατών κλάδων ή οικονομικών μονάδων- οικονομικών οργανισμών
- **Αξιολόγηση των επιλογών που έχουν γίνει και προγραμματισμού** (βραχυπρόθεσμου- μακροπρόθεσμου).
- **Κατανομή των διαθέσιμων πόρων.** Η κατανομή αυτή μπορεί να αναφέρεται σε επίπεδο κράτος (φορολογική πολιτική, Δημόσιες επενδύσεις κλπ) ομάδα κρατών (π.χ. αναπτυξιακή πολιτική στα πλαίσια της Ε.Ε.).

Μπορεί επίσης να ενδιαφέρει Οργανισμούς όπως π.χ. Τράπεζες με σκοπό να κριθεί η σκοπιμότητα της χρηματοδοτήσεων κλάδων ή και μεμονωμένων οικονομικών οργανισμών. Σε επίπεδο οικονομικής μονάδας για την αριστοποίηση της κατανομής των διαθέσιμων πόρων μεταξύ των λειτουργιών του οργανισμού στη λήψη τέτοιων αποφάσεων βοηθά η ‘Διοικητική Λογιστική’.

Για την σωστή διαχείριση και τη τήρηση των διαδικασιών μέσα στα νομοθετικά πλαίσια, καθώς και τις αποφάσεις του οικονομικού αυτού οργανισμού, απαραίτητη είναι η **εξασφάλιση ελέγχου**. Ο έλεγχος αυτός είναι κυρίως εσωτερικός (Internal control) χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και πληροφορίες που προέρχονται από τη Λογιστική οι οποίες απευθύνονται σε ενδιαφερόμενους έξω από τον οικονομικό οργανισμό, όπως ιδιοκτήτες, προμηθευτές, πελάτες, χρηματοδότες, κρατικές υπηρεσίες (π.χ. Δ/νση Εμπορίου), το προσωπικό, επιμελητήρια, ή ερευνητικά κέντρα κτλ.

Σαν τεχνικές και οι διαδικασίες που χρησιμοποιούνται από την Λογιστική για την επίτευξη των σκοπών που προαναφέρθηκαν μπορούν να επισημανθούν οι κάτωθι :

1) Προσδιορισμός της οικονομικής κατάστασης της οικονομικής μονάδας με τη λεπτομερή καταγραφή κατ’ είδος, ποσότητα και αξία όλων των στοιχείων της περιουσίας της και των πηγών προέλευσης των στοιχείων (σύνταξη απογραφής, ισολογισμού).

2) Συνεχής παρακολούθηση των μεταβολών των στοιχείων της οικονομικής κατάστασης, της οικονομικής μονάδας, με τη χρήση των λογαριασμών.

3) Αντιπαραβολή εσόδων προς τις δαπάνες και εξαγωγή του οικονομικού αποτελέσματος.

4) Διενέργεια ελέγχου τυπικών και ουσιαστικών (Ελεγκτική).

5) Συλλογή-Επεξεργασία-Παροχή πληροφοριών που ζητούν οι ενδιαφερόμενοι.

1.8 Διακρίσεις της Λογιστικής

Το κριτήριο που θα χρησιμοποιηθεί είναι αυτό που θα κάνει και την κατάταξη της, έτσι μπορούμε να κατατάξουμε τη Λογιστική:

A. Παίρνοντας σαν κριτήριο το **περιεχόμενό** της μπορούμε να χωρίσουμε τη Λογιστική σε *Γενική Λογιστική* η οποία περιλαμβάνει τις βασικές αρχές που χρησιμοποιούνται σε οποιαδήποτε οικονομική μονάδα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το μέγεθος της και στην *Ειδική Λογιστική* που ασχολείται με ειδικά λογιστικά θέματα που αφορούν τους οικονομικούς οργανισμούς.

B. Η Ειδική Λογιστική ανάλογα **με το κλάδο** στον οποίο δραστηριοποιείται ο οικονομικός οργανισμός σε διαχωρίζεται σε εμπορική, Βιομηχανική, τραπεζική, Λογιστική των Ο.Τ.Α., των Ν.Π.Δ.Δ. κτλ.

Γ. Παίρνοντας ως κριτήριο τη **νομική μορφή του φορέα** σε Λογιστική των ατομικών επιχειρήσεων, εταιριών, Λογιστική των σωματείων-ιδρυμάτων, Λογιστική των ενοποιημένων λογιστικών καταστάσεων κτλ.

Στην πράξη όμως υπάρχει και ο συνδυασμός των κριτηρίων κι έτσι μπορούμε π.χ. να διακρίνουμε σε Λογιστική της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας.

Δ. Ανάλογα με την φύση του φορέα της , σε Ιδιωτική και Δημόσια,

Ε. Με βάση την οικονομική επιστήμη σε Μικροοικονομική Λογιστική (Microaccounting) και σε Μακροοικονομική λογιστική (Macroaccounting)

Οι υποδιαιρέσεις της Μικροοικονομικής λογιστικής είναι :

1) Επιχειρηματική Λογιστική (Business Accounting) στην οποία περιλαμβάνονται η χρηματοοικονομική (Financial) και η Διοικητική (Management) Λογιστική.

2) Κυβερνητική Λογιστική (Governmental Accounting)

3) Λογιστική της οικονομικής μονάδας (Household Accounting).

Η Μακροοικονομική ή Εθνική ή Κοινωνική Λογιστική έχει σαν σκοπό τον προσδιορισμό συνολικών οικονομικών μεγεθών, τα οποία θα βοηθήσουν στην λήψη αποφάσεων και υποδιαιρείται σε:

1) Λογιστική οικονομικού εισοδήματος. (National Income Accounting).

2) Λογιστική Εισροών-εκροών.(Input-Output Accounting)

3) Λογιστική Χρηματικών ροών. (Money Flow Accounting)

4) Λογιστική Ισοζυγίου Πληρωμών. (Balance of Payments Accounting).

ΣΤ. Με κριτήριο την ακαδημαϊκή διδασκαλία κυριότερα η Γενική Λογιστική μπορεί να διακριθεί σε:

- Βασικές Αρχές Λογιστικής. (Basic Accounting), στις οποίες περιλαμβάνονται θέματα όπως η έννοια των λογαριασμών, συστήματα

καταχωρίσεων, αποσβέσεις, κατάρτιση Χρηματοοικονομικών καταστάσεων κτλ.

- Μέση Λογιστική (Intermediate Accounting) που αναφέρεται στο λεπτομερή σχεδιασμό εννοιών, όπως έξοδα-έσοδα, ανάλυση θεμάτων περιουσιακής κατάστασης του οικονομικού οργανισμού (αποτίμηση στοιχείων, αποσβέσεις κ.ά.) ανάλυση κεφαλαίου και αποθεμάτων κ.τ.λ. και

- Προχωρημένη Λογιστική (Advanced Accounting) στην οποία περιλαμβάνονται συνήθως θέματα λογιστικής των διαφόρων οργανισμών (π.χ. Λογιστική εταιριών και θυγατρικών τους), κατάρτιση ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων, Περιοδικών οικονομικών Καταστάσεων.

Z. Ανάλογα με την ειδικότητα που απαιτείται σε Φοροτεχνική Λογιστική (Tax Accounting), Λογιστική Εταιριών κτλ.

1.9 Λογιστικές αρχές

1. Η Αρχή της αυτοτέλειας της επιχειρηματικής οντότητας, θεωρείται δηλαδή η επιχείρηση σαν μια οντότητα, η οποία έχει νομική αυτοτέλεια και λειτουργεί “ανεξάρτητα” από τους επιχειρηματίες και τους μετόχους της, γι αυτό και π.χ. τα κτίρια ανήκουν στην επιχείρηση και *όχι* στον επιχειρηματία

2. Αρχή της συνέχισης της δραστηριότητας της επιχείρησης. Η περιουσιακή διάρθρωση της επιχείρησης η οποία παρουσιάζεται στις Οικονομικές Καταστάσεις έχει σαν δεδομένο ότι η επιχείρηση θα συνεχίσει τη λειτουργία της.

3. Αρχή της σταθερότητας της νομισματικής μονάδας μέτρησης. Η λογιστική καταγράφει μόνο εκείνα τα λογιστικά γεγονότα τα οποία μπορούν να αποτιμηθούν/μετρηθούν σε νομισματικές αξίες.
4. Αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων. Οι οικονομικές συναλλαγές χωρίζονται από τη Λογιστική, σε *οικονομικές χρήσεις* συνεχόμενες μεταξύ τους και ίσου χρονικού διαστήματος ώστε να επιτυγχάνεται η συγκρισιμότητα διαχρονικά.
5. Αρχή περιοδικότητας των αποτελεσμάτων. Η παρουσίαση των οικονομικών μεγεθών της επιχείρησης σε συγκεκριμένα (και ίσα μεταξύ τους) χρονικά διαστήματα ή οικονομικές χρήσεις, μέσω της Λογιστικής.
6. Αρχή της αντικειμενικότητας. Η αξιόπιστη πληροφόρηση για την πορεία της επιχείρησης, από τους χρήστες των λογιστικών πληροφοριών.
7. Αρχή του ιστορικού κόστους. Η λογιστική μετράει την αξία των περιουσιακών στοιχείων με βάση το κόστος κατά την ημερομηνία αγοράς τους.
8. Αρχή της πραγματοποίησης του εσόδου. Η λογιστική *αναγνωρίζει* και καταχωρεί τα έσοδα *μόνο* τη στιγμή που *ολοκληρώνεται* η πώλησης του προϊόντος ή η παροχή της υπηρεσίας και όχι πριν.
9. Αρχή του συσχετισμού εσόδου – εξόδου.
10. Αρχή της συνέπειας των λογιστικών μεθόδων. Οι λογιστικές μέθοδοι όταν δεν αλλάζουν διαχρονικά βοηθούν στην αντικειμενική πληροφόρηση των χρηστών των λογιστικών πληροφοριών.

11. Αρχή της συντηρητικότητας. Η επιχείρηση δεν πρέπει να δείχνει καλύτερο αποτέλεσμα από το πραγματικό μειώνοντας τα έξοδα και διογκώνοντας τα έσοδα.

12. Αρχή του ουσιώδους. Θα πρέπει να παρακολουθούνται μόνο τα σημαντικά για τον οικονομικό οργανισμό λογιστικά γεγονότα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

2.1 Ισολογισμός (balance sheet)³

Ο Ισολογισμός είναι ένας λογιστικός πίνακας που εμφανίζει τα περιουσιακά στοιχεία, τις Υποχρεώσεις και τις Απαιτήσεις μιας επιχείρησης σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Η συνηθισμένη εικόνα του έχει στα αριστερά το Ενεργητικό (έσοδα) και δεξιά το Παθητικό (έξοδα).

Τα στοιχεία των λογαριασμών με χρεωστικό υπόλοιπο, εμφανίζονται στις στήλες του Ενεργητικού, ενώ τα στοιχεία των λογαριασμών με πιστωτικό υπόλοιπο, στις στήλες του Παθητικού.

Οι αντίθετοι λογαριασμοί αποτελούν εξαίρεση των παραπάνω, οι οποίοι παρουσιάζονται αφαιρετικά από τους σχετικούς λογαριασμούς του Ενεργητικού / Παθητικού.

Στο Γενικό Λογιστικό Σχέδιο ορίζεται ότι οι λογαριασμοί του Ενεργητικού κατατάσσονται με βάση το κριτήριο ρευστότητας. Δηλαδή οι λογαριασμοί του μη Κυκλοφορούντος Ενεργητικού (π.χ. οικόπεδα, κτίρια, μηχανήματα) παραθέτονται πρώτοι και μετά αυτοί του Κυκλοφορούντος (π.χ. εμπορεύματα, απαιτήσεις, χρεόγραφα, διαθέσιμα).

Στο Γενικό Λογιστικό Σχέδιο ορίζεται επίσης ότι οι λογαριασμοί του Παθητικού κατατάσσονται με βάση το χρόνο λήξης των ίδιων και των ξένων κεφαλαίων, με τον χρόνο των πρώτων να είναι μεγαλύτερος. Έτσι

³ <http://www.euretirio.com>

παραθέτονται πρώτα οι λογαριασμοί της Καθαρής Θέσης (π.χ. μετοχικό κεφάλαιο, αποθεματικά), κατόπιν αυτοί των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων (π.χ. ομολογιακά δάνεια) και τέλος οι λογαριασμοί βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (π.χ. γραμμάτια πληρωτέα). Οι Ισολογισμοί διακρίνονται ανάλογα με την περιοδικότητα τους σε:

- Τακτικούς, όπου καταρτίζονται σε τακτά χρονικά διαστήματα και συνήθως στο τέλος κάθε λογιστικής χρήσης
- Έκτακτους, οι οποίοι καταρτίζονται όταν συγχωνεύονται εταιρίες ή όταν γίνεται εκκαθάριση τους λόγω πτώχευσης.

2.2 Προϋποθέσεις σύνταξης ισολογισμού

Οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να καταρτιστεί ένας Ισολογισμός είναι οι παρακάτω:

1. Συγκρισιμότητα.
2. Σαφήνεια.
3. Ειλικρίνεια.
4. Συνέπεια.

Για να τηρούνται οι παραπάνω προϋποθέσεις θα πρέπει ο ισολογισμός να καταρτίζεται ως εξής:

- Να ακολουθούνται οι γενικά παραδεκτές λογιστικές αρχές, για την κατάρτιση του.
- Να ακολουθεί την διενέργεια της φυσικής απογραφής.
- Να υπάρχει κατάλληλη επικεφαλίδα.
- Να υπάρχουν σαφείς τίτλοι των λογαριασμών που περιέχονται.
- Να υπάρχει ταξινόμηση των λογαριασμών σε ομάδες.

- Οι λογιστικές χρήσεις που παρουσιάζονται να είναι περισσότερες από μία για να μπορούν να συγκριθούν.
- Να δίνονται όπου είναι απαραίτητο οι αναγκαίες πληροφορίες για την ικανοποίηση της βασικής λογιστικής αρχής της πλήρους γνωστοποίησης.
 - Να είναι εμφανής η επωνυμία της επιχείρησης στην οποία αναφέρεται ο Ισολογισμός
 - Να φαίνεται η νομική μορφή της
 - Να φαίνεται το αντικείμενο της δραστηριότητας της
 - Να φαίνεται ο τίτλος ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
 - Να φαίνεται το είδος του Ισολογισμού
 - Να φαίνεται η ημερομηνία κατάρτισης του Ισολογισμού
 - Να φαίνεται η λογιστική χρήση που καλύπτεται
 - Να φαίνεται η νομισματική μονάδα
 - Να φαίνονται οι ενδείξεις Ενεργητικό και Παθητικό

2.3 Διακρίσεις του ισολογισμού

Από την έννοια της περιουσίας προκύπτουν οι πιο κάτω διακρίσεις:

- **ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ (Ε)**

Περιλαμβάνει το σύνολο των αγαθών και απαιτήσεων που έχει η επιχείρηση, όπως, μηχανήματα, καταθέσεις, απαιτήσεις από συναλλαγματικές κ.λπ.

- **ΠΑΘΗΤΙΚΟ (Π)**

Περιλαμβάνει το σύνολο των υποχρεώσεων της επιχείρησης σε τρίτους, όπως, προμηθευτές, τράπεζες, ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ.

- **ΚΑΘΑΡΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ (ΚΠ)**

Περιλαμβάνει τις υποχρεώσεις της επιχείρησης προς τους φορείς της, δηλαδή, αντιπροσωπεύει τα κεφάλαια (σε χρήμα ή σε είδος) που εισέφερε ο επιχειρηματίας.

Δίδεται ως η διαφορά μεταξύ Ε και Π.

Από τον τελευταίο ορισμό της ΚΠ προκύπτει και η εξίσωση της περιουσίας.

Οι υποχρεώσεις της επιχείρησης προς τρίτους λέγονται **Πραγματικό Παθητικό ή απλά υποχρεώσεις**. Π. χ υποχρεώσεις έχει σε προμηθευτές, διάφορους πιστωτές, ασφαλιστικούς οργανισμούς(ΙΚΑ), , γραμμάτια πληρωτές, φόρους και τέλη κ.α.

Οι υποχρεώσεις της επιχείρησης προς τον φορέα της , του οποίου η περιουσία είναι ανεξάρτητη από τη δική της , λέγονται καθαρή περιουσία ή καθαρή θέση ή Ίδια κεφάλαια.

Η καθαρή περιουσία προκύπτει από τις εισφορές του φορέα αρχικές και συμπληρωματικές , καθώς και αποθεματικά κεφάλαια.

Ενεργητικό (Ε)=Παθητικό (Π)

Παθητικό= Πραγματικό Παθητικό + Καθαρή Περιουσία

Άρα Κ. Π= Ε- Π. Π

2.4 Διακρίσεις του Ενεργητικού και του Παθητικού

- Διακρίσεις του Ενεργητικού
 - Πάγιο ενεργητικό
 - Κυκλοφορούν Ενεργητικό
 - Διαθέσιμο Ενεργητικό
- Διακρίσεις του Παθητικού

- Ίδια Κεφάλαια

- Ξένα Κεφάλαια

2.4.1 Ενεργητικό (assets)

Οι επιχειρήσεις, για να πετύχουν τους στόχους τους, χρησιμοποιούν διάφορα μέσα δράσης. Τέτοια μπορεί να είναι τα κτίρια, τα μηχανήματα - μεταφορικά μέσα, πρώτες ύλες, έτοιμα και ημικατεργασμένα προϊόντα κ.ά. Επιπλέον, επειδή όλες οι συναλλαγές δεν γίνονται τοις μετρητοίς, μέρος της περιουσίας της επιχείρησης χρησιμοποιείται για να διευκολύνει τους πελάτες της, παρέχοντας πίστωση, ώστε να μπορούν οι τελευταίοι να αγοράζουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της επιχείρησης, χωρίς να χρειάζεται να καταβάλλουν άμεσα το χρηματικό ποσό που απαιτείται. Αυτό βέβαια δημιουργεί απαίτηση της επιχείρησης να εισπράξει στο μέλλον το αντίστοιχο ποσό, συχνά με την προσθήκη κάποιου τόκου. Για λόγους διευκόλυνσης των συναλλαγών, η επιχείρηση πρέπει να διατηρεί κάποια διαθέσιμα χρηματικά ποσά, δηλαδή, είτε μετρητά είτε καταθέσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς όψεως. Όλα τα παραπάνω αποτελούν περιουσία της επιχείρησης και ονομάζονται Ενεργητικό (assets).

Τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης (ενεργητικό) διακρίνονται στις παρακάτω κατηγορίες:

Πάγιο Ενεργητικό: Περιλαμβάνει τα στοιχεία του Ενεργητικού που συμβάλλουν στη λειτουργία της οικονομικής μονάδας για μεγαλύτερο διάστημα από μια λογιστική χρήση (έτος) και χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της. Πρόκειται για περιουσιακά στοιχεία σημαντικής συνήθως αξίας που έχουν μεγάλη διάρκεια ζωής.

Περιλαμβάνει οικόπεδα, κτίρια, μηχανήματα, μεταφορικά μέσα, έπιπλα και σκεύη, προγράμματα για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, εμπορικά σήματα, διπλώματα ευρεσιτεχνίας, συγγραφικά δικαιώματα κ.ά. Τα παραπάνω προβλέπεται να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς της επιχείρησης για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους.

Το Πάγιο Ενεργητικό διακρίνεται σε:

α) Ενσώματα πάγια ή ενσώματες ακινητοποιήσεις: Δηλαδή τα υλικά αγαθά που ανήκουν στην κυριότητα της επιχείρησης και πρόκειται να εξυπηρετήσουν τους σκοπούς της επιχείρησης για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της λογιστικής χρήσης, όπως κτίρια, μηχανήματα, λοιπός εξοπλισμός κ.ά.

β) Άυλα πάγια ή ασώματες ακινητοποιήσεις: Είναι κυρίως δικαιώματα που ανήκουν στην επιχείρηση και δεν έχουν υλική υπόσταση. Τέτοια είναι τα διάφορα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εμπορικά σήματα, συγγραφικά δικαιώματα, δικαιώματα εκμετάλλευσης ορυχείων κ.ά.

γ) Έξοδα πολυετούς απόσβεσης: Πρόκειται για τις δαπάνες που πραγματοποιούνται για την ίδρυση και την οργάνωση της επιχείρησης, καθώς και για την επέκταση – αναδιοργάνωσή της.

δ) Συμμετοχές και λοιπές μακροπρόθεσμες απαιτήσεις: Περιλαμβάνει το ύψος των συμμετοχών της επιχείρησης σε άλλες επιχειρήσεις, εφόσον αυτές δεν έχουν πρόσκαιρο χαρακτήρα αλλά είναι μακροχρόνιες τοποθετήσεις, όπως στην περίπτωση των θυγατρικών επιχειρήσεων. Επίσης περιλαμβάνονται οι απαιτήσεις της επιχείρησης οι οποίες δεν προβλέπεται να εισπραχθούν μέσα στην επόμενη χρήση (έτος).

Κυκλοφορούν ή Κυκλοφοριακό Ενεργητικό: Είναι τα στοιχεία του Ενεργητικού που η πρόθεση της διοίκησης είναι να μετατραπούν σε χρήμα μέσα στη διάρκεια της επόμενης χρήσης, καθώς και τα μετρητά και καταθέσεις. Περιλαμβάνει τα αποθέματα (πρώτες ύλες, υλικά συσκευασίας, έτοιμα και ημικατεργασμένα προϊόντα), το ύψος των πιστώσεων που έχουν δοθεί σε πελάτες, τα γραμμάτια εισπρακτέα, τις προκαταβολές σε προμηθευτές, τα χρεόγραφα (μετοχές και ομολογίες) κ.ά.

Το Κυκλοφορούν Ενεργητικό διακρίνεται σε:

α) Αποθέματα: Τα κάθε είδους εμπορεύματα, τα έτοιμα και ημικατεργασμένα από την επιχείρηση προϊόντα, πρώτες ύλες, υλικά συσκευασίας κ.ά.

β) Βραχυπρόθεσμες απαιτήσεις: Πρόκειται για τις απαιτήσεις οι οποίες προβλέπεται να εισπραχθούν μέχρι το τέλος της επόμενης χρήσης, όπως το ύψος των πιστώσεων που έχει δοθεί σε πελάτες είτε με τη μορφή ανοιχτού λογαριασμού είτε με τη μορφή γραμματίων εισπρακτέων, οι προκαταβολές σε προμηθευτές και το προσωπικό, κ.ά.

γ) Χρεώγραφα: Έτσι ονομάζονται οι μετοχές Ανωνύμων Εταιριών και οι ομολογίες (όπως ομόλογα ελληνικού Δημοσίου, μετοχές του ΟΤΕ) που κατέχει η επιχείρηση, εφόσον πρόκειται για βραχυχρόνιες τοποθετήσεις.

δ) Διαθέσιμο Ενεργητικό: Περιλαμβάνονται τα μετρητά που έχει η επιχείρηση στο ταμείο της και κάθε άλλο περιουσιακό στοιχείο που μπορεί άμεσα και με ασφάλεια να μετατραπεί σε χρήμα, όπως τραπεζικοί λογαριασμοί όψεως και προθεσμίας, τοκομερίδια και μερίσματα εισπρακτέα κ.ά.

2.4.2 Παθητικό

Για την απόκτηση των στοιχείων του Ενεργητικού απαιτούνται χρηματικά κεφάλαια τα οποία η επιχείρηση έχει εξοικονομήσει από διάφορες πηγές. Τα χρηματικά κεφάλαια που προέρχονται από τους φορείς της ιδιοκτήτες επιχείρησης ονομάζονται Ίδια Κεφάλαια (owner's equity) ή καθαρή θέση (net worth) ή καθαρή περιουσία, ενώ αυτά που προέρχονται από τρίτους (πιστωτικά ιδρύματα και άλλοι πιστωτές, προμηθευτές) ονομάζονται Ξένα Κεφάλαια ή Πραγματικό Παθητικό (Liabilities). Το άθροισμα ιδίων και Ξένων κεφαλαίων αποτελεί το Παθητικό.

Τα Ίδια Κεφάλαια περιλαμβάνουν την αξία σε χρηματικές μονάδες των εισφορών των φορέων της επιχείρησης. Οι εισφορές αυτές δεν είναι απαραίτητο να γίνουν σε χρήμα, αποτιμώνται όμως οπωσδήποτε την στιγμή της εισφοράς. Έτσι κάποιος επιχειρηματίας μπορεί να εισφέρει κάποιο κτίριο στην επιχείρηση αντί μετρητών.

Τα Ξένα κεφάλαια περιλαμβάνουν το σύνολο των υποχρεώσεων της επιχείρησης προς οποιονδήποτε τρίτο.

Οι πηγές χρηματοδότησης (παθητικό) ακολουθούν τις εξής διακρίσεις:

Τα Ίδια κεφάλαια διακρίνονται σε:

α) Κεφάλαιο: Περιλαμβάνει το χρηματικό ύψος των αρχικών εισφορών των φορέων της επιχείρησης.

β) Αποθεματικά: Τα κέρδη που έχουν πραγματοποιηθεί αλλά δεν έχουν διανεμηθεί στους φορείς της επιχείρησης (αδιανέμητα κέρδη), προκειμένου να χρηματοδοτήσουν κάποια δραστηριότητα ή απλώς να αυξήσουν τα κεφάλαιά της.

γ) Διαφορές αναπροσαρμογής: Πρόκειται για αυξήσεις στην αξία των στοιχείων του Πάγιου Ενεργητικού (συνήθως οικοπέδων και κτιρίων) που επιβάλλει η νομοθεσία, προκειμένου οι αξίες αυτές να προσεγγίσουν την τρέχουσα τιμή των στοιχείων αυτών και άλλα με σημαντικότερο το αποτέλεσμα εις νέον (κέρδη/ζημίες)

Το κριτήριο ταξινόμησης των ξένων κεφαλαίων είναι αυτό της ληκτότητας, το πόσο σύντομα δηλαδή πρέπει οι υποχρεώσεις της επιχείρησης να εξοφληθούν. Έτσι τα Ξένα Κεφάλαια διακρίνονται σε:

α) Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις: δηλαδή οι υποχρεώσεις της επιχείρησης που πρόκειται να εξοφληθούν μετά το τέλος της επόμενης χρήσης. Συνήθως τέτοιες είναι τα ομολογιακά δάνεια που έχει εκδώσει η επιχείρηση, ενυπόθηκα δάνεια κ.ά.

β) Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις: στην ομάδα αυτή ταξινομούνται οι υποχρεώσεις της επιχείρησης που προβλέπεται να εξοφληθούν μέχρι το τέλος της επόμενης χρήσης. Έτσι Βραχυπρόθεσμο Παθητικό είναι οι υποχρεώσεις προς τους προμηθευτές, τα γραμμάτια πληρωτέα, τα διάφορα βραχυπρόθεσμα δάνεια που έχει λάβει η επιχείρηση, οι οφειλόμενοι φόροι κ.ά.

Έπιπλα & λοιπός εξ.	4.000	Προμηθευτές	25.000
Εμπορεύματα	30.000	Γραμμάτια πληρωτέα	15.000
Γραμμάτια εισπρακτέα	10.000	Υποχρ. Φόρους-τέλη	5.000
Ταμείο	<u>4.000</u>	Ασφαλισ .οργανισμοί	<u>3.000</u>
	48.000		48.000

Αρνητικός , είναι ο ισολογισμός στον οποίο το Ε είναι μικρότερο από το πραγματικό παθητικό ή δεν υπάρχει καθόλου Ε. Στην περίπτωση αυτή η Καθαρή θέση , είναι αρνητική, λέγεται έλλειμμα ή ζημία και γράφεται στην Πλευρά του Ε , ως απαίτηση της επιχείρησης, επειδή ο επιχειρηματίας που φέρει τον κίνδυνο πρέπει να το καλύψει από την ατομική του περιουσία .

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ

ΠΑΘΗΤΙΚΟ

Έπιπλα & λοιπός εξ.	4.000	Προμηθευτές	20.000
---------------------	-------	-------------	--------

Εμπορεύματα	15.000	Γραμμάτια πληρωτέα	3.000
Πελάτες	3.000	Υποχρ. Φόρους –τέλη	<u>2.000</u>
Ταμείο	2.000		
Καθαρή θέση(έλλειμμα)	1.000		
	25.000		25.000

2.6 Θεωρίες για τους Ισολογισμούς

2.6.1 Στατική Θεωρία

Σύμφωνα με αυτήν ο ισολογισμός της επιχείρησης δείχνει την οικονομική κατάσταση της σε ονομαστικές αξίες. Κατά συνέπεια η θεωρία αυτή έχει το μειονέκτημα ότι αψηφά τις τιμαριθμικές μεταβολές και τις μεταβολές από τη διαφοροποίηση των συνθηκών προσφοράς και ζήτησης.

Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γίνεται η εκτίμηση της περιουσίας σε νομισματικές μονάδες διαφορετικής αγοραστικής δύναμης και να υπάρχει διαφοροποίηση της καθαρής οικονομικής θέσης της επιχείρησης.

2.6.2 Ονομαστική θεωρία

Σύμφωνα με αυτήν ο Ισολογισμός είναι προϊόν προσωρινής εκκαθάρισης και δείχνει τις περιοχές, στις οποίες μπήκε το χρήμα. Θεωρείται μάλιστα πραγματικός μόνο στη λήξη της επιχειρηματικής ζωής της επιχείρησης,

οπότε και δείχνει το οριστικό αποτέλεσμα από την εκκίνηση ως την πραγματική εκκαθάριση.

2.6.3 Ολοκληρωτική θεωρία

Αυτή αναφέρεται στην αρχιτεκτονική της διάρθρωσης των περιουσιακών στοιχείων και υπαγορεύει την ομαδοποίηση κατά λειτουργίες, καθήκοντα, είδη, κινδύνους, νομικές σχέσεις και ατομικές αξιώσεις.

2.6.4 Δυναμική θεωρία

Σύμφωνα με αυτή ρευστοποιούνται θεωρητικά τα στοιχεία του Ισολογισμού και μετατρέπονται άλλα σε εισπράξεις και πληρωμές και άλλα σε δαπάνες και προσόδους. Αυτή η θεωρητική ρευστοποίηση μετατρέπει την καθαρή θέση σε χρήμα και προσδιορίζει την αποδοτικότητα της επιχείρησης μέσω των δαπανών και των προσόδων.

2.6.5 Οργανική θεωρία

Αυτή υποστηρίζει την εμφάνιση των στοιχείων του Ισολογισμού με τιμαριθμική αναπροσαρμογή, δηλαδή σε τιμές ημέρας και όχι κίνησης.

2.7 Ουσιαστική ανάλυση ισολογισμών και Αποτελεσμάτων χρήσης

Για την ουσιαστική ανάλυση του Ισολογισμού και του λογαριασμού «Κερδών ή Ζημιών» απαιτείται η σύνταξη ορισμένων πινάκων, από τους οποίους θα βγάλουμε στη συνέχεια οικονομικά συμπεράσματα.

Προαπαιτούμενα της ουσιαστικής αναλύσεως

Ως προς τον Ισολογισμό:

- Ελέγχεται το σαφές και απαρερμήνευτον του χαρακτηρισμού των κονδυλίων.
- Ελέγχεται η ορθή αποτίμηση και πληρότητα των κονδυλίων.
- Ελέγχεται η ορθή διάταξη και ταξιθέτηση των κονδυλίων.
- Πραγματοποιείται διόρθωση των χαρακτηρισμών και των αποτιμήσεων.
- Πραγματοποιείται στρογγυλοποίηση των κονδυλίων σε χιλιάδες ή εκατομμύρια.
- Πραγματοποιούνται ομαδοποιήσεις, ανασχηματισμοί και ανακατατάξεις διασφαλίζουσες καλύτερη απεικόνιση που θα διευκολύνουν τις απαραίτητες συγκρίσεις.

Ως προς τον λογ/σμόν Αποτελεσμάτων Χρήσεως:

- Ελέγχεται η εξωτερική διάθρωση και η ορθή ταξιθέτηση των δαπανών και προσόδων.
- Διαχωρίζεται το αποτέλεσμα της εκμετάλλευσης από το εξωλειτουργικό αποτέλεσμα και γενικώς υφίσταται επεξεργασία διασφαλίζουσα το συγκρίσιμον.

Η ουσιαστική ανάλυση προϋποθέτει τη γνώση των εκ του κλάδου εξαρτημένων ιδιομορφιών της επιχείρησης. Η ουσιαστική ανάλυση αναφέρεται μεν βασικά στον Ισολογισμό και στον λογαριασμό Αποτελέσματα Χρήσεως αλλά επεκτείνεται και σε γενικότερους αριθμοδείκτες της οικονομίας των επιχειρήσεων.

Ως προς τον Ισολογισμό η ουσιαστική ανάλυση ακολουθεί την εξής πορεία:

1. Ξεκινά από ένα κανονικό σχήμα ενός Ισολογισμού επιχείρησης που ανήκει στον ίδιο κλάδο.

2. Εμφανίζει τα ιδιόμορφος κυριαρχούν και ιδιαίτερος εξέχοντα κονδύλια του Ισολογισμού της επιχείρησης συγκριτικώς προς το ληφθέν κανονικό πρότυπο σχήμα.
3. Διερευνά τις συνολικές και μερικές ροές κεφαλαίων
4. Βάσει των αφορώντων τον Ισολογισμό αριθμοδεικτών προβαίνει στην εκτίμηση της δομής της περιουσίας και του κεφαλαίου και των σχέσεων περιουσίας και κεφαλαίου ως προς την ανάλυση της ρευστότητας και της αποδοτικότητας.

Τέλος η ουσιαστική ανάλυση των Ισολογισμών περιλαμβάνει την επεξεργασία και πλείστον άλλων αριθμοδεικτών της οικονομίας της επιχειρήσεως των οποίων η κατάρτιση επί το πλείστον ανήκει στην εσωτερική ανάλυση.

Τέτοιοι αριθμοδείκτες είναι 1) ταχυτήτων κυκλοφορίας αποθεμάτων, απαιτήσεων, κεφαλαίων 2) αναφερόμενοι σε ειδικές οικονομικότητας, αποδοτικότητας κ.λπ.

2.8 Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης⁴

Η Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης είναι η λογιστική κατάσταση που παρουσιάζει τα οικονομικά αποτελέσματα που πραγματοποιούνται σε μια οικονομική μονάδα στη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου, όπως επίσης και τους προσδιοριστικούς παράγοντες του αποτελέσματος αυτού. Στην περίπτωση που το αποτέλεσμα είναι θετικό ονομάζεται κέρδος, ενώ στην αντίθετη περίπτωση που το αποτέλεσμα είναι αρνητικό ονομάζεται ζημιά.

Οι προσδιοριστικοί παράγοντες του αποτελέσματος είναι οι ακόλουθοι:

⁴ **Αρτίκης Γεώργιος** Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Ανάλυση και Προγραμματισμός, Interbooks, 2003.

1. Έσοδα

2. Έξοδα

3. Έκτακτα κέρδη

4. Έκτακτες ζημιές

2.8.1 Έσοδα – Έκτακτα κέρδη

Κάθε αύξηση στην Καθαρή Θέση μιας επιχείρησης που προέρχεται από τη δραστηριότητά της, ονομάζεται **έσοδο**.

Έσοδα δημιουργούνται από δραστηριότητες όπως :

- Η πώληση εμπορευμάτων ή προϊόντων που παράγει η επιχείρηση (πωλήσεις).
- Η παροχή διαφόρων υπηρεσιών, όπως εκπαίδευσης, ψυχαγωγίας, ιατρικής περίθαλψης, ασφάλισης κτλ.
- Η εκμίσθωση (ενοικίαση) περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης (π.χ. η ενοικίαση ενός μηχανήματος ή ενός οχήματος που δεν χρησιμοποιείται).
- Τα έσοδα από τόκους που προέρχονται από πωλήσεις με πίστωση στις οποίες η επιχείρηση έχει επιβάλει πιστωτικούς τόκους.

Τα έσοδα διακρίνονται σε:

α) Λειτουργικά ή οργανικά και μη λειτουργικά ή ανόργανα

β) Τακτικά και έκτακτα

γ) Δεδουλευμένα και μη δεδουλευμένα

Η προέλευση των εσόδων είναι το κριτήριο με το οποίο γίνεται ο διαχωρισμός τους σε λειτουργικά και μη λειτουργικά. Έτσι τα έσοδα που απορρέουν από τις κύριες δραστηριότητες της επιχείρησης, ονομάζονται λειτουργικά ή οργανικά έσοδα. Έτσι τέτοιου είδους έσοδα ανάλογα με το είδος της επιχείρησης είναι, τα έσοδα από πωλήσεις για τις εμπορικές επιχειρήσεις, τα δίδακτρα για τα εκπαιδευτήρια, τα ασφάλιστρα για τις ασφαλιστικές εταιρίες κ.ο.κ.

Αντιθέτως, έσοδα που δεν αφορούν την κύρια δραστηριότητα της επιχείρησης, όπως από την χορήγηση ενός έντοκου δανείου (εφόσον φυσικά δεν πρόκειται για πιστωτικό ίδρυμα) θεωρούνται μη λειτουργικά ή ανόργανα. Με τον ίδιο τρόπο αντιμετωπίζονται λογιστικά και τα έκτακτα κέρδη, τα οποία επιφέρουν παρόμοια αποτελέσματα με τα ανόργανα έσοδα και τα οποία επίσης αυξάνουν την Καθαρή Θέση της επιχείρησης.

Η ταξινόμηση των εσόδων σε τακτικά και έκτακτα γίνεται με το κριτήριο της περιοδικότητας ή μη των εσόδων αυτών. Το ενοίκιο που εισπράττει για παράδειγμα μια επιχείρηση με αθλητικές δραστηριότητες από ένα κυλικείο που υπάρχει στο χώρο της είναι ένα σταθερό ποσό, και λογίζεται ως τακτικό έξοδο. Σε αντίθεση, αν μια επιχείρηση κατέχει ευκαιριακά μετοχές για την αποδοτική χρησιμοποίηση μετρητών της και αυτές αποφέρουν μέρισμα, το έσοδο αυτό είναι έκτακτο.

2.8.2 Έξοδα – Έκτακτες Ζημιές

Κάθε μείωση στην Καθαρή Θέση μιας επιχείρησης που προέρχεται από τη δραστηριότητά της, ονομάζεται **έξοδο**.

Τα πιο συνηθισμένα έξοδα είναι:

- Το κόστος αγοράς ή παραγωγής των πωλούμενων εμπορευμάτων
- Οι αμοιβές του προσωπικού
- Οι αμοιβές για υπηρεσίες τρίτων, όπως δικηγόροι, λογιστές που πληρώνει η επιχείρηση .
- Οι αναλώσεις διαφόρων στοιχείων των αποθεμάτων, όπως αναλώσεις γραφικής ύλης, υλικών συσκευασίας
- Η χρησιμοποίηση του Πάγιου Ενεργητικού (αποσβέσεις)
- Η ενοικίαση ακινήτων, μεταφορικών μέσων ή άλλων περιουσιακών στοιχείων, που είναι απαραίτητα για τις δραστηριότητες της
- Η εκποίηση περιουσιακών στοιχείων του Ενεργητικού της επιχείρησης, πλην εμπορευμάτων (πώληση χρεογράφων, παλιών επίπλων, μεταφορικών μέσων κτλ.)

Τα έξοδα δημιουργούν μια ισόποση μείωση στο Ενεργητικό όπως για παράδειγμα, μείωση του ταμείου, ή αύξηση στο Παθητικό, όπως αύξηση των υποχρεώσεων σε προμηθευτές, ή συνδυασμό αύξησης του Ενεργητικού και μείωσης του Παθητικού.

Τα έξοδα διακρίνονται σε:

- α) λειτουργικά ή οργανικά και μη λειτουργικά ή ανόργανα
- β) Τακτικά και έκτακτα
- γ) Δεδουλευμένα και μη δεδουλευμένα

δ) Ταμειακά και μη ταμειακά

Η προέλευση των εξόδων είναι, όπως και στην περίπτωση των εσόδων το κριτήριο με το οποίο γίνεται ο διαχωρισμός τους σε λειτουργικά (οργανικά) και μη λειτουργικά (ανόργανα). Έτσι τα έξοδα που προέρχονται από την κύρια δραστηριότητα της επιχείρησης όπως είναι οι αμοιβές προσωπικού, το κόστος πωληθέντων, οι αποσβέσεις κ.λ.π. καλούνται λειτουργικά ή οργανικά.

Αντιθέτως, έξοδα που δεν σχετίζονται με την κύρια δραστηριότητα της επιχείρησης, όπως για παράδειγμα ένα πρόστιμο για μόλυνση του περιβάλλοντος από μια επιχείρηση, θεωρούνται μη λειτουργικά (ανόργανα). Με τον ίδιο τρόπο αντιμετωπίζονται λογιστικά και οι έκτακτες ζημιές, οι οποίες επιφέρουν παρόμοια αποτελέσματα με τα ανόργανα έξοδα και οι οποία επίσης μειώνουν την Καθαρή Θέση της επιχείρησης.

Η περιοδικότητα ή μη των εξόδων είναι αυτή που τα χαρακτηρίζει σαν τακτικά ή έκτακτα, όπως για παράδειγμα τα ασφάλιστρα που πληρώνει μια επιχείρηση για τα μεταφορικά μέσα που έχει, είναι ένα τακτικό έξοδο, ενώ σε αντίθεση τα έξοδα που δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν είναι έκτακτα.

Τα έξοδα για τα οποία η αιτία δημιουργίας τους έχει επέλθει, ονομάζονται δεδουλευμένα. Μη δεδουλευμένα ονομάζονται τα έξοδα που η επιχείρηση έχει προπληρώσει και μετά την πάροδο του χρόνου που αφορούν μετατρέπονται σε έξοδα. Τα ενοίκια που προπληρώνει μια επιχείρηση για παράδειγμα για εξοπλισμό που έχει μισθώσει, για την πραγματοποίηση των δραστηριοτήτων της, γίνονται δεδουλευμένα μετά το πέρας της περιόδου που αφορούν. Μέχρι εκείνη τη στιγμή είναι

προπληρωμένα έξοδα κάτι που δίνει στην επιχείρηση το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τον εξοπλισμό χωρίς άλλο αντάλλαγμα. Επομένως κατατάσσονται στο Ενεργητικό γιατί αποτελούν μέρος των απαιτήσεων της επιχείρησης.

Οι αποσβέσεις είναι το μόνο μη ταμειακό έξοδο, γιατί μια ταμειακή εκροή δημιουργείται ή θα δημιουργηθεί στο μέλλον από τα υπόλοιπα έξοδα.

Τέλος, δεν μπορεί να θεωρηθεί έσοδο ή έξοδο, μια νέα εισφορά ή μια ανάληψη των φορέων της επιχείρησης, παρότι μεταβάλλει την Καθαρή Θέση της, γι αυτό και δεν θα πρέπει να επηρεάζεται η διαμόρφωση των αποτελεσμάτων της επιχείρησης από τις εισφορές ή τις αναλήψεις των φορέων της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

3.1 Ορισμός ανάλυσης

Η άντληση πληροφοριών για την πορεία μιας επιχείρησής και για την οικονομική της κατάσταση, μπορεί να γίνει με την χρήση μεθόδων ανάλυσης και τη βοήθεια των οικονομικών καταστάσεων, οι οποίες πηγάζουν κάθε φορά από την εκάστοτε επιχείρηση.

Ανάλυση λοιπόν θα μπορούσαμε να ορίσουμε την κριτική διερεύνηση σε δεδομένη χρονική στιγμή, των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης, όπως επίσης και τη ερμηνεία πρόσθετων πινάκων, δεδομένων και στατιστικών στοιχείων της επιχείρησης, τόσο συνολικά όσο και τμηματικά, συγκρίνοντας τα πάντα με την τάση που μπορεί να επικρατεί και με τα ιστορικά στοιχεία των υπαρχόντων ισολογισμών της ίδιας ή ομοειδούς επιχείρησης, με σκοπό την παρακολούθηση της οικονομικής της κατάστασης.

3.2 Σκοποί ανάλυσης ισολογισμού

Ο Ισολογισμός, επειδή είναι η ειλικρινής έκφραση της οικονομικής θέσης μιας επιχείρησης είναι πληροφοριακό έγγραφο, στο οποίο καθορίζονται οι στόχοι, το έργο και η εξέλιξη της επιχείρησης και το οποίο συμβουλευονται όλοι όσοι επιθυμούν να τοποθετήσουν κεφάλαια σε μια επιχείρηση, περιορίζοντας στο ελάχιστο δυνατό τους κινδύνους.

Οι σκοποί της ανάλυσης ενός Ισολογισμού πρέπει να είναι:

1. Η ανάλυση της κεφαλαιακής δομής.
2. Η ανάλυση της χρηματοπιστωτικής οικονομίας.
3. Η ανάλυση της αποδοτικότητας.
4. Η ανάλυση της ρευστότητας.
5. Η ανάλυση της υπερχρέωσης
6. Η ανάλυση των επενδύσεων και αποσβέσεων.
7. Η ανάλυση του κύκλου εργασιών.

8. Η ανάλυση της θέσης και της αποδοτικότητας του προσωπικού.
9. Η ανάλυση της σύνθεσης των δαπανών και της σύνθεσης των προσόδων των επιχειρήσεων.
10. Η ανάλυση των κερδών και της διάθεσής τους.

Ποιο αναλυτικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι **σκοπός** της αναλύσεως και μελέτης του Ισολογισμού και των Αποτελεσμάτων μιας ή πολλών χρήσεων μιας μονάδας ή των μονάδων ενός κλάδου είναι:

A. Η εκτίμηση της οικονομικής θέσεως και της πορείας μιας επιχειρήσεως ή των επιχειρήσεων ενός κλάδου και ειδικότερα η εκτίμηση:

1. Της αξίας, της ορθής συνθέσεως, του βαθμού αξιοποιήσεως των στοιχείων του παγίου ενεργητικού και της επιτυχίας των εις αυτά επενδυθέντων κεφαλαίων.
2. Της αξίας και του ορθού ύψους του Κυκλοφορούντος Ενεργητικού.
3. Της επάρκειας των Ιδίων Κεφαλαίων (Ιδίου Παγίου και Κυκλοφορούντος Ενεργητικού) και της ρευστότητας της μονάδας.
4. Της συνθέσεως και του κόστους των ξένων κεφαλαίων.
5. Της αποδοτικότητας του συνόλου των επενδεδυμένων και των Ιδίων Κεφαλαίων.
6. Της εξελίξεως της οικονομικής θέσεως και των αποτελεσμάτων.
7. Της οικονομικής θέσεως και πορείας μιας επιχειρήσεως εν σχέση προς την ανταγωνίστριας της.

B. Η εκτίμηση της αξίας:

1. Μιας μονάδος εις περίπτωσιν εκποιήσεως αυτής, ή των μετοχών ή των μεριδίων της.
2. Μιας μονάδας διαλυομένης.
3. Πολλών μονάδων εις περίπτωσιν ανταλλαγής μετοχών, μεριδίων ή συγχωνεύσεως αυτών.

3.3 Σημασία ανάλυσης

Τα δεδομένα που μπορεί μια επιχείρηση να επεξεργαστεί με την ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων σε μια επιχείρηση είναι :

- Ο κύκλος εργασιών της
- Οι πηγές και οι χρήσεις του κεφαλαίου της
- Η χρηματοπιστωτική της διάρθρωση
- Οι επενδύσεις που έχει την δυνατότητα να πραγματοποιήσει
- Η σύνθεση των δαπανών και των προσόδων της
- Η αποδοτικότητά της
- Η περιουσιακή κατάσταση της και η κεφαλαιακή της διάρθρωση

3.4 Ποιοι ενδιαφέρονται για την ανάλυση των ισολογισμών

Το ποιος θα διενεργήσει μια ανάλυση, μπορεί να διευρύνει τους σκοπούς της και την σημασία της και έτσι κάποιες κατηγορίες αναλυτών έχουν επιπλέον σκοπούς για την ανάλυση τους. Τέτοιες κατηγορίες αναλυτών είναι :

- Μέτοχοι και επενδυτές : είναι αυτοί που δίνουν τα επιχειρηματικά κεφάλαια στις επιχειρήσεις και μέσω της ανάλυσης αποσκοπούν

να αυξήσουν τα κέρδη του κεφαλαίου τους, από την αύξηση της τιμής των μετοχών τους και κάποιου πιθανού μελλοντικού μερίσματος αλλά και δικαιωμάτων από τη διανομή αποθεματικών.

- Δανειστές των επιχειρήσεων: Οι δανειστές, οι οποίοι ενδιαφέρονται περισσότερο για την επιστροφή των κεφαλαίων και των τόκων τους, δανείζουν τα χρήματα τους με δύο τρόπους, Βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Στην πρώτη περίπτωση αυτό που αναλύουν κυρίως είναι η βραχυχρόνια οικονομική κατάσταση, ο βαθμός ρευστότητας των κυκλοφοριακών στοιχείων και η ταχύτητα κυκλοφορίας τους. Στην δεύτερη οι δανειστές επιδιώκουν μια πιο λεπτομερή ανάλυση, η οποία περιλαμβάνει προβλέψεις των μελλοντικών εισροών κεφαλαίων, της οικονομικής θέσης καθώς και την ικανότητα της να διατηρήσει την οικονομική της κατάσταση.
- Διοικούντες την επιχείρηση: Τα στοιχεία που τους ενδιαφέρουν κυρίως είναι ο προσδιορισμός της οικονομικής κατάστασης, της κερδοφόρας δυναμικότητας και τη μελλοντική της εξέλιξη.
- Αναλυτές σε περίπτωση εξαγορών και συγχωνεύσεων: Οι αναλύσεις που γίνονται από αυτή την κατηγορία αναλυτών, εκτός από τους σκοπούς που έχουν και οι επενδυτές έχουν επιπλέον και σκοπό να αναλύσουν τα άυλα περιουσιακά στοιχεία, όπως είναι η φήμη και η πελατεία, αλλά και ο υπολογισμός των υποχρεώσεων της επιχείρησης.
- Ελεγκτές λογιστικών καταστάσεων: η ανάλυση των λογιστικών καταστάσεων από τους ελεγκτές, με τον υπολογισμό ορισμένων αριθμοδεικτών, αλλά και η παρακολούθηση μεταβολών των οικονομικών στοιχείων και των τάσεων τους διαχρονικά, γίνεται για να αποφευχθεί η επισήμανση μιας λάθος εικόνας που μπορεί να

δίνει η επιχείρηση από τυχόν λάθη ή ατασθαλίες που δεν έχουν εντοπισθεί.

- Λοιπές ομάδες ενδιαφερόμενων: τα στοιχεία από την ανάλυση των λογιστικών καταστάσεων διαφέρουν ανάλογα με τους σκοπούς και τις επιδιώξεις των ομάδων που τις διενεργούν. τέτοιες ομάδες ενδιαφερομένων είναι, π.χ. οι ελεγκτές εφοριακοί που ελέγχουν τα έσοδα του κράτους από τους φόρους των επιχειρήσεων, διάφορες συνδικαλιστικές ενώσεις οι οποίες θέλουν να πετύχουν καλύτερους όρους αμοιβών και εργασίας, δηλαδή καλύτερη συλλογική σύμβαση εργασίας, επομένως τους ενδιαφέρει η οικονομική θέση της επιχείρησης και πελάτες επιχειρήσεων που από την συνεργασία τους επιδιώκουν την επίτευξη καλύτερων τιμών και όρων συναλλαγής, οπότε τους ενδιαφέρει η κερδοφορία, η δυναμικότητα και η απόδοση κεφαλαίων της επιχείρησης.

3.5 Τα στάδια ανάλυσης ισολογισμού

Η έρευνα και μελέτη του Ισολογισμού και των Αποτελεσμάτων έχει τα παρακάτω στάδια :

A. Την ανάλυση της οικονομικής θέσεως και των αποτελεσμάτων μιας χρήσεως μιας μονάδας.

B. Την ανάλυση των μεταβολών της οικονομικής θέσεως και της πορείας των αποτελεσμάτων και,

Γ. Την σύγκριση του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων μονάδων του αυτού κλάδου.

3.6 Ειδή χρηματοοικονομικής ανάλυσης

Ανάλογα με την θέση που έχει ο κάθε αναλυτής και με τα στάδια διενέργειας της, μια ανάλυση λογιστικών καταστάσεων, έχει τις εξής διακρίσεις:

3.6.1 Ανάλογα με την θέση του αναλυτή

Η εσωτερική και η εξωτερική ανάλυση, είναι τα δύο είδη ανάλυσης των λογιστικών καταστάσεων, στα οποία χωρίζεται η ανάλυση ανάλογα με την θέση εκείνου ο οποίος τη διενεργεί.

A) ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Την εσωτερική ανάλυση κάνουν άτομα που έχουν άμεση σχέση με την επιχείρηση. Τα άτομα αυτά έχουν πρόσβαση στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης και μπορούν να ελέγξουν τους επί μέρους λογαριασμούς και τα λογιστικά έγγραφα της. Η μέθοδος αυτή επιτρέπει σε αυτόν που την διενεργεί να ελέγξει τις διάφορες μεθόδους και διαδικασίες που εφαρμόστηκαν, κάτι που θεωρείται μεγάλο πλεονέκτημα της, γιατί με αυτό τον τρόπο, ο αναλυτής να εμβαθύνει σ' αυτήν και έτσι η ανάλυση αποκτά μεγαλύτερη διαύγεια.

Το ενδιαφέρον των ατόμων της επιχείρησης που κάνουν αυτού του είδους την ανάλυση είναι κυρίως ο προσδιορισμός του βαθμού αποδοτικότητας της και οι ερμηνείες των μεταβολών της οικονομικής της θέσεως. Επιπρόσθετα με την εσωτερική ανάλυση μπορούν να ερμηνευθούν ορισμένα οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης, για λογαριασμό της διοίκησης, έτσι ώστε να της επιτρέψει να μετρήσει την πρόοδο που πράγματι επιτελέστηκε, σε σύγκριση με τα υπάρχοντα

προγράμματα. Αυτός είναι ο τρόπος που επιτυγχάνει μια επιχείρηση τον έλεγχο της λειτουργίας της.

B) ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Η εξωτερική ανάλυση βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στα στοιχεία που δημοσιεύονται στις λογιστικές καταστάσεις και στις εκθέσεις του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών και γίνεται από άτομα που βρίσκονται έξω από την επιχείρηση. Για να μπορεί λοιπόν ένας τέτοιος αναλυτής να διευκολυνθεί στο έργο του πρέπει τα στοιχεία που δημοσιεύονται να είναι όσο πιο αναλυτικά γίνεται, γιατί δεν έχει άλλο τρόπο να διεισδύσει βαθύτερα μέσα στην επιχείρηση.

Όταν λέμε προσδιορισμός της οικονομικής θέσης μιας επιχείρησης, εννοούμε:

I) Τη ικανότητα που έχει μια επιχείρηση να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της στο παρόν και στο μέλλον, ακόμη και αν οι συνθήκες είναι διαφορετικές από εκείνες που υπάρχουν τη στιγμή που γίνεται η ανάλυση.

II) Τη δυνατότητα να μπορεί να εκμεταλλευτεί τυχόν ευκαιρίες που θα της παρουσιαστούν χρησιμοποιώντας κεφάλαια από ίδιες πηγές ή από έκδοση νέων τίτλων μετοχών ή ομολογιών ακόμα και με προσφυγή σε τραπεζικό δανεισμό για την άντληση κεφαλαίων.

III) Τη δυνατότητα χωρίς καμία διακοπή της πληρωμής των υποχρεώσεων και των ληξιπρόθεσμων τόκων της, όπως επίσης και την καταβολή των μερισμάτων.

Ερευνώντας το ύψος και την σταθερότητα των καθαρών κερδών μιας επιχείρησης, καθώς και η τάση βελτίωσης τους στο μέλλον, μπορούμε να

προσδιορίσουμε την αποδοτικότητα της. Η διάταξη και ο τύπος των στοιχείων του ισολογισμού και της καταστάσεως αποτελεσμάτων χρήσης είναι πολύ σημαντικοί γιατί μπορούν να προσδιορίσουν την οικονομική θέση και την αποδοτικότητα μιας επιχείρησης.

Από την άποψη του αριθμού των επιχειρήσεων για τις οποίες γίνεται ανάλυση.

Τη δυναμική ανάλυση που γίνεται για μια επιχείρηση σε δύο διαφορετικά χρονικά σημεία είναι δηλαδή συγκριτική έρευνα για να διαπιστωθεί η βελτίωση ή η επιδείνωση της οικονομικής της κατάστασης και,

Τη στατιστική (συγκριτική ανάλυση) που γίνεται για δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις του ίδιου κλάδου, την ίδια χρονική στιγμή για να διαπιστωθεί η διαφορά των οικονομικών δυνατοτήτων κάθε επιχείρησης σε σχέση με τις υπόλοιπες.

Ανάλογα με τα στάδια διενέργειας της ανάλυσης

Η ανάλυση διακρίνεται σε τυπική και ουσιαστική.

Τυπική Ανάλυση: Προηγείται της ουσιαστικής και αποτελεί το προπαρασκευαστικό της στάδιο. Η τυπική ανάλυση ελέγχει την διάρθρωση του ισολογισμού (πάγια, κυκλοφοριακά, διαθέσιμα, ίδιο κεφάλαιο, ξένο κεφάλαιο) και του λογαριασμού Αποτελέσματα Χρήσης. Κατόπιν γίνονται οι ενδεικνυόμενες διορθώσεις στρογγυλοποιήσεις, ανακατατάξεις και εκφράζει τους απόλυτους αριθμούς σε ποσοστά επί τοις εκατό.

Ουσιαστική Ανάλυση: Προϋποθέτει την γνώση των ιδιομορφιών του κλάδου που ανήκει η επιχείρηση. Βασίζεται στην τυπική ανάλυση.

Υπολογίζουμε στην ουσιαστική ανάλυση διάφορους αριθμοδείκτες, καταρτίζουμε ισοζύγια χρηματοπιστωτικών μεταβολών και κεφαλαίου κινήσεως, υπολογίζουμε την ταμιακή ροή κ.λπ.

Κατόπιν συγκρίνουμε τα παραπάνω με τα αντίστοιχα που έχουμε λάβει ως πρότυπο. Εντοπίζουμε και αξιολογούμε τις αποκλίσεις από το πρότυπο που έχουμε λάβει ως βάση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΧΡΗΣΗ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ

4.1 Έννοια και χρησιμότητα αριθμοδεικτών

Aν θέλουμε να συνοψίσουμε έναν μεγάλο αριθμό χρηματοοικονομικών δεδομένων, ώστε να μπορέσουμε να τα αξιολογήσουμε και να τα έχουμε σαν μέτρο σύγκρισης για τις επιδόσεις μιας επιχείρησης, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τους χρηματοοικονομικούς δείκτες, η οποία είναι μια αποτελεσματική μέθοδο που στηρίζεται στα στοιχεία των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της

επιχείρησης.

Η ανάλυση μέσω των αριθμοδεικτών είναι ασφαλώς χρήσιμη γιατί μας δίνει τη δυνατότητα της σύγκρισης μεταξύ δύο επιχειρηματικών περιόδων, είτε με την ίδια επιχείρηση, είτε με άλλες ομοειδείς είτε ακόμη και με την εξαγωγή μέσω των αριθμοδεικτών για να διαπιστώσουμε το ποσοστό απόκλισης της κάθε επιχείρησης, που μας ενδιαφέρει από το σύνολο.

Είναι αλήθεια, όμως, ότι οι αριθμοδείκτες απομονωμένοι δεν δίνουν σχεδόν καμία αξιόπιστη πληροφορία και γι' αυτό η χρήση τους πρέπει να γίνεται κατά κανόνα με συνδυασμό πολλών. Η αλόγιστη, όμως, χρήση των αριθμοδεικτών, χωρίς να έχουμε επίγνωση της δυναμικής τους και κυρίως της σημασίας τους και την ευχέρεια και δυνατότητα των συνδυασμών τους μπορεί να μας οδηγήσει, σε πλήρη αποπροσανατολισμό μέχρι και σε σύγχυση και στη συνέχεια σε εσφαλμένα συμπεράσματα. Βεβαίως, πρώτα απ' όλα πρέπει ο καθένας να εντοπίσει τις «ειδικές» ανάγκες που επιθυμεί να ικανοποιήσει. Οι ειδικές αυτές ανάγκες μας υποχρεώνουν να κάνουμε κατάλληλη επιλογή στη χρήση των αριθμοδεικτών και αντίστοιχη ταξινόμηση ανάλογα με τη σημασία τους.

4.2 Ορισμός αριθμοδεικτών

Θέλοντας να δώσουμε έναν ορισμό, θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι **αριθμοδείκτες ή χρηματοοικονομικοί δείκτες** (*financial ratio* ή *accounting ratio*) είναι το πηλίκο μεταξύ επιλεγμένων αριθμητικών τιμών που λαμβάνονται από τις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης. Ο προσδιορισμός της πραγματικής θέσεως ή της αποδοτικότητας των διάφορων τμημάτων ή ολόκληρων τομέων οι οποίοι

αφορούν μία οικονομική μονάδα και σε τελική ανάλυση της πραγματικής καταστάσεως ολόκληρης της οικονομικής μονάδας ή και γενικότερα του κλάδου στον οποίο ανήκει η μονάδα αυτή, είναι ο κύριος σκοπός για τον οποίοι καταρτίζονται.

Οι μορφές που είναι οι πιο συνηθισμένες για την παρουσίαση των αριθμοδεικτών είναι δύο : η **μορφή πηλίκου** κάποιων μεγεθών και η **μορφή ποσοστού**. Στην δεύτερη περίπτωση, αν χρησιμοποιηθεί η μορφή του ποσοστού, τότε συνήθως λαμβάνεται ως διαιρετέος ο αριθμός που δείχνει την ευνοϊκή αξία για την επιχείρηση ούτως ώστε οποιαδήποτε βελτίωση της κατάστασης να μεταφράζεται σε αύξηση του ποσοστού.

4.3 Χρησιμότητα

Τα μέσα που χρησιμοποιούν οι διάφοροι αναλυτές, είτε είναι εσωτερικού είτε είναι εξωτερικοί, ώστε να μπορέσουν να αναλύσουν τις οικονομικές καταστάσεις, όπως είναι ο ισολογισμός, η κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης και η κατάσταση ταμειακών ροών είναι οι χρηματοοικονομικοί δείκτες ή αριθμοδείκτες. Η χρήση τους δίνει την δυνατότητα του καθορισμού των αναγκών χρηματοδότησης της επιχείρησης αλλά και τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης που έχει με τους εξωτερικούς της χρηματοδότες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μπορεί μια επιχείρηση σε γενικές γραμμές να έχει γνώση για τη ρευστότητα, τη δραστηριότητα, την αποδοτικότητα και την βιωσιμότητα της, σε σχέση με την διάρθρωση των κεφαλαίων της και σε τελική ανάλυση την πραγματική κατάσταση ολόκληρης της οικονομικής μονάδας.

Άλλες πολύ σημαντικές αναλύσεις που μπορεί να βοηθήσουν οι δείκτες ένα αναλυτή είναι :

- Η **Διαχρονική ανάλυση (time-series analysis)** που είναι μια σύγκριση των παρόντων χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης με τα αντίστοιχα που παρουσίασε η ίδια στο παρελθόν ή θα παρουσιάσει στο προβλεπόμενο μέλλον. Εξετάζεται εάν κατά την πάροδο του χρόνου, η χρηματοοικονομική κατάσταση ή απόδοση της επιχείρησης έχει βελτιωθεί ή έχει χειροτερεύσει.
- Η **Διαστρωματική ανάλυση (comparative analysis or cross-sectional analysis)** που είναι μια σύγκριση, κατά τη διάρκεια του ίδιου χρονικού διαστήματος, των χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης με τα αντίστοιχα παρόμοιων επιχειρήσεων ή τη μέση τιμή του κλάδου στον οποίο ανήκει.

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις που χρησιμοποιούνται για την μελέτη των χρηματοοικονομικών δεικτών είναι τρεις :

1. Τα αποτελέσματα χρήσεως
2. Ο ισολογισμός
3. Η κατάσταση μεταβολών χρηματοοικονομικής θέσης

Οι σκοποί της χρηματοοικονομικής ανάλυσης είναι να προσδιοριστούν οι δυνατότητες και οι αδυναμίες μιας επιχείρησης και η διαχρονική βελτίωση ή επιδείνωση της χρηματοοικονομικής της θέσης, όπως επίσης και να διαπιστωθεί κατά πόσο είναι κερδοφόρα και χρηματοοικονομικά ισχυρή σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις του χώρου της.

Οι πληροφορίες αυτές είναι χρήσιμες για τους επενδυτές ώστε να μπορέσουν να εκτιμήσουν τις μελλοντικές χρηματικές ροές της επιχείρησης αλλά και τους αντίστοιχους κινδύνους που εγκυμονούν αυτές. Είναι όμως χρήσιμες και για τους διευθυντές των επιχειρήσεων που θέλουν να έχουν σωστή πληροφόρηση ώστε να γνωρίζουν τη

χρηματοοικονομική θέση των επιχειρήσεών τους, και εντοπίζοντας έγκαιρα τις αδυναμίες, να μπορούν να πάρουν σημαντικές χρηματοοικονομικές αποφάσεις και να προσπαθούν συνεχώς για την βελτίωση της επιχείρησης.

4.4 Χρηματοοικονομική ανάλυση⁵

Η διαδικασία που ακολουθείται για τον προσδιορισμό των «δυνατών» και «αδυνάτων» σημείων της επιχείρησης, από χρηματοοικονομική σκοπιά, με την καθιέρωση κατάλληλων σχέσεων, μεταξύ των στοιχείων του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων χρήσης και των δεδομένων από άλλες πηγές, είναι η χρηματοοικονομική ανάλυση.

Οι τεχνικές που χρησιμοποιεί η χρηματοοικονομική ανάλυση είναι :

4.4.1. Κάθετη ή διαστρωματική ανάλυση

Η κάθετη ή διαστρωματική ανάλυση περιλαμβάνει τον υπολογισμό των διάφορων αριθμοδεικτών και την κατάρτιση χρηματοοικονομικών καταστάσεων (κοινού μεγέθους). Οι ισολογισμοί και οι καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσεως οι οποίοι συντάσσονται για να μπορούν να διευκολυνθούν οι συγκρίσεις μεταξύ των στοιχείων μιας επιχείρησης, για μια σειρά ετών, καθώς και οι συγκρίσεις μεταξύ επιχειρήσεων, διαφορετικού όμως μεγέθους, συντάσσονται σε ποσοστά επί τοις εκατό του συνόλου των μεγεθών τους. Στην ανάλυση (κοινού μεγέθους) κάθε στοιχείο του ισολογισμού διαιρείται με το σύνολο του ενεργητικού ή του παθητικού, ενώ κάθε στοιχείο της καταστάσεως αποτελεσμάτων χρήσεως διαιρείται με το σύνολο των καθαρών πωλήσεων.

⁵ Αρτίκης Γεώργιος Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Ανάλυση και Προγραμματισμός, Interbooks, 2003.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η κατάσταση (κοινού μεγέθους) του ισολογισμού να παρουσιάζει κάθε στοιχείο αυτού ως ποσοστό επί τοις εκατό των καθαρών πωλήσεων της χρήσης.

Δύο είναι τα κυρίως σημεία στα οποία εστιάζεται η κάθετη Ανάλυση στην περίπτωση του ισολογισμού:

1. Πως κατανέμονται τα κεφαλαία μιας επιχείρησης μεταξύ των ίδιων κεφαλαίων, καθώς και των βραχυχρόνιων και μακροχρόνιων υποχρεώσεων της, δηλαδή στο ποιες είναι οι πηγες προελεύσεως των κεφαλαίων της.
2. Στην κατανομή των κεφαλαίων της επιχείρησης μεταξύ των επί μέρους περιουσιακών της στοιχείων.

Πρέπει επίσης να δοθεί μεγάλη έμφαση στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης σε ποσοστά διότι είναι πολύ χρήσιμη αφού κάθε στοιχείο αυτών σχετίζεται με τις πωλήσεις. Έτσι γίνεται αμέσως γνωστό, τι ποσοστό των πωλήσεων καλύπτουν τα διάφορα είδη εξόδων.

Καταλήγοντας μπορούμε να πούμε ότι τα ποσοστά του προκύπτουν από το είδος αυτό της ανάλυσης είναι μια μικρογραφία των αρχικών απόλυτων μεγεθών. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να επιτυγχάνεται ταχύτερη και ακριβέστερη αντίληψη της πραγματικής σπουδαιότητας κάθε στοιχείου. Αν μια επιχείρηση επενδύει τα κεφαλαία της σε διάφορες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων, η κατάσταση (κοινού μεγέθους) θα δείξει αμέσως πόσο ποσοστό της συνολικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της έχει επενδυθεί και που. Η μελέτη της κατάστασης (κοινού μεγέθους) μιας επιχείρησης σε σύγκριση με εκείνη άλλης ανταγωνιστικής, η του κλάδου, όπου αυτή ανήκει, θα δείξει αν η συγκεκριμένη επιχείρηση έχει κάνει σωστή κατανομή των επενδύσεων

της.

Ο σκοπός της κάθετης ανάλυσης είναι η διαρθρωτική ανάλυση των στοιχείων των λογιστικών καταστάσεων η οποία εκφράζεται σε ποσοστά επί τις εκατό. Έτσι μπορεί να μας δείξει ότι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των κεφαλαίων της προέρχεται από τους τρίτους, όποτε αμέσως υπάρχει σχετικά μικρή ασφάλεια για τους πιστωτές της και εμφανίζεται πίεση στην επιχείρηση.

Τέλος, οι καταστάσεις (κοινού μεγέθους) των κονδυλίων των αποτελεσμάτων χρήσεως δείχνουν το ποσοστό των πωλήσεων που έχει απορροφηθεί από κάθε είδος εξόδων και το ποσοστό που παραμένει σαν κέρδος.

4.4.2. Οριζόντια χρηματοοικονομική ανάλυση

Με την μέθοδο αυτή της ανάλυσης συγκρίνονται και αξιολογούνται οι μεταβολές των διαφόρων ομάδων - στοιχείων των λογιστικών καταστάσεων και των μεταβολών της χρηματοοικονομικής θέσης μιας επιχείρησης, δύο ή περισσότερων ετών. Ο αναλυτής αποσκοπεί οι πληροφορίες που θα συλλέξει να είναι όσο το δυνατόν πιο αποκαλυπτικές γιατί με την μέθοδο αυτή αντιπαρατίθενται τα κονδύλια διαδοχικών ισολογισμών ή αποτελεσμάτων χρήσης, δύο ή περισσότερων χρήσεων και παρακολουθείται και μελετάται η διαχρονική εξέλιξή τους. Το ότι προσδιορίζονται και μελετώνται μέσω αυτής, οι οριζόντιες μεταβολές στα στοιχεία των διαδοχικών χρηματοοικονομικών καταστάσεων, την ονομάτισε οριζόντια. Οι διαδοχικές δε αυτές καταστάσεις, λέγονται συγκριτικές χρηματοοικονομικές καταστάσεις (comperative statements). Έτσι, στοιχεία προηγούμενων χρήσεων μπορούν εύκολα να συγκριθούν με τα αντίστοιχα ετήσια, εξαμηνιαία,

τριμηνιαία ή και μηνιαία στοιχεία και να οδηγήσουν σε συμπεράσματα, σχετικά με την τάση και το ρυθμό τους διαχρονικά.

4.5 Προϋποθέσεις για την σύγκριση των λογιστικών στοιχείων

Οι προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληρούν οι συγκριτικές καταστάσεις ώστε να είναι δυνατή η σύγκριση των λογιστικών στοιχείων διαχρονικά, είναι:

1. Οι λογιστικές αρχές να τηρούνται, σε όλη την υπό κρίση περίοδο και αν υπάρχει κάποια αλλαγή τους να σημειώνεται, για να μπορεί ο αναλυτής να την λάβει υπόψη του.
2. Τα στοιχεία να ταξινομούνται ομοιόμορφα, σε όλες τις περιόδους στις οποίες αναφέρονται.
3. Αν υπάρχουν μεταβολές στις συνθήκες ή στη φύση των στοιχείων, να σημειώνονται.
4. Τα στοιχεία να είναι ενταγμένα στις ίδιες επί μέρους ομάδες στοιχείων.

Είναι πολύ σημαντική η τήρηση των παραπάνω προϋποθέσεων, γιατί η μη τήρηση τους μπορεί να οδηγήσει σε συγκρίσεις των οποίων τα αποτελέσματα θα δώσουν παραπλανητική εικόνα και να οδηγήσουν σε εσφαλμένα συμπεράσματα.

Οι πιο κάτω λόγοι φανερώνουν την σπουδαιότητα της οριζόντιας ανάλυσης :

1. Δίνει την δυνατότητα στον αναλυτή, να αξιολογήσει την ευνοϊκή, ή μη ευνοϊκή, εξέλιξη στις διάφορες πτυχές της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης και να κάνει προβλέψεις για το μέλλον.
2. Αποκαλύπτει την τάση των στοιχείων μιας χρηματοοικονομικής

κατάστασης, την κατεύθυνση, την ταχύτητα, καθώς και την έκτασή της, επομένως επιτρέπει τη διαχρονική σύγκριση των χρηματοοικονομικών δεδομένων.

3. Συμπληρώνει την κάθετη ανάλυση και ακόμα δίνει μια γενική εξήγηση για τη μεταβολή του ποσοστού ενός στοιχείου, από τη μια χρήση στην άλλη.

4.6 Οι βασικότερες κατηγορίες αριθμοδεικτών είναι οι εξής⁶

1. Αριθμοδείκτες ρευστότητας.

Μπορούν να προσδιορίσουν τόσο την βραχυχρόνια οικονομική θέση μιας επιχείρησης, όσο και την ικανότητα της ν' ανταποκριθεί στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της.

2. Αριθμοδείκτες δραστηριότητας.

Οι αριθμοδείκτες αυτοί μετρούν τον βαθμό αποτελεσματικότητας μιας επιχείρησης στη χρησιμοποίηση των περιουσιακών της στοιχείων, κατά πόσο δηλαδή γίνεται ικανοποιητική ή όχι η χρησιμοποίηση αυτών.

3. Αριθμοδείκτες αποδοτικότητας.

Χρησιμοποιούνται για την μέτρηση της αποδοτικότητας μιας επιχείρησης, την δυναμικότητα των κερδών της και την ικανότητα της διοίκησής της. Δηλαδή οι αριθμοδείκτες αποδοτικότητας μετρούν το βαθμό επιτυχίας η αποτυχίας μιας επιχείρησης σε δεδομένη χρονική στιγμή όσο αφορά τη δημιουργία θετικού αποτελέσματος.

4. Αριθμοδείκτες διάρθρωσης κεφαλαίων και βιωσιμότητας.

⁶ Καφούσης Ν. Γιώργος, Ανάλυση και κριτική διερεύνηση Χρηματοοικονομικών καταστάσεων, Αθήνα, 1994.

Είναι οι αριθμοδείκτες που εκτιμούν την μακροχρόνια ικανότητα μιας επιχείρησης να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της και τον βαθμό προστασίας που απολαμβάνουν οι πιστωτές της.

5. Αριθμοδείκτες επενδύσεων ή επενδυτικοί αριθμοδείκτες.

Χρησιμοποιούνται για να συσχετίσουν τον αριθμό των μετοχών μιας επιχείρησης και τη χρηματιστηριακή τους τιμή με τα κέρδη, τα μερίσματα και τα άλλα περιουσιακά στοιχεία της.

4.6.1 Αριθμοδείκτες ρευστότητας (Liquidity Ratios).

Όπως έχουμε αναφέρει ήδη σκοπός της χρηματοοικονομικής ανάλυσης είναι η ικανότητα της επιχείρησης να καλύπτει τις βραχυχρόνιες υποχρεώσεις μέσω της ύπαρξης επαρκούς ρευστότητας. Την ρευστότητα αυτή η επιχείρηση μπορεί να την εξασφαλίσει μέσω τις καθημερινής μετατροπής των αποθεμάτων σε πώλησης, των πωλήσεων σε απαιτήσεις και των απαιτήσεων σε μετρητά.

Η ύπαρξη ρευστότητας βοηθά την επιχείρηση να καλύπτει τις υποχρεώσεις της, να αποφεύγει τον κίνδυνο δυσφήμισης της ,καλλιεργώντας σχέσεις εμπιστοσύνης με τους προμηθευτές της και την αποφυγή δυσμενών συνθηκών γι' αυτήν π.χ. πτώχευση .Το μεγαλύτερο ποσοστό των επιχειρήσεων φροντίζει να διατηρεί πλεόνασμα κυκλοφοριακών στοιχείων, ώστε να μπορούν να καλύπτουν τις υποχρεώσεις τους. Σε περιπτώσεις υπερβολικής ρευστότητας κυκλοφοριακών στοιχείων η επιχείρηση μπορεί να οδηγηθεί σε οικονομικό κλονισμό. Για την αποφυγή αυτού η κάθε επιχείρηση θα πρέπει να βρει την «χρυσή τομή» ανάμεσα στα κυκλοφοριακά της στοιχεία και τις βραχυχρόνιες υποχρεώσεις της. Για να γίνει αυτό η επιχείρηση καλείται να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Υπάρχει συνέπεια στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων και διασφάλιση επαρκών κυκλοφοριακών στοιχείων;
2. Υπάρχουν επαρκή διαθέσιμα έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία της επιχείρησης και να της δίνεται η δυνατότητα να εκμεταλλεύεται ευκαιρίες που παρουσιάζονται;
3. Υπάρχουν υπερβολικές αποθεματοποιήσεις;

Ακόμη πρέπει η επιχείρηση:

1. Να αποφεύγει μεγάλες πιστώσεις προς τους πελάτες της, και
2. Να αποφεύγει τις υπέρογκες απαιτήσεις προς αυτούς.

Μέσω της χρησιμοποίησης των αριθμοδεικτών ρευστότητας και της λεπτομερής ανάλυσης των οικονομικών καταστάσεων της κάθε επιχείρησης αυτά τα ερωτήματα μπορούν να απαντηθούν. Άλλωστε μια επαρκής ρευστότητα μπορεί να χαρακτηρίσει μια επιχείρηση ως οικονομικά συνεπή.

Η ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης ενδιαφέρει τους ιδιοκτήτες αυτής, τους ασκούντες την διοίκηση σε αυτήν καθώς και τους δανειστές και τους μέτοχους αυτής.

Ιδιαίτερα όμως η ανάλυση των αριθμοδεικτών ρευστότητας αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο για την διοίκηση της επιχείρησης, γιατί της παρέχεται η δυνατότητα να ελέγχει πως χρησιμοποιούνται τα κεφάλαια κινήσεως .Η σύγκριση των αριθμοδεικτών ρευστότητας διαχρονικά, παρέχει τη δυνατότητα διαπίστωσης ή μη, της βελτίωσης της τρέχουσας οικονομικής κατάστασής της σε σχέση με προγενέστερα έτη.

Έτσι, μια επιχείρηση θεωρείται ότι έχει καλή οικονομική κατάσταση όταν οι βραχυχρόνιες υποχρεώσεις της, χρηματοδοτούνται εκτός από τα

κυκλοφοριακά διαθέσιμά της και από τους βραχυχρόνιους πιστωτές της . Έτσι, αν η επιχείρηση αγοράζει προϊόντα επί πιστώσει και εν συνεχεία μπορέσει να τα πουλήσει μέσα στα χρονικά όρια της πίστωσής της, τότε μπορεί να λειτουργήσει εκμεταλλευομένη τις διευκολύνσεις των πιστωτών της.

Η Σχετική ρευστότητα μπορεί να υπολογιστεί μέσω τεσσάρων αριθμοδεικτών:

- Αριθμοδείκτης έμμεσης ρευστότητας γνωστός ως αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (Current ratio) ή κυκλοφοριακής ρευστότητας ή ονομαστικής ρευστότητας ή κεφαλαίου κίνησης (Working capital ratio)
- Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας που είναι γνωστός ως αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας ή αριθμοδείκτης πραγματικής ρευστότητας
- Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας
- Αριθμοδείκτης αμυντικού χρονικού διαστήματος(Defensive interval ratio).

Αριθμοδείκτης έμμεσης ή γενικής ρευστότητας (current ratio)

Ο αριθμοδείκτης αυτού του είδους, καταδεικνύει τη σχέση μεταξύ των κυκλοφοριακών περιουσιακών στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης, και την ικανότητα της να ανταπεξέλθει στις τρέχουσες/βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της, παρουσιάζεται από αυτούς τους αριθμοδείκτες.

Ο αριθμοδείκτης αυτός υπολογίζεται με βάση τον ακόλουθο λόγο:

$$\text{Αριθμοδείκτης έμμεσης ρευστότητας} =$$

Το κλάσμα επιδιώκεται να είναι πάνω της μονάδας (1). Μια τιμή δύο(2) του αριθμοδείκτη, θεωρείται θετικό στοιχείο εν αντιθέσει με τιμές άνω του τρία (3) οι οποίες μπορεί να σημαίνουν ότι η επιχείρηση έχει υπερβολική συσσώρευση ρευστού και δεν μπορεί να το επενδύσει αποτελεσματικά σε πάγια.

Ο βαθμός φερεγγυότητας μιας επιχείρησης απέναντι στους πιστωτές της (τράπεζες) και γενικά τους προμηθευτές της, προσδιορίζεται με αυτόν τον αριθμοδείκτη, δίνει δηλαδή στοιχεία σχετικά με το αν η επιχείρηση είναι σε θέση να καλύψει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της σε περίπτωση ανάγκης χρησιμοποιώντας τα άμεσα ρευστοποιήσιμα στοιχεία της (κυκλοφορούν ενεργητικό).

Σε περίπτωση όμως που η χρήση του συγκεκριμένου αριθμοδείκτη αποφέρει αρνητικά στοιχεία διαφαίνεται η αδυναμία της επιχείρησης να ανταποκριθεί στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της, με αποτελέσματα δυσμενή για την ίδια.

Άμεσης ή Ειδικής Ρευστότητας (Acid Test Ratio)

Ο αριθμοδείκτης άμεσης ή ειδικής ρευστότητας, χρησιμοποιεί όλα τα στοιχεία της επιχείρησης τα οποία μπορούν άμεσα και γρήγορα να ρευστοποιηθούν και δε λαμβάνει καθόλου υπόψη τα στοιχεία του κυκλοφορούντος ενεργητικού τα οποία δε μπορούν να μετατραπούν εύκολα σε μετρητά. (Νιάρχος, 2009).

Ο λόγος για τον οποίο οι αναλυτές χρησιμοποιούν τον συγκεκριμένο δείκτη είναι διότι τους δίνει μια πιο ρεαλιστική εικόνα της υπάρχουσας ρευστότητας μιας επιχείρησης και της ικανότητας της να ανταποκρίνεται

στις τρέχουσες υποχρεώσεις της, διότι το κυκλοφορούν ενεργητικό της, μπορεί να αποτελείται από στοιχεία (αποθέματα) τα οποία πιθανόν να βρίσκονται σε κατάσταση απαξίωσης ή να είναι δύσκολος ο προσδιορισμός της πραγματικής τους αξίας στον πιθανό χρόνο ρευστοποίησης.

Ο μαθηματικός τύπος που χρησιμοποιείται για το συγκεκριμένο αριθμοδείκτη είναι ο ακόλουθος:

$$\text{Άμεσης Ρευστότητας} = \frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Χρεόγραφα} + \text{Απαιτήσεις}}{\text{Σύνολο Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων}}$$

Το αριθμητικό αποτέλεσμα του παραπάνω τύπου δείχνει πόσες φορές οι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις καλύπτονται από τα ρευστοποιήσιμα στοιχεία της επιχείρησης.

Αριθμοδείκτης Ταμειακής Ρευστότητας (Cash ratio)

Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει την δυνατότητα να εμφανίζει την εικόνα της επιχείρησης όσο αφορά τις τρέχουσες λειτουργικές της ανάγκες σε σχέση με τα μετρητά. Δείχνει κατά πόσο μιας επιχείρησης μπορεί να εξόφληση τις τρέχουσες και ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της με τα μετρητά που διαθέτει και πόσες φορές τα διαθέσιμα περιουσιακά στοιχεία καλύπτουν τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις. Για να υπολογίσουμε τη Ταμειακή Ρευστότητα διαιρούμε το ταμείο και τα διαθέσιμα με τις βραχυχρόνιες υποχρεώσεις.

$$\text{Ταμειακής Ρευστότητας} = \frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Ταμείο}}{\text{Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις}}$$

4.6.2 Αριθμοδείκτες δραστηριότητας (Activity Ratio)

Με τους συγκεκριμένους αριθμοδείκτες μπορεί να μετρηθεί η αποτελεσματικότητα της επιχείρησης σε σχέση με τη χρησιμοποίηση των περιουσιακών της στοιχείων, κατά πόσο, δηλαδή είναι ικανοποιητική ή όχι η χρησιμοποίηση αυτών. (Νιάρχος, 2009).

Ο αποτελεσματικός τρόπος χρήσης των περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης ενδιαφέρει τόσο τους ασκούντες διοίκηση σε αυτήν, όσο και τους γενικότερα ενδιαφερομένους για αυτήν. Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να μετρήσουμε την αποτελεσματική χρήση των περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης. Γενικά όμως, όσο περισσότερο χρησιμοποιεί μια επιχείρηση τα περιουσιακά της στοιχεία, τόσο αυτό αποβαίνει προς όφελος της. Ο Όρος λοιπόν ,κυκλοφοριακή ταχύτητα αναφέρεται στο χρόνο που απαιτείται για ένα στοιχείο του κυκλοφορούντος ενεργητικού να μετατραπεί σε κάποιο άλλο το οποίο είναι είτε πιο εύκολα ρευστοποιήσιμο (πχ. Ο χρόνος μετατροπής των αποθεμάτων σε απαιτήσεις) είτε (πχ. Ο χρόνος μετατροπής των απαιτήσεων σε διαθέσιμα).

Αναλυτικότερα, οι αριθμοδείκτες Κυκλοφοριακής Ταχύτητας είναι:

1. Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Αποθεμάτων.
2. Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Απαιτήσεων.
3. Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Βραχυπρόθεσμων Απαιτήσεων.

Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (Receivables turnover ratio)

Ο αριθμοδείκτης αυτός χρησιμοποιείται για να δείξει πόσες φορές εισπράττονται, κατά μέσο όρο, οι απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας μέσα στη διάρκεια της λογιστικής χρήσης. Το αποτέλεσμα του είναι η διαίρεση της αξίας των πωλήσεων (πιστωτικών) μίας οικονομικής

μονάδας, μέσα στη λογιστική χρήση, με το μέσο όρο των απαιτήσεών της όπως π.χ. τις φορτωτικές εισπρακτέες, τις συναλλαγματικές, τα γραμμάτια και τις απαιτήσεις με ανοιχτούς λογαριασμούς. Είναι συχνό φαινόμενο να μην προκύπτουν στοιχεία για το ύψος των πιστωτικών πωλήσεων, μίας επιχείρησης, καθώς επίσης και για την αξία των χορηγούμενων πιστώσεων, γι αυτό οι αναλυτές συνηθίζουν να λαμβάνουν υπόψη τους τις καθαρές πωλήσεις κατά τη διάρκεια της χρήσης και το σύνολο των απαιτήσεων, όπως εμφανίζονται στον ισολογισμό (στο τέλος της χρήσης).

Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά τις απαιτήσεις οι αναλυτές παίρνουν τον μέσο όρο των απαιτήσεων, της αρχής και του τέλους χρήσης. Δηλαδή (Απαιτήσεις Αρχής + Απαιτήσεις Τέλους) / 2. Χρησιμοποιούνε αυτή τη μέθοδο γιατί οι απαιτήσεις που εμφανίζονται στο τέλος της χρήσης (στον ισολογισμό) δεν αποδίδουν μία αντιπροσωπευτική εικόνα για το ύψος των τελευταίων κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης. Επομένως :

$$\text{Ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων} = \frac{\text{Καθαρές πωλήσεις}}{\text{Μ.Ο Απαιτήσεων}}$$

Αριθμοδείκτης ταχύτητας εξοφλήσεως βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (Trade creditors to purchases ratio)

Με τον αριθμοδείκτη αυτό φαίνονται οι φορές που οι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της επιχείρησης καλύπτονται από το κόστος πωληθέντων, με άλλα λόγια δηλαδή μας δείχνει πόσες φορές μέσα στη χρήση ανανεώθηκαν οι πιστώσεις που δόθηκαν στην οικονομική μονάδα.

Μπορούμε να παρακολουθούμε τον συγκεκριμένο αριθμοδείκτη για μια σειρά ετών και να έχουμε την δυνατότητα να γνωρίζουμε την πολιτική που ακολουθεί η οικονομική μονάδα όσον αφορά την χρηματοδότηση

των αγορών της. Η μεταβολή της πιστοληπτικής πολιτικής μιας επιχείρησης διαφαίνεται μέσα από την διαχρονική μεταβολή του αριθμοδείκτη αυτού. Επιπλέον συγκρίνοντας τον αριθμοδείκτη ταχύτητας βραχυχρόνιων υποχρεώσεων, ή της χρονικής περιόδου που παραμένουν απλήρωτες οι υποχρεώσεις από τις αγορές της με τις αντίστοιχες τιμές άλλων ομοειδών επιχειρήσεων μπορούμε να γνωρίζουμε αν η συγκεκριμένη οικονομική μονάδα εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της με βραδύτερο ή όχι ρυθμό.

Το συνολικό ύψος των αγορών της λογιστικής χρήσης, είναι κάτι που στην πραγματικότητα δημοσιεύεται πολύ σπάνια. Αντί γι αυτό χρησιμοποιείται το κόστος πωληθέντων της λογιστικής χρήσης, το οποίο έχει προσαρμοστεί με εκείνα τα στοιχεία που δεν συνεπάγονται πραγματική καταβολή μετρητών, όπως είναι για παράδειγμα οι αποσβέσεις, καθώς επίσης και μεταβάλλοντας το ύψος των αποθεμάτων. Σε αυτή την περίπτωση ο αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων υπολογίζεται ως εξής :

Ταχύτητα Βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων=

$$\frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{ΜΟ Βραχ. Υποχρεώσεων}}$$

Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων. (Inventories turnover ratio)

Ο βαθμός που μία οικονομική μονάδα χρησιμοποιεί τα περιουσιακά της στοιχεία μετριέται με την ικανότητά της να πωλεί τα αποθέματά της σε μικρό χρονικό διάστημα.

Χρησιμοποιώντας τον αριθμοδείκτη ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων παρουσιάζονται οι φορές που ανανεώθηκαν τα αποθέματα της οικονομικής μονάδας σε σχέση με τις πωλήσεις της, μέσα στη λογιστική χρήση. Η μέτρηση αυτή γίνεται αν διαιρεθεί το κόστος των πωληθέντων εμπορευμάτων ή προϊόντων της οικονομικής μονάδας με το μέσο απόθεμα των προϊόντων της (σαν μέσο απόθεμα προϊόντων θεωρούμε το μέσο μηνιαίο απόθεμα σε τιμές πώλησης, δηλαδή το σύνολο των μηνιαίων απογραφών των εμπορευμάτων διαιρούμενο δια 12. Εάν τώρα είναι ανέφικτος ένας τέτοιος υπολογισμός, χρησιμοποιούμε τον μέσο όρο των αποθεμάτων αρχής και τέλους χρήσης).

Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων =

$$\frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{Μέσο Απόθεμα Προϊόντων}}$$

Αυτό που πρέπει να επισημανθεί είναι ότι όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων τόσο αποτελεσματικότερα λειτουργεί η οικονομική μονάδα. Γι αυτό και οι καλά οργανωμένες επιχειρήσεις επιδιώκουν να διατηρούν όσο το δυνατό χαμηλότερο ποσό αποθεμάτων, το ελάχιστο που χρειάζονται, εκτός αν αναμένουν μία αύξηση των προϊόντων τους. Ο υπολογισμός του συγκεκριμένου αριθμοδείκτη βοηθά τους ενδιαφερόμενους για την οικονομική μονάδα να γνωρίζουν την ταχύτητα με την οποία διατέθηκαν και αντικαταστάθηκαν, μέσα στη λογιστική χρήση, τα αποθέματα. Με αυτό τον τρόπο μπορούν να ελεγχθούν τυχόν προβλήματα στην

οικονομική εξέλιξη της επιχείρησης, τα οποία να προήλθαν από υπεραποθεματοποίηση. Βέβαια η πραγματική αξία του παραπάνω αριθμοδείκτη μπορεί να φανεί μόνο μέσα από τη διαχρονική μελέτη του και τη σύγκρισή του με άλλους ομοειδών επιχειρήσεων.

Δείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού (Assets turnover ratio)

Με τον δείκτη ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού παρέχονται ενδείξεις για το πόσο η επιχείρηση χρησιμοποιεί εντατικά τα περιουσιακά της στοιχεία για να πραγματοποιεί τις πωλήσεις της. Από αυτό μπορεί να φανεί αν υπάρχει υπερεπένδυση κεφαλαίων στην επιχείρηση σε σχέση με το ύψος των πωλήσεών της. Όμως, η μέθοδος των αποσβέσεων που ακολουθεί η διοίκηση της εταιρείας, δηλαδή το αν ακολουθείται πολιτική αυξανόμενης ή σταθερής απόσβεσης, επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τα στοιχεία αυτού του δείκτη. Όμως σε γενικές γραμμές, όσο υψηλότερος είναι ο δείκτης αυτός τόσο πιο αποτελεσματικά έχουν χρησιμοποιηθεί τα περιουσιακά της στοιχεία. Οι ισορροπίες του κλάδου, είναι επίσης χρήσιμο να συγκρίνονται με αυτό τον δείκτη.

$$\text{Ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού} = \frac{\text{Κύκλος Εργασιών}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού}}$$

4.6.3 Αριθμοδείκτες αποδοτικότητας (Profitability ratios)

Η αποδοτικότητα μιας επιχείρησης, όπως φαίνεται και από την ονομασία αυτών των αριθμοδεικτών είναι αυτό που προσδιορίζεται από αυτούς ή με άλλα λόγια από αυτούς καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό η επιτυχία ή αποτυχία μιας επιχείρησης. Για την παρούσα έρευνα χρησιμοποιούνται δύο δείκτες αυτής της κατηγορίας οι οποίοι είναι αυτοί που

περιγράφονται παρακάτω.

Η έννοια της αποδοτικότητας μας εκφράζει τα κατά πόσο το κεφάλαιο μιας επιχείρησης είναι ικανό να παράγει κέρδος.

Η ικανότητα της επιχείρησης να παράγει κέρδος ενδιαφέρει τους μετόχους, τους πιστωτές, τη διοίκηση και τους εργαζόμενους τον κάθε ένα κλάδο για διαφορετικούς λόγους.

Οι μέτοχοι κρίνουν βάση της αποδοτικότητας της επιχείρησης αν θα επιλέξουν τις μετοχές της ως επένδυση ή αν θα συνεχίσουν να τις διατηρούν στο χαρτοφυλάκιο τους. Οι πιστωτές αποφασίζουν αν θα χορηγήσουν πιστώσεις στην επιχείρηση. Η διοίκηση βάση της αποδοτικότητας της μπορεί να προγραμματίσει τις επενδύσεις της καθώς είναι και ένας τρόπος να ελέγξει αλλά και να αμείψει τα υπεύθυνα για την πορεία της επιχείρησης στελέχη. Την καλύτερη ένδειξη για την αποτελεσματικότητα της επιχείρησης παρέχει η μακροχρόνια διερεύνηση της αποδοτικότητας. Τέλος θα πρέπει και οι εργαζόμενοι να επιζητούν αυξήσεις ανάλογες με την αύξηση της αποδοτικότητας της επιχείρησης

Για την μέτρηση ης αποδοτικότητας χρησιμοποιούνται διάφορα κριτήρια τα οποία σχετίζονται με τη χρήση των αριθμοδεικτών

Αριθμοδείκτης Μεικτού Κέρδους ή Μικτού Περιθωρίου Κέρδους (Gross Profit Margin) (Net Profit Margin).

Ο συγκεκριμένος δείκτης αν παρατηρηθεί διαχρονικά μπορεί να δώσει μια πολύ καλή εικόνα για την πορεία της επιχείρησης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν προσδιορίζει τη λειτουργικότητα ή μη της επιχείρησης μέσω της πολιτικής των τιμών της και σε ετήσια βάση. Γι αυτό και όσο μεγαλύτερη τιμή έχει ο δείκτης αυτός, τόσο πιο αποτελεσματική

λειτουργία έχει η επιχείρηση αφού μπορούν οι πωλήσεις της να έχουν υψηλότερες τιμές και οι αγορές της χαμηλότερες, κάτι που θα έχει σαν αποτέλεσμα την καλύτερη θωράκιση της απέναντι σε ενδεχόμενες αυξήσεις του κόστους των προς πώληση προϊόντων της. Ο υπολογισμός γίνεται με τον κάτωθι τύπο :

$$\text{Αριθμοδείκτης Μεικτού Κέρδους} = \frac{\text{Μεικτά Κέρδη}}{\text{Καθαρές Πωλήσεις}} * 100$$

Αριθμοδείκτης Καθαρού Κέρδους ή καθαρού Περιθωρίου Κέρδους (Net Profit Margin).

Με τον αριθμοδείκτη αυτό υπολογίζεται το ποσοστό του καθαρού κέρδους της επιχείρησης που προκύπτει όταν αφαιρεθεί το κόστος των πωληθέντων και τα λοιπά λειτουργικά έξοδα από τις καθαρές πωλήσεις. Αυτονόητο είναι ότι όσο μεγαλύτερος είναι ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης, τόσο πιο κερδοφόρα είναι η επιχείρηση στην οποία αναφέρεται. Ο κάτωθι τύπος κάνει αυτό τον υπολογισμό:

$$\text{Αριθμοδείκτης Καθαρού Κέρδους} = \frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Καθαρές Πωλήσεις}} * 100$$

Δείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων (ROE)

Η κερδοφόρα δυναμικότητα μιας επιχείρησης απεικονίζεται με τον αριθμοδείκτη αυτό και δείχνει το κατά πόσο επιτεύχθηκε ο στόχος πραγματοποίησης ενός ικανοποιητικού αποτελέσματος από τη χρήση των κεφαλαίων του μετόχου. Θα μπορούσε να περιγραφεί και ως η μέτρηση της αποτελεσματικότητας με την οποία τα κεφάλαια των φορέων της επιχείρησης απασχολούνται σε αυτήν. Αν το αποτέλεσμα του δείκτη αυτού είναι θετικό η διοίκηση τον προβάλλει με τον πιο επιφανή τρόπο

τον χρησιμοποιεί σαν τον βασικό της δείκτη στον ετήσιο απολογισμό χρήσης.

$$\text{Δείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων} = \frac{\text{Καγαρά Κέρδη}}{\text{Ιδία Κεφάλαια}} * 100$$

Δείκτης αποδοτικότητας ενεργητικού (ROA)

Ο αριθμοδείκτης αυτός επιτρέπει την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας μιας επιχείρησης μετρώντας την απόδοση των συνολικών περιουσιακών στοιχείων της. Από τα αποτελέσματα του δείκτη αυτού παρουσιάζεται η ικανότητα της επιχείρησης να επιβιώσει οικονομικά και να προσελκύσει κεφάλαια που προσφέρονται για επένδυση.

$$\text{Δείκτης αποδοτικότητας ενεργητικού} = \frac{\text{Καγαρά Κέρδη}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού}} * 100$$

4.6.4 Αριθμοδείκτες κεφαλαιακής διάρθρωσης (Financial structure ratios)

Οι μορφές και τα είδη των κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται από μια επιχείρηση για την χρηματοδότηση της, αποτελούν την κεφαλαιακή της διάρθρωση. Το ποσοστό των ιδίων και των ξένων κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται για την χρηματοδότηση αυτή αποτελεί έναν πολύ σημαντικό παράγοντα, για τον οποίον όμως η οικονομική επιστήμη δεν μπορεί να προσφέρει έναν αντικειμενικό κανόνα. Αυτός είναι και ο λόγος που είναι υποκειμενικές οι αποφάσεις που αναγκάζεται να πάρει η εκάστοτε διοίκηση αφού δεν μπορεί να καθορίζει τις περιπτώσεις που πρέπει να χρησιμοποιείται το ένα ή το άλλο είδος κεφαλαίου.

Μόνο με την ανάλυση της δομής των κεφαλαίων, μπορούν να προσδιοριστούν οι κίνδυνοι και τα οφέλη που δημιουργούν οι επενδύσεις αυτές, μέσα από τις μορφές των διαθέσιμων κεφαλαίων και στην συνέχεια να εισέλθουν οι αριθμοδείκτες κεφαλαιακής διάρθρωσης που θα καθορίσουν το βαθμό ικανότητας της επιχείρησης να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της σε μακροχρόνιο ορίζοντα βάση της δομής των κεφαλαίων της.

Αριθμοδείκτης Δανειακής Επιβάρυνσης (Ξένα / Ίδια Κεφάλαια).

(Ratio of owner's equity to total liabilities).

Είναι ο αριθμοδείκτης που υπολογίζει τα ξένα προς ίδια κεφάλαια και διαπιστώνει την ύπαρξη ή όχι υπερδανεισμού και την φερρεγυότητα της επιχείρησης απέναντι στους πιστωτές της. Ο αριθμοδείκτης αυτός υπολογίζεται τον λόγο των ξένων προς τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης και είναι ο πιο κάτω.

$$\text{Αριθμοδείκτης Δανειακής Επιβάρυνσης} = \frac{\text{Ξένα Κεφάλαια}}{\text{Ίδια Κεφάλαια}}$$

Αριθμοδείκτης Ίδια Κεφάλαια προς Συνολικά Κεφάλαια

Με τον αριθμοδείκτη αυτό παρουσιάζεται το ποσοστό του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού μιας επιχείρησης που έχει χρηματοδοτηθεί από τους φορείς της.

Η διαφορά αυτού του δείκτη από το 100 δείχνει το ποσοστό των ξένων κεφαλαίων που προσφέρθηκαν από τους πιστωτές για τη χρηματοδότηση των στοιχείων του ενεργητικού μιας επιχείρησης.

Το ύψος των ιδίων κεφαλαίων μιας επιχείρησης πρέπει να είναι μεγαλύτερο από τις υποχρεώσεις της, για να μπορεί να προσφέρει μεγαλύτερη προστασία στους δανειστές της και να μπορεί η επιχείρηση χωρίς μεγάλη πίεση να ανταποκρίνεται στην εξόφληση των υποχρεώσεων της και την πληρωμή τόκων.

Αυτός είναι και ο λόγος που ένας τέτοιος δείκτης με υψηλά νούμερα μπορεί να προσδώσει μια μικρή πιθανότητα οικονομικής δυσκολίας για την εξόφληση των υποχρεώσεων μιας επιχείρησης ενώ αν τα νούμερα του δείκτη αυτού είναι χαμηλά οι πιθανότητες να προκύψουν μεγάλες ζημιάς στην επιχείρηση των οποίων το βάρος για την κάλυψη θα φέρουν τα ίδια κεφάλαια είναι πολλές κάτι που αποτελεί ένδειξη μιας πιο επικίνδυνης κατάστασης.

$$\text{Ίδια προς Συνολικά Κεφάλαια} = \frac{\text{Ίδια Κεφάλαια}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού}}$$

4.7 Περιορισμοί και αδυναμίες αριθμοδεικτών

Οι περιορισμοί και οι αδυναμίες των Αριθμοδεικτών πηγάζουν από τα ίδια τα στοιχεία των τελικών λογαριασμών.

Οι τελικοί λογαριασμοί αναφέρονται σε παρελθοντικά οικονομικά έτη, άρα είναι απολογιστικού χαρακτήρα με περιορισμένη σημασία για μελλοντική χρήση. Π.χ. προβλέψεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

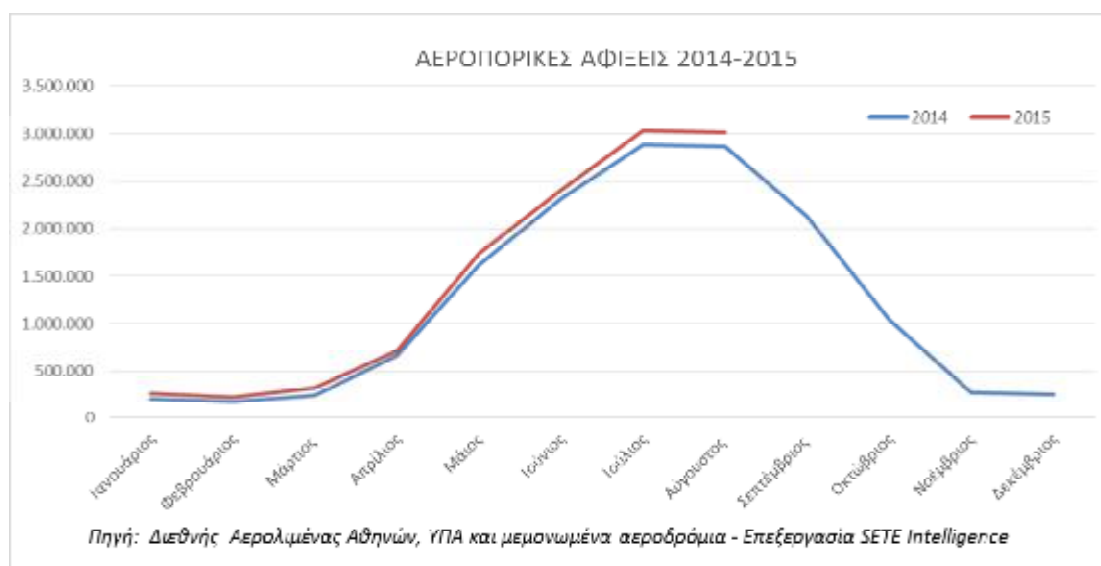
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

5.1 Εισαγωγή

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζουμε μερικά στατιστικά στοιχεία για την εξέλιξη του ελληνικού τουρισμού στην διάρκεια των χρονών, τα οποία απεικονίζουν το γεγονός ότι ο τουρισμός στην Ελλάδα είναι η μεγαλύτερη βιομηχανία.

5.2 Αεροπορικές αφίξεις

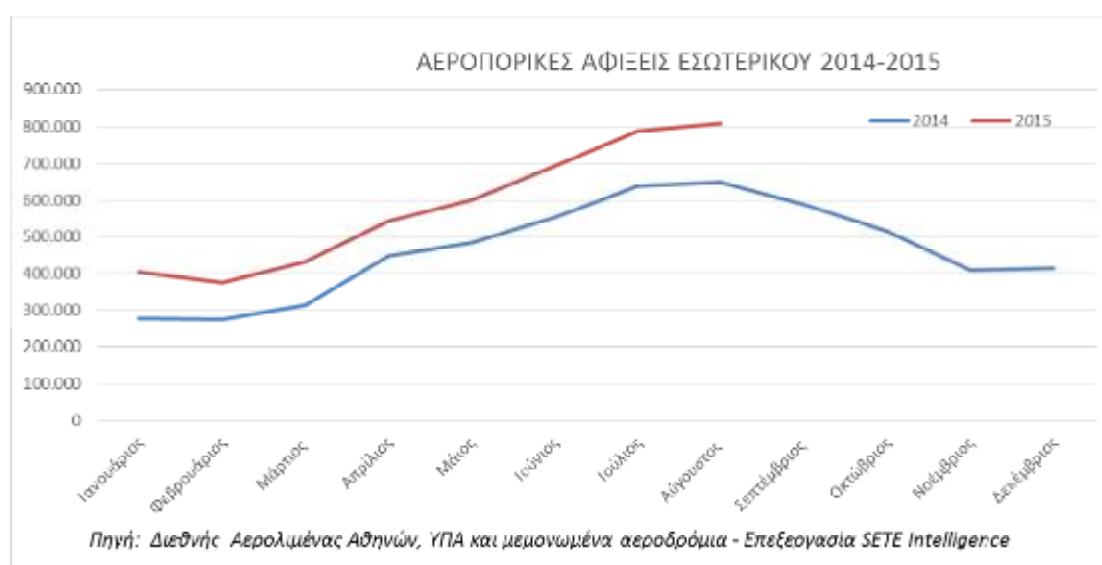
Η ανοδική πορεία του ελληνικού τουρισμού συνεχίστηκε και κατά τον μήνα Αύγουστο, αφού σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία από τα κυριότερα αεροδρόμια της χώρας, οι διεθνείς αφίξεις κατέγραψαν αύξηση +5%, σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2014, φτάνοντας τα 3 εκατομμύρια αφίξεις. Σε επίπεδο οκταμήνου, σημειώθηκε αύξηση +6%, με συνολικά 11,7 εκατ. αφίξεις. Η Αθήνα συνεχίζει την εντυπωσιακή της πορεία και τον Αύγουστο, καταγράφοντας αύξηση +23% σε σχέση με τον Αύγουστο του 2014 και +26% για το οκτάμηνο. Εντυπωσιακή, αν και σε μικρότερο βαθμό +13%, είναι και η αύξηση στις Κυκλάδες. Με θετικό πρόσημο κινείται και το σύνολο σχεδόν των προορισμών στο οκτάμηνο Ιανουάριος – Αύγουστος 2015, με εξαιρέσεις τη Ρόδο, την Κω, το Ηράκλειο Κρήτης και την Καλαμάτα όπου καταγράφονται μειώσεις -2%, -2%, -2% και -5% αντίστοιχα.

Η ανοδική πορεία στην αεροπορική κίνηση εσωτερικού συνεχίστηκε και κατά τον μήνα Αύγουστο, αφού σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία από τα κυριότερα αεροδρόμια της χώρας, οι αφίξεις κατέγραψαν αύξηση +25%, σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2014, ξεπερνώντας τις

800.000. Σε επίπεδο οκταμήνου, η αύξηση ανέρχεται σε +28%, με συνολικά 4,6 εκατ. αφίξεις. Η αύξηση στον Δ.Α.Α (444 χιλ) αντιστοιχεί στο 80% περίπου της αύξησης στα υπόλοιπα αεροδρόμια (563 χιλ.). Σημαντικό μέρος αυτής της αύξησης οφείλεται σε connecting επιβάτες.

Εντυπωσιακός είναι ο ρυθμός αύξησης για το οκτάμηνο στα Χανιά +64% και στη Θεσσαλονίκη +43%, δύο αεροδρόμια που προσέθεσαν LCC πτήσεις. Επίσης, μεγάλη αύξηση +38% παρουσιάζει και η Σαντορίνη.

5.3 Οδικές αφίξεις

Η καταγραφή των αφίξεων γίνεται από τα κατά τόπους Αστυνομικά Τμήματα βάσει υπηκοότητας, ανεξαρτήτως τόπου μόνιμης κατοικίας και –συνεπώς- περιλαμβάνει και αλλοδαπούς μετανάστες στην Ελλάδα που επιστρέφουν από ταξίδι στο εξωτερικό.

Το σύνολο των οδικών αφίξεων αλλοδαπών στην χώρα το πρώτο οκτάμηνο του 2015 ανέρχεται σε 8,7 εκ. παρουσιάζοντας αύξηση 10%. Όμως η αύξηση αυτή οφείλεται στην αυξημένη κίνηση του πρώτου εξαμήνου ενώ τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο παρατηρείται σημαντική μείωση τόσο στο σύνολο όσο και στην πλειονότητα των σταθμών.

Στην συνολική αύξηση συντελεί σημαντικά ο σταθμός των Ευζώνων (σύνορα ΠΓΔΜ) που εκτός από την περισσότερη κίνηση, παρουσιάζει και τη μεγαλύτερη αύξηση (~890 χιλ. ή 45%) σε σχέση με το 2014. Στη δεύτερη θέση βρίσκεται ο σταθμός της Νυμφαίας (σύνορα Βουλγαρίας) και στη τρίτη θέση είναι ο σταθμός του Προμαχώνα (επίσης σύνορα Βουλγαρίας). Επίσης, σημειώνουμε ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που μας δόθηκαν, τα στοιχεία εισερχόμενου τουρισμού από την Βουλγαρία είναι υποεκτιμημένα λόγω μη ελέγχου του συνόλου των διερχόμενων οχημάτων. Συνολικά η μεγαλύτερη αύξηση παρατηρείται από τη ΠΓΔΜ με +39%, ακολουθεί η Τουρκία με +10% και στη συνέχεια το Τριεθνές με +9%.

ΟΔΙΚΕΣ ΑΦΙΞΕΙΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2015															
2015	ΝΥΜΦΑΙΑ	ΝΙΚΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	ΑΓ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΟΡΜΕΝΟ	ΚΥΠΡΙΝΟΣ	ΚΑΣΤΑΝΙΣ	ΚΗΠΟΙ	ΔΟΙΡΑΝΗ	ΕΥΣΣΟΝΟΙ	ΚΑΚΑΒΙΑ	ΜΕΡΤΖΑΝΗ	ΕΣΟΧΗ	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	ΣΑΓΙΑΔΑ	
Ιανουάριο?	28,684	0,015	78,622	5,768	27,505	6,186	9,647	27,689	0,005	151,397	66,881	2,759	52,833	142,934	16,988
Φεβρουάριο?	34,083	12,157	53,668	5,629	29,415	5,714	6,302	0,027	4,605	135,845	41,769	1,839	61,248	0,087	12,241
Μάρτιο?	38,706	0,014	53,977	0,004	35,408	7,211	8,167	31,877	5,616	162,064	46,594	2,138	53,787	104,675	16,569
Απρ?λιο?	62,664	17,258	80,457	6,664	37,843	9,138	9,843	44,114	6,999	0,169	62,336	3,365	47,784	114,974	20,543
Μάιο?	91,163	25,362	80,696	7,865	48,144	8,854	11,448	0,053	10,062	267,866	47,618	2,476	55,723	136,703	16,729
Ιούνιο?	246,657	30,751	72,657	12,482	0,048	0,011	9,602	53,516	18,353	478,929	56,806	3,246	63,501	163,183	22,763
Ιούλιο?	396,287	41,703	75,355	17,309	0,059	11,426	11,652	72,632	38,234	0,756	62,752	3,104	76,759	216,341	30,802
Αύγουστο?	436,468	0,056	95,692	25,474	62,072	10,707	41,725	0,188	41,231	771,933	118,526	5,709	89,789	201,745	53,293
Τρέχονέτο?	1.334.712	212.551	591.124	85.471	347.397	70.666	108.386	497.518	0.131	2.893.154	503.282	24.636	501.424	1.167.094	189.928
2014	ΝΥΜΦΑΙΑ	ΝΙΚΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	ΑΓ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΟΡΜΕΝΟ	ΚΥΠΡΙΝΟΣ	ΚΑΣΤΑΝΙΣ	ΚΗΠΟΙ	ΔΟΙΡΑΝΗ	ΕΥΣΣΟΝΟΙ	ΚΑΚΑΒΙΑ	ΜΕΡΤΖΑΝΗ	ΕΣΟΧΗ	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	ΣΑΓΙΑΔΑ	
Ιανουάριο?	9,724	15,666	80,964	7,355	25,892	0,006	5,589	23,878	4,547	80,031	70,314	2,892	30,646	69,362	10,992
Φεβρουάριο?	10,432	13,925	44,187	6,193	25,739	6,267	0,006	22,093	4,539	72,187	0,040	0,002	23,366	52,884	8,381
Μάρτιο?	17,193	14,989	57,771	7,416	30,336	8,499	7,069	28,481	5,617	76,989	45,499	2,324	27,823	62,973	9,979
Απρ?λιο?	23,295	0,016	0,078	8,085	35,222	9,675	7,768	34,503	5,719	78,132	65,117	3,277	33,544	0,076	12,031
Μάιο?	73,786	20,886	75,648	10,291	40,868	10,379	9,388	0,046	7,031	0,117	49,046	2,827	0,043	96,417	0,015
Ιούνιο?	227,252	30,424	70,052	0,011	43,725	11,527	9,057	0,047	16,596	270,086	52,092	2,596	72,849	164,879	26,129
Ιούλιο?	473,243	42,339	76,799	17,622	56,637	12,657	10,592	61,933	38,559	601,339	64,831	3,262	134,412	304,214	0,048
Αύγουστο?	565,713	53,399	126,685	26,582	49,814	0,012	0,038	0,194	40,904	705,608	114,915	5,788	177,996	402,856	63,842
Σεπτέμ?ριο?	289,738	27,395	99,449	14,344	39,208	9,272	0,014	80,001	12,004	323,625	69,885	3,994	90,512	204,855	32,464
Οκτ?ριο?	68,999	0,018	77,217	7,283	34,589	8,801	0,012	0,048	6,968	0,128	58,112	2,976	0,043	98,023	15,534
Νοέμ?ριο?	40,393	12,344	83,538	6,803	30,584	7,785	9,087	31,315	5,297	73,895	57,915	2,711	0,033	75,369	11,944
Δεκέμ?ριο?	38,189	12,985	81,296	7,271	28,473	7,591	8,013	28,024	5,459	0,068	60,994	2,859	32,151	72,767	11,532
Εύνολο	1.837.957	278.462	951.176	129.815	441.087	110.163	136.153	645.688	0.153	2.594.392	0.749	37.506	742.511	1.680.518	266.317
Τρέχονέτο?	1.400.638	207.578	609.676	94.114	308.233	76.714	93.443	458.108	123.512	2.001.312	501.654	24.966	543.238	1.229.505	194.844
% ΜΕΤ ΒΟΛΗ	ΝΥΜΦΑΙΑ	ΝΙΚΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	ΑΓ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΟΡΜΕΝΟ	ΚΥΠΡΙΝΟΣ	ΚΑΣΤΑΝΙΣ	ΚΗΠΟΙ	ΔΟΙΡΑΝΗ	ΕΥΣΣΟΝΟΙ	ΚΑΚΑΒΙΑ	ΜΕΡΤΖΑΝΗ	ΕΣΟΧΗ	ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	ΣΑΓΙΑΔΑ	
Ιανουάριο?	195%	-2%	-3%	-22%	6%	3%	73%	16%	20%	89%	-5%	-5%	72%	106%	55%
Φεβρουάριο?	227%	-13%	21%	-9%	14%	-9%	-1%	21%	1%	88%	5%	-8%	162%	64%	46%
Μάρτιο?	125%	-6%	-7%	-42%	17%	-15%	16%	12%	0%	111%	2%	-8%	93%	66%	66%
Απρ?λιο?	169%	8%	4%	-18%	7%	-6%	27%	28%	22%	117%	-4%	3%	42%	51%	71%
Μάιο?	24%	21%	7%	-24%	18%	-15%	22%	17%	43%	129%	-3%	-12%	31%	42%	9%
Ιούνιο?	9%	1%	4%	18%	9%	-1%	6%	13%	11%	77%	9%	25%	-13%	-1%	-13%
Ιούλιο?	-16%	-2%	-2%	-2%	5%	-10%	10%	17%	-1%	26%	-3%	-5%	-43%	-29%	-36%
Αύγουστο?	-23%	4%	-24%	-4%	25%	-9%	11%	-3%	1%	9%	3%	-1%	-50%	-50%	-17%
Τρέχονέτο?	-5%	2%	-3%	-9%	13%	-8%	16%	9%	6%	45%	0%	-1%	-8%	-5%	-3%
ΖΕΘΩΝΕΣ	ΑΛΒΑΝΙΑ	ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	ΠΓΔΜ	ΤΟΥΡΚΙΑ											
ΠΕΡΙΟΧΕΣ *	2015	2014	Δ 2015/2014	2015	2014	Δ 2015/2014	2015	2014	Δ 2015/2014	2015	2014	Δ 2015/2014	2015	2014	Δ 2015/2014
Ιανουάριο?	33,691	31,882	6%	0,165	165,162	0%	230,219	117,087	97%	172,297	100,244	72%	37,336	29,467	27%
Φεβρουάριο?	35,129	32,006	10%	109,517	94,408	16%	0,188	92,875	102%	152,607	90,651	68%	32,992	28,463	16%
Μάρτιο?	42,619	38,835	10%	119,278	115,573	3%	201,448	115,405	75%	0,182	97,595	86%	40,044	0,036	13%
Απρ?λιο?	46,981	44,897	5%	166,701	157,995	6%	232,086	140,844	65%	193,707	99,801	94%	53,957	42,271	28%
Μάιο?	56,998	51,247	11%	147,519	142,801	3%	291,454	223,094	31%	0,303	144,857	109%	64,818	54,968	18%
Ιούνιο?	0,059	55,252	7%	155,472	150,869	3%	485,823	475,551	2%	528,033	317,106	67%	63,118	56,277	12%
Ιούλιο?	70,676	69,294	2%	172,013	193,102	-11%	706,696	929,491	-24%	835,607	682,237	22%	84,284	72,525	16%
Αύγουστο?	72,779	61,534	18%	0,273	0,311	-12%	753,476	1.173.146	-36%	868,944	799,911	9%	229,355	0,232	-1%
Σεπτέμ?ριο?	0	0,048	0	0	205,792	0	0	0	0	0	363,024	0	0	94,111	0
Οκτ?ριο?	0	0,043	0	0	153,839	0	0	0	0	0	152,658	0	0	0,060	0
Νοέμ?ριο?	0	38,369	0	0	156,108	0	0	0	0	0	91,536	0	0	40,402	0
Δεκέμ?ριο?	0	36,064	0	0	156,681	0	0	0	0	0	86,474	0	0	36,037	0
Τρέχονέτο?	418.063	384.947	9%	1.308.970	1.331.140	-2%	3.088.701	3.269.508	-6%	3.236.275	2.332.402	39%	605.904	551.551	10%

Πηγή: Μετρωμακο? στα?ριο? - Επεξεργασ?α SETE INTELLIGENCE

5.4 Ποιοτικά χαρακτηριστικά τουρισμού

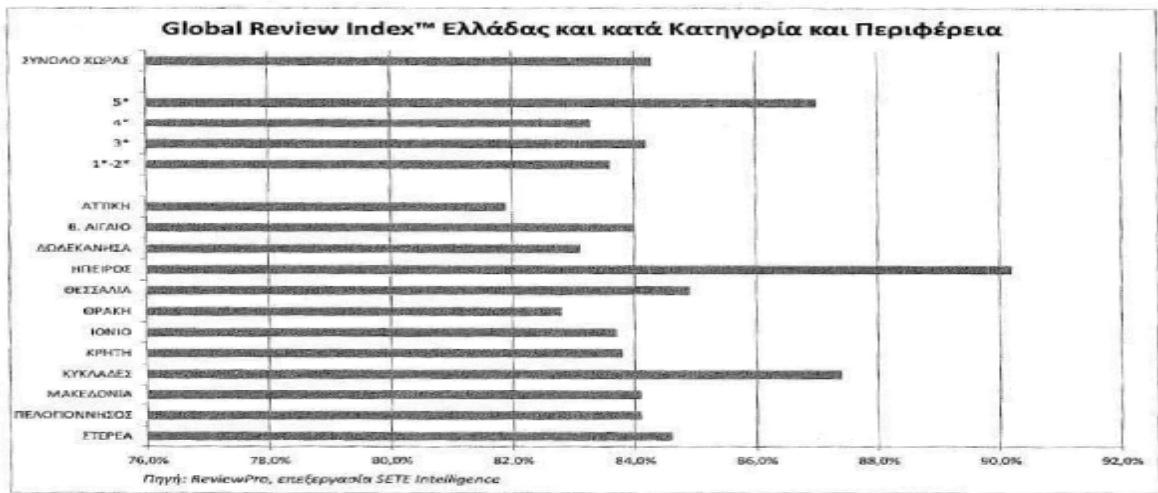
Στα γραφήματα που ακολουθούν αποτυπώνεται ο Γενικός Δείκτης Ικανοποίησης (GRI: Global Review Index) πελατών ξενοδοχείων για τον

Αύγουστο του 2015. Τα γραφήματα βασίζονται σε αξιολογήσεις από 47.470 πελάτες ελληνικών ξενοδοχείων και 142.235 πελάτες των ανταγωνιστικών προορισμών.

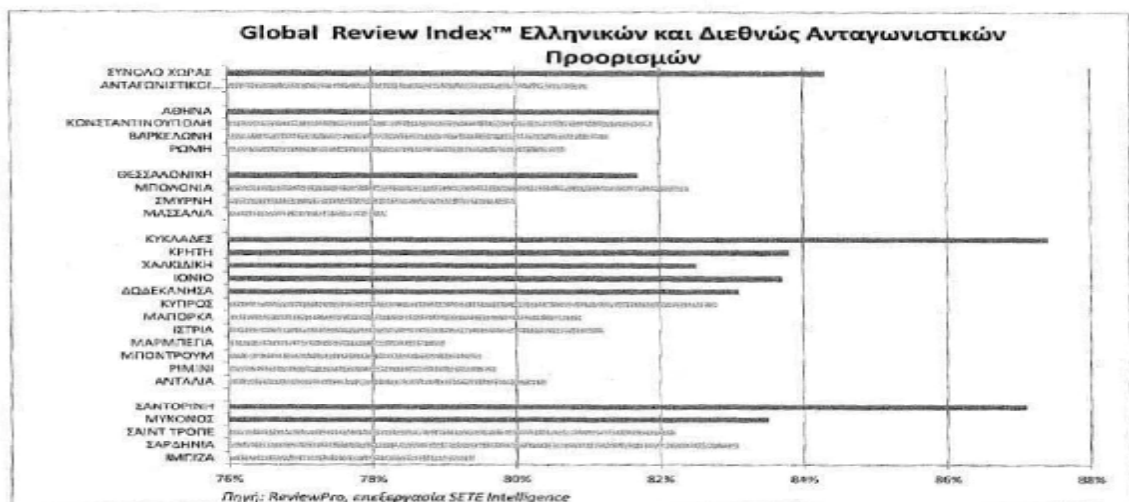
Τον Αύγουστο του 2015 ο δείκτης ικανοποίησης για την Ελλάδα βρίσκεται στο 84,3%. Στην υψηλότερη θέση ικανοποίησης βρίσκεται η Ήπειρος με ποσοστό 90,2% και ακολουθούν οι Κυκλάδες με ποσοστό 87,4%.

Για το σύνολο της χώρας, ο δείκτης ικανοποίησης είναι υψηλότερος σε σύγκριση με αυτόν των ανταγωνιστικών προορισμών. Γενικότερα οι επιμέρους δείκτες όπως η σχέση ποιότητας τιμής, τοποθεσία, εξυπηρέτηση και φαγητό – ποτό κινούνται στα ίδια επίπεδα τόσο για την Ελλάδα όσο και για τους ανταγωνιστές.

Η Σαντορίνη, η Μύκονος, οι Κυκλάδες, η Κρήτη, η Χαλκιδική, τα Δωδεκάνησα και το Ιόνιο υπερτερούν έναντι των ανταγωνιστικών τους προορισμών. Η Αθήνα υπερτερεί έναντι της Ρώμης, της Κωνσταντινούπολης και της Βαρκελώνης. Η Θεσσαλονίκη έχει δείκτη ποιότητας 81,7% και υπερτερεί έναντι της Σμύρνης και της Μασσαλίας. Η Κύπρος υπερτερεί έναντι όλων των ανταγωνιστικών προορισμών αλλά και έναντι της Χαλκιδικής.

Στατιστικό Δελτίο - Σεπτέμβριος 2015

Στατιστικό Δελτίο - Σεπτέμβριος 2015

5.5 Ταξιδιωτικές εισπράξεις

Ταξιδιωτικές Εισπράξεις (εκατ. €)*		2014	2013	Μεταβολές
International Tourism Receipts (mi. €)*				Change
Ιανουάριος	January	159,0	129,9	22,4%
Φεβρουάριος	February	135,1	121,0	11,7%
Μάρτιος	March	195,0	151,0	29,1%
Απρίλιος	April	411,1	302,7	35,8%
Μάιος	May	1.070,6	1.062,2	0,8%
Ιούνιος	June	1.986,8	1.709,0	16,3%
Ιούλιος	July	2.744,3	2.399,8	14,4%
Ιανουάριος - Ιούλιος		6.684,3	5.875,5	13,8%
January - July				

5.6 Προσωρινό ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ (εκατ. ευρώ)							
		Ιανουάριος - Ιούλιος			Ιούλιος		
		2012	2013	2014	2012	2013	2014
I	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΤΡΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΝΓΩΝ (I.A + I.B + I.Γ + I.Δ)	-5.334,3	398,6	567,4	691,0	2.821,7	1.683,3
I.A	ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ (I.A.1 - I.A.2)	-12.801,4	-9.784,6	-10.768,1	-1.725,1	-1.517,7	-1.728,8
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ καυσίμων	-6.604,4	-4.399,3	-4.582,2	-942,7	-779,0	-1.004,4
	ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ χωρίς καύσιμα	-6.197,1	-5.385,3	-6.185,9	-782,4	-738,7	-724,4
	ΙΣΟΖΥΓΙΟ πλοίων	-748,5	-614,0	-1.658,6	-90,7	-63,5	-83,1
	ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ χωρίς καύσιμα και πλοία	-5.448,6	-4.771,3	-4.527,3	-691,7	-675,2	-641,3
I.A.1	Εξαγωγές αγαθών	12.256,3	13.175,5	13.632,3	1.857,6	2.109,1	2.165,1
	Καύσιμα	4.016,2	4.770,6	4.806,1	615,8	794,3	708,7
	Πλοία (εισπράξεις)	482,1	317,8	387,3	95,1	33,5	30,4
	Λοιπά αγαθά	7.758,0	8.087,1	8.438,9	1.146,6	1.281,4	1.426,0
I.A.2	Εισαγωγές αγαθών	25.057,7	22.960,1	24.400,4	3.582,7	3.626,8	3.893,9
	Καύσιμα	10.620,6	9.169,9	9.388,3	1.558,5	1.573,3	1.713,1
	Πλοία (πληρωμές)	1.230,5	931,7	2.045,9	185,8	97,0	113,5
	Λοιπά αγαθά	13.206,6	12.858,4	12.966,2	1.838,4	1.956,5	2.067,3
I.B	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (I.B.1 - I.B.2)	7.738,2	8.474,1	10.173,8	2.617,5	2.868,1	3.339,6
I.B.1	Εισπράξεις	15.273,1	14.905,9	16.802,3	3.640,3	3.852,4	4.333,3
	Ταξιδιωτικό	5.117,6	5.875,5	6.684,2	2.159,3	2.399,8	2.744,3
	Μεταφορές	8.006,5	6.925,4	7.452,3	1.170,4	1.098,7	1.173,6
	Λοιπές υπηρεσίες	2.149,0	2.105,0	2.665,8	310,6	354,0	415,5
I.B.2	Πληρωμές	7.534,9	6.431,8	6.628,6	1.022,8	984,4	993,8
	Ταξιδιωτικό	1.116,6	1.068,6	1.214,9	199,6	182,2	191,5
	Μεταφορές	3.789,9	3.205,4	3.035,0	525,7	468,4	447,0
	Λοιπές υπηρεσίες	2.628,4	2.157,9	2.378,6	297,5	333,7	355,2
I.Γ	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ (I.Γ.1 - I.Γ.2)	-1.709,3	-2.142,4	-1.608,2	-101,0	-387,0	-248,3
I.Γ.1	Εισπράξεις	2.214,6	2.018,5	2.129,0	349,2	280,7	312,4
	Αμοιβές,μισθοί	112,2	123,4	123,6	16,9	19,0	20,8
	Τόκοι,μερίσματα,κέρδη	2.102,4	1.895,1	2.005,4	332,4	261,8	291,6
I.Γ.2	Πληρωμές	3.923,9	4.160,9	3.737,2	450,2	667,7	560,7
	Αμοιβές,μισθοί	278,7	274,5	259,8	36,9	45,8	47,2
	Τόκοι,μερίσματα,κέρδη	3.645,2	3.886,4	3.477,4	413,3	621,9	513,5
I.Δ	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΤΡΕΧΟΥΣΩΝ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΝ (I.Δ.1 - I.Δ.2)	1.438,2	3.851,5	2.769,9	-100,3	1.858,3	320,8
I.Δ.1	Εισπράξεις	3.835,3	5.999,6	4.688,8	254,1	2.145,3	525,0
	Γενική Κυβέρνηση (κυρίως μεταβιβάσεις απο ΕΕ)	3.205,2	5.186,3	4.002,6	163,1	2.044,9	426,1
	Λοιποί τομείς (μεταναστευτικά εμβάσματα κλπ)	630,1	813,3	686,2	90,9	100,5	98,9
I.Δ.2	Πληρωμές	2.397,2	2.148,1	1.918,8	354,4	287,0	204,2
	Γενική Κυβέρνηση (κυρίως πληρωμές προς ΕΕ)	1.723,9	1.713,0	1.507,5	268,6	214,0	130,2
	Λοιποί τομείς	673,3	435,1	411,3	85,8	73,0	74,0
II	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΩΝ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΝ (II.1 - II.2)	1.218,9	2.798,9	1.852,0	151,3	1.690,6	10,1
II.1	Εισπράξεις	1.358,5	3.019,1	2.029,3	172,3	1.723,1	25,6
	Γενική Κυβέρνηση (κυρίως μεταβιβάσεις απο ΕΕ)	1.313,4	2.969,6	1.986,9	164,6	1.716,1	17,5
	Λοιποί τομείς	45,1	49,5	42,4	7,7	6,9	8,1
II.2	Πληρωμές	139,5	220,3	177,4	20,9	32,5	15,5
	Γενική Κυβέρνηση (κυρίως πληρωμές προς ΕΕ)	6,9	2,5	6,7	0,5	0,5	0,5
	Λοιποί τομείς	132,6	217,7	170,6	20,4	32,0	15,0
III	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΤΡΕΧΟΥΣΩΝ ΣΥΝΓΩΝ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑΚΩΝ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΝ (I + II)	-4.115,4	3.197,4	2.419,4	842,4	4.512,3	1.693,4
IV	ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΧΡΗΜ/ΚΩΝ ΣΥΝΓΩΝ (IV.A + IV.B + IV.Γ + IV.Δ)	4.979,1	-3.411,7	-1.562,4	-1.086,0	-4.175,7	-1.143,7
IV.A	ΑΜΕΣΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ*	1.414,1	929,6	715,0	2.079,4	644,9	78,1
	Κατοίκων στο εξωτερικό	-89,8	694,2	-303,9	-48,3	665,8	-5,0
	Μη κατοίκων στην Ελλάδα	1.504,0	235,4	1.018,9	2.127,7	-20,9	83,2
IV.B	ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ*	-72.094,9	-8.916,7	3.779,3	-516,9	-1.504,7	-766,2
	Απαιτήσεις	-40.350,2	-1.845,1	-4.604,5	-721,9	-737,2	-1.304,3
	Υποχρεώσεις	-31.744,7	-7.071,6	8.383,9	205,0	-767,6	538,1
IV.Γ	ΛΟΙΠΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ*	75.689,8	4.627,4	-5.571,8	-2.618,4	-3.333,8	-485,6
	Απαιτήσεις	11.494,0	15.181,6	1.705,3	909,0	-1.565,1	-233,5
	Υποχρεώσεις	64.195,8	-10.554,2	-7.277,1	-3.527,4	-1.768,7	-252,2

5.7 Μερίδιο αγοράς

Μερίδιο αγοράς ελληνικού τουρισμού βάσει των τουριστικών εισπράξεων 2007-2013

ΕΤΟΣ	ΜΕΡΙΔΙΟ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ	ΜΕΡΙΔΙΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
2013	3,3%	1,4%
2012	2,8%	1,2%
2011	3,1%	1,4%
2010	3,1%	1,4%
2009	3,5%	1,7%
2008	3,5%	1,8%
2007	3,6%	1,8%

5.8 Κατάταξη του ελληνικού τουρισμού

Κατάταξη του ελληνικού τουρισμού βάσει διεθνών τουριστικών εισπράξεων 2007-2013

ΕΤΟΣ	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ (U\$S)	ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΤΑΞΗΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ	ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
2013	16,1	19	9
2012	13,4	22	11
2011	14,6	19	9
2010	12,7	21	10
2009	14,5	15	8
2008	17,1	12	8
2007	15,5	12	8

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ – ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ DU LAC A.E.

6.1 Εισαγωγή

Για την καλύτερη κατανόηση της σημασίας των αριθμοδεικτών και του τρόπου που χρησιμοποιούνται έχουμε επιλέξει να παρουσιάσουμε τα οικονομικά στοιχεία για την εταιρεία ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Θ.ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ Α.Ε για τα έτη 2012 – 2014.

Μέσα από την ανάλυση αυτή που θα κάνουμε θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε ποια είναι η εξέλιξη της στα τρία τελευταία έτη που υπάρχουν δημοσιευμένα οικονομικά στοιχεία. Η ανάλυση μας θα βασιστεί στους βασικούς αριθμοδείκτες που έχουν να κάνουν με την ρευστότητα, την αποδοτικότητα, την δραστηριότητα και την κεφαλαιακή διάρθρωση.

6.2 Οικονομική ανάλυση δημοσιευμένων καταστάσεων

6.2.1 Αριθμοδείκτες ρευστότητας

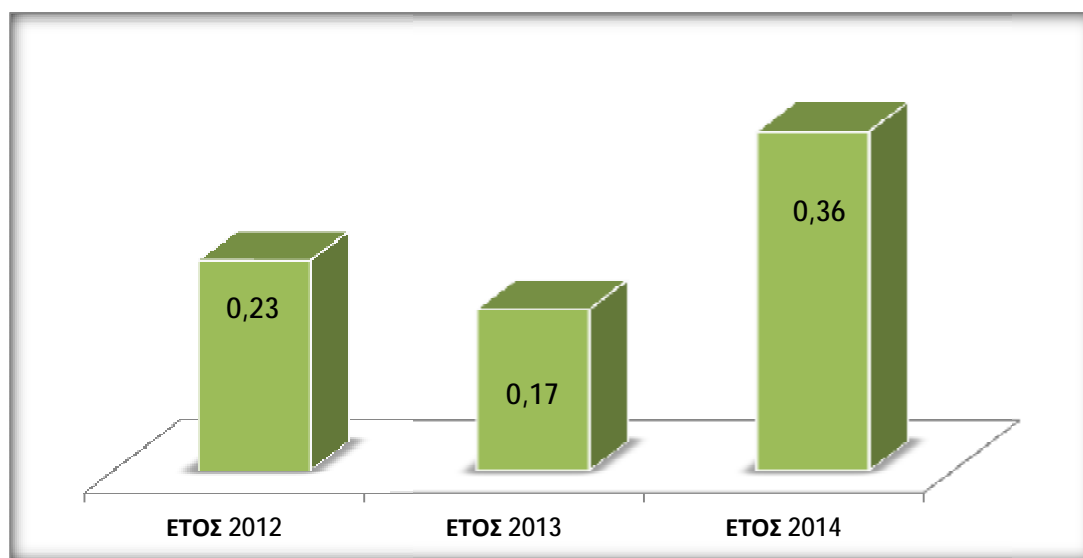
Γενική ρευστότητα

Ο αριθμοδείκτης αυτού του είδους, καταδεικνύει τη σχέση μεταξύ των κυκλοφοριακών περιουσιακών στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης, και την ικανότητα της να ανταπεξέλθει στις τρέχουσες/βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της, παρουσιάζεται από αυτούς τους αριθμοδείκτες.

Στην μελέτη περίπτωση μας για την επιχείρηση ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Θ.ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ Α.Ε προκύπτει μια πολύ μεγάλη μείωση

από το έτος 2012 στο 2013 (από 0,23% σε 0,17%), που όμως υπάρχει σημαντική βελτίωση του 2014 σε σχέση με τα προηγούμενα έτη (0,36%).

Το αποτέλεσμα μας καταδεικνύει ότι η επιχείρηση αντιμετωπίζει σημαντικό πρόβλημα ρευστότητας μιας και οι υποχρεώσεις της δεν μπορούν να καλυφθούν από τα στοιχεία του ενεργητικού.

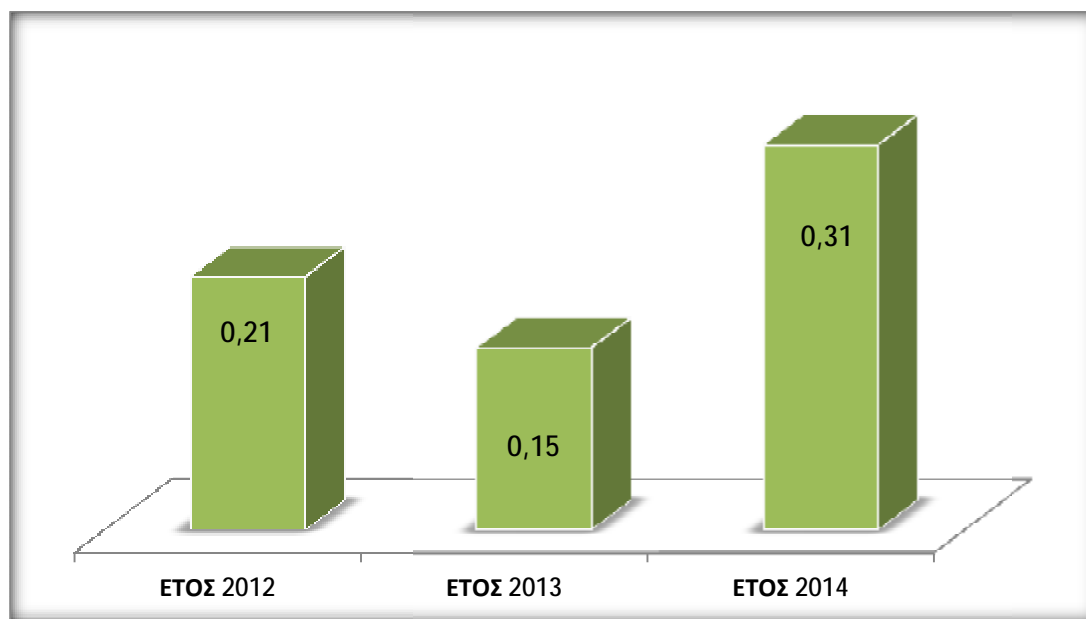

Γενική ρευστότητα

Ο αριθμοδείκτης άμεσης ή ειδικής ρευστότητας, χρησιμοποιεί όλα τα στοιχεία της επιχείρησης τα οποία μπορούν άμεσα και γρήγορα να ρευστοποιηθούν και δε λαμβάνει καθόλου υπόψη τα στοιχεία του κυκλοφορούντος ενεργητικού τα οποία δε μπορούν να μετατραπούν εύκολα σε μετρητά.

Το ίδιο αποτέλεσμα με την γενική ρευστότητα ισχύει και για την ειδική που παρουσιάζει σχεδόν τα ίδια αποτελέσματα , κάτι που ισχυροποιεί την άποψη ότι η επιχείρηση έχει σημαντικό πρόβλημα ρευστότητας, μιας και

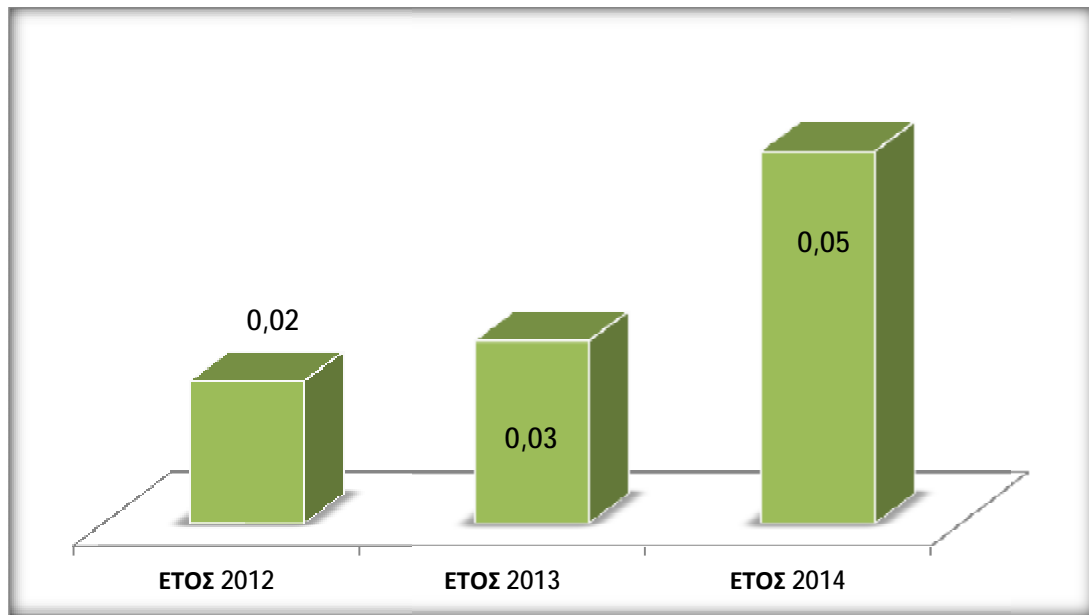
ούτε τα άμεσα στοιχεία που μπορούν να ρευστοποιηθούν μπορούν να καλύψουν τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της.

Ταμειακή ρευστότητα

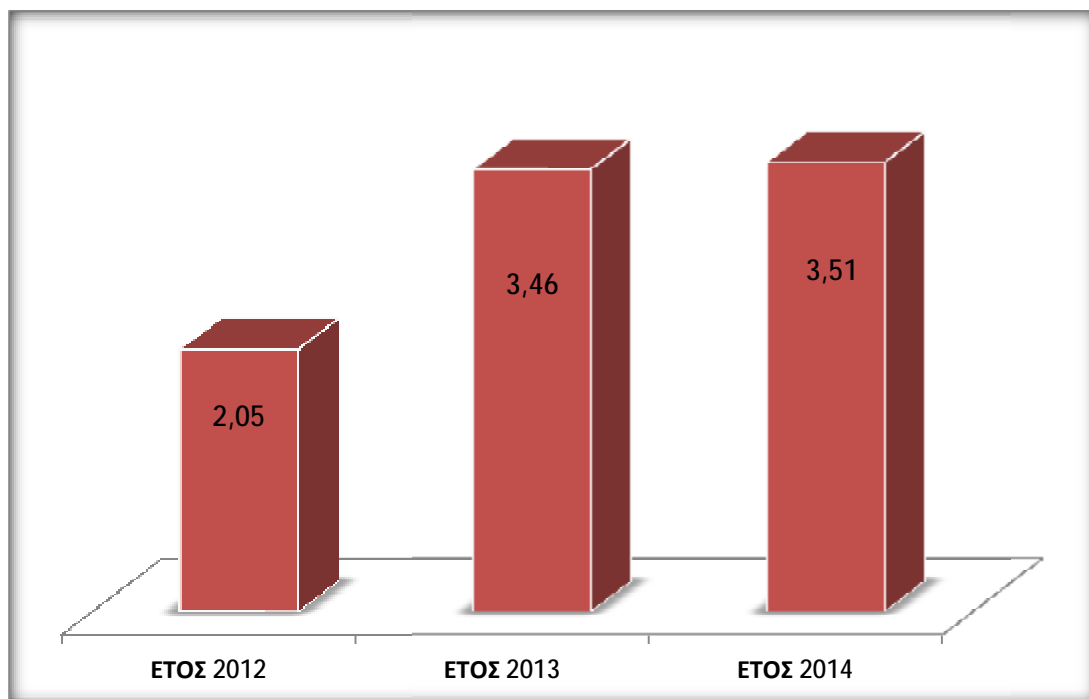
Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει την δυνατότητα να εμφανίζει την εικόνα της επιχείρησης όσο αφορά τις τρέχουσες λειτουργικές της ανάγκες σε σχέση με τα μετρητά. Δείχνει κατά πόσο μιας επιχείρησης μπορεί να εξόφληση τις τρέχουσες και ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της με τα μετρητά που διαθέτει και πόσες φορές τα διαθέσιμα περιουσιακά στοιχεία καλύπτουν τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις.

Στην περίπτωση μας προκύπτει ότι υπάρχει σημαντική βελτίωση της ταμειακής ρευστότητας από 0,02 το 2012 σε 0,03 το 2013 που βελτιώνεται ακόμα περισσότερο το 2014 σε ποσοστό 0,05%

Αριθμοδείκτης δραστηριότητας (Activity Ratio)

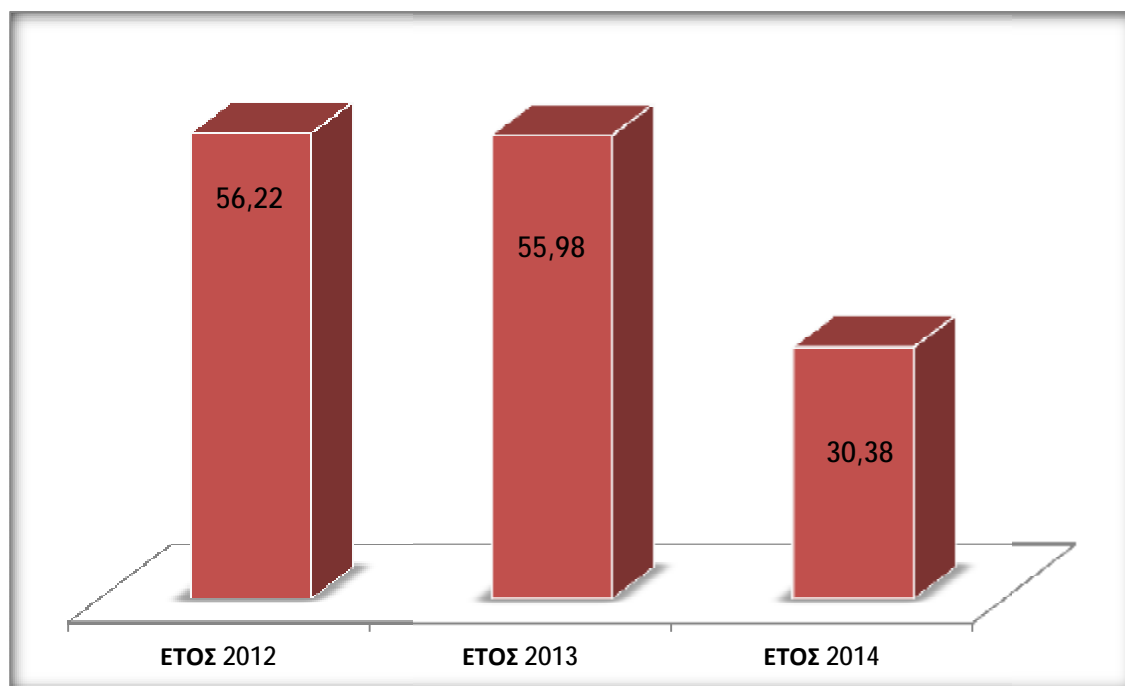
Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (Receivables turnover ratio)

Με τον δείκτη αυτό μπορούμε να συμπεράνουμε ότι η επιχείρηση έχει καταφέρει να μειώσει τις πιστώσεις που δίνει προς τους πελάτες της, κάτι που σίγουρά αποτελεί θετικό στοιχείο για την γενικότερη οικονομική της πορεία.

Πιο αναλυτικά το 2012 ο δείκτης ήταν 2,05 φορές το 2013 βελτιώθηκε σε 3,46 φορές και το 2014 έφτασε στο 3,51 φορές στην διάρκεια του χρόνου.

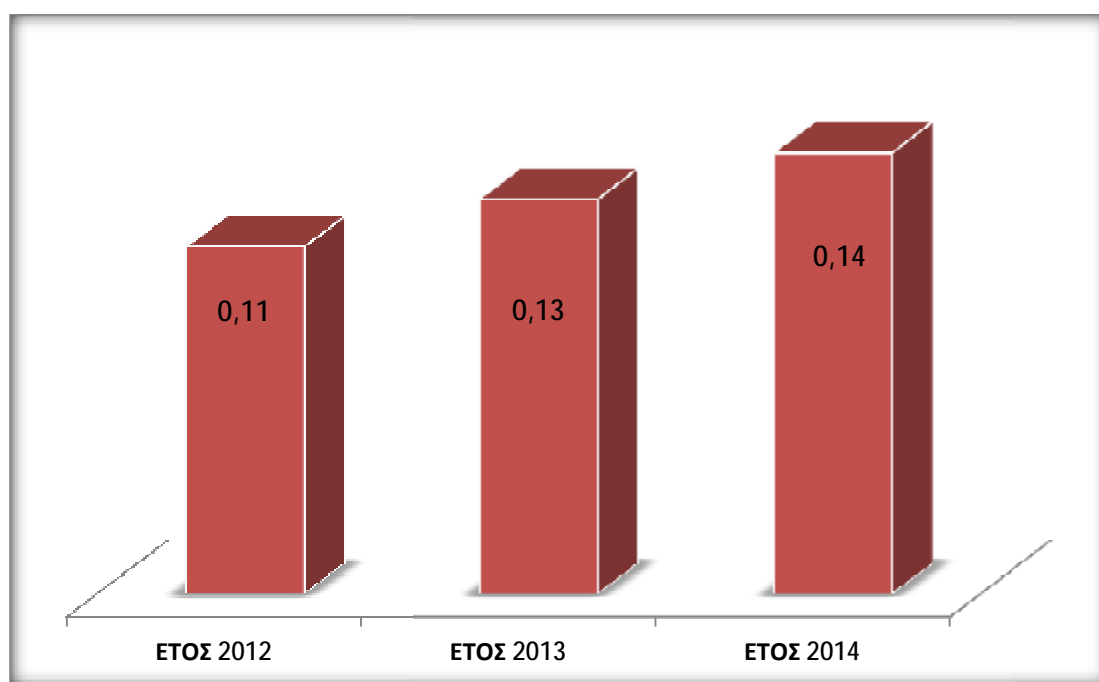
Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων. (Inventories turnover ratio)

Η επιχείρηση έχει αυξήσει τον αριθμό των αποθεμάτων που διαθέτει από το 2012 στο 2014 μιας και τα αποθέματα της «γυρίζουν» (δηλαδή αδειάζει η αποθήκη), λιγότερες φορές τον χρόνο από 56,22 φορές το 2012 σε 30,38 φορές το 2014.

Με τον τρόπο αυτό καταφέρνει να έχει μικρότερο χρηματοοικονομικό κόστος που επηρεάζει τα αποτελέσματα της και αυξάνει τα κέρδη της. Επίσης μπορούμε να πούμε ότι γίνεται σωστή διαχείριση των αποθεμάτων κάτι που αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την εξέλιξη και βιωσιμότητα μιας επιχείρησης.

Δείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού (Assets turnover ratio)

Με τον δείκτη ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού παρέχονται ενδείξεις για το πόσο η επιχείρηση χρησιμοποιεί εντατικά τα περιουσιακά της στοιχεία για να πραγματοποιεί τις πωλήσεις της

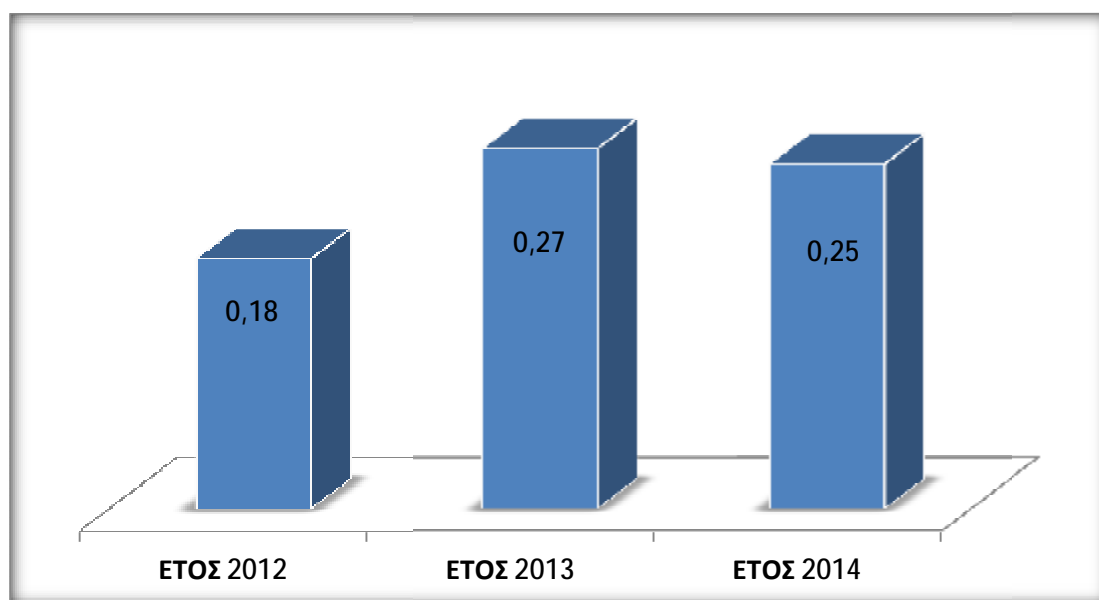
Με τον δείκτη αυτό προκύπτουν ότι η επιχείρηση έχει βελτιώσει την διαχείριση που κάνει στα στοιχεία του ενεργητικού, δηλαδή μικρός αριθμός κυκλοφοριακού ενεργητικού (πιστώσεις, αποθέματα, διαθέσιμα), σε σχέση με τον όγκο των πωλήσεων της.

Με αλλά λόγια μπορούμε να πούμε ότι για κάθε ένα 1 € πωλήσεις χρησιμοποιούνται 0,14 € στοιχεία ενεργητικού.

Αριθμοδείκτες αποδοτικότητας (Profitability ratios)

Η έννοια της αποδοτικότητας μας εκφράζει τα κατά πόσο το κεφάλαιο μιας επιχείρησης είναι ικανό να παράγει κέρδος. Η ικανότητα της επιχείρησης να παράγει κέρδος ενδιαφέρει τους μετόχους, τους πιστωτές, τη διοίκηση και τους εργαζόμενους τον κάθε ένα κλάδο για διαφορετικούς λόγους.

Αριθμοδείκτης Μεικτού Κέρδους ή Μικτού Περιθωρίου Κέρδους (Gross Profit Margin) (Net Profit Margin).

Ο συγκεκριμένος δείκτης αν παρατηρηθεί διαχρονικά μπορεί να δώσει μια πολύ καλή εικόνα για την πορεία της επιχείρησης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν προσδιορίζει τη λειτουργικότητα ή μη της επιχείρησης μέσω της πολιτικής των τιμών της και σε ετήσια βάση.

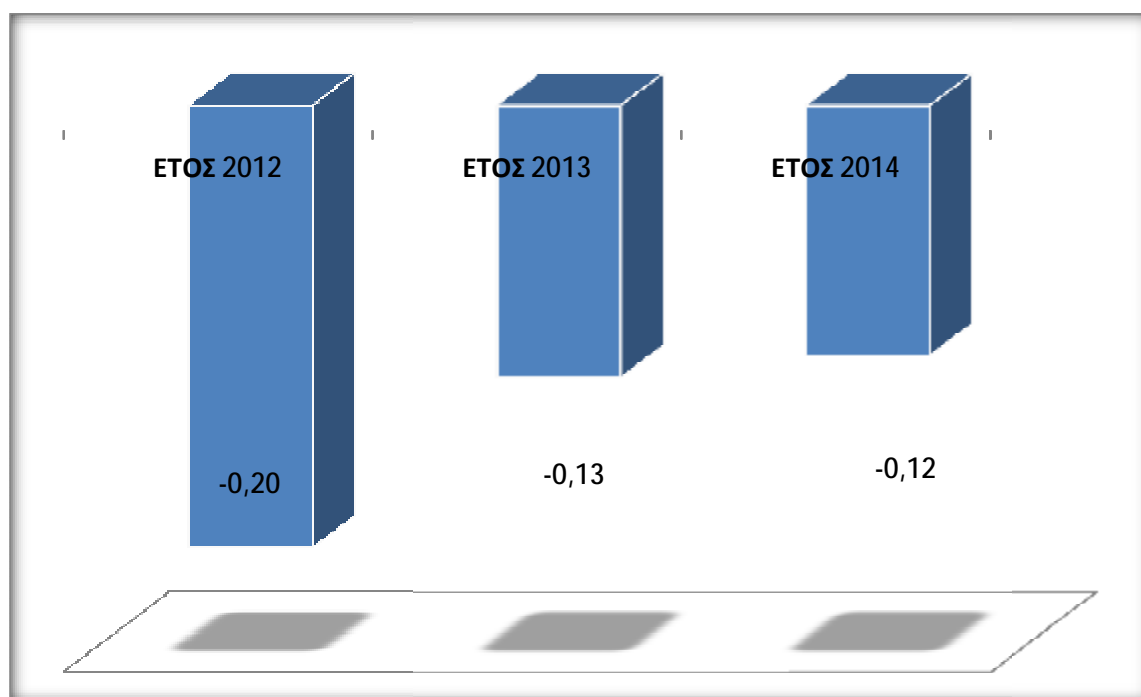
Η επιχείρηση της έρευνας μας, δείχνει ότι στην διάρκεια των τριών ετών από το 2012 έως το 2014 έχει καταφέρει να έχει το βελτιώσει το ποσοστό μικτού κέρδους από το 2012 στο 2014, που όμως το ποσοστό

αυτό είναι παρά πολύ μικρό και σίγουρα έχει μεγάλο μερίδιο στην κακή οικονομικής της πορεία σε σχέση με το τελικό αποτέλεσμα.

Σαν γενικό συμπέρασμα μπορούμε να πούμε ότι έχει καταφέρει να έχει σταθερά τα κόστη που έχουν να κάνουν με την διαχείριση των βασικών εξόδων του ξενοδοχείου και να μπορεί έτσι να διαχειρίζεται καλύτερα τα υπόλοιπα λειτουργικά της έξοδα.

Αριθμοδείκτης Καθαρού Κέρδους ή καθαρού Περιθωρίου Κέρδους (Net Profit Margin).

Με τον αριθμοδείκτη αυτό υπολογίζεται το ποσοστό του καθαρού κέρδους της επιχείρησης που προκύπτει όταν αφαιρεθεί το κόστος των πωληθέντων και τα λοιπά λειτουργικά έξοδα από τις καθαρές πωλήσεις. Αυτονόητο είναι ότι όσο μεγαλύτερος είναι ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης, τόσο πιο κερδοφόρα είναι η επιχείρηση στην οποία αναφέρεται.

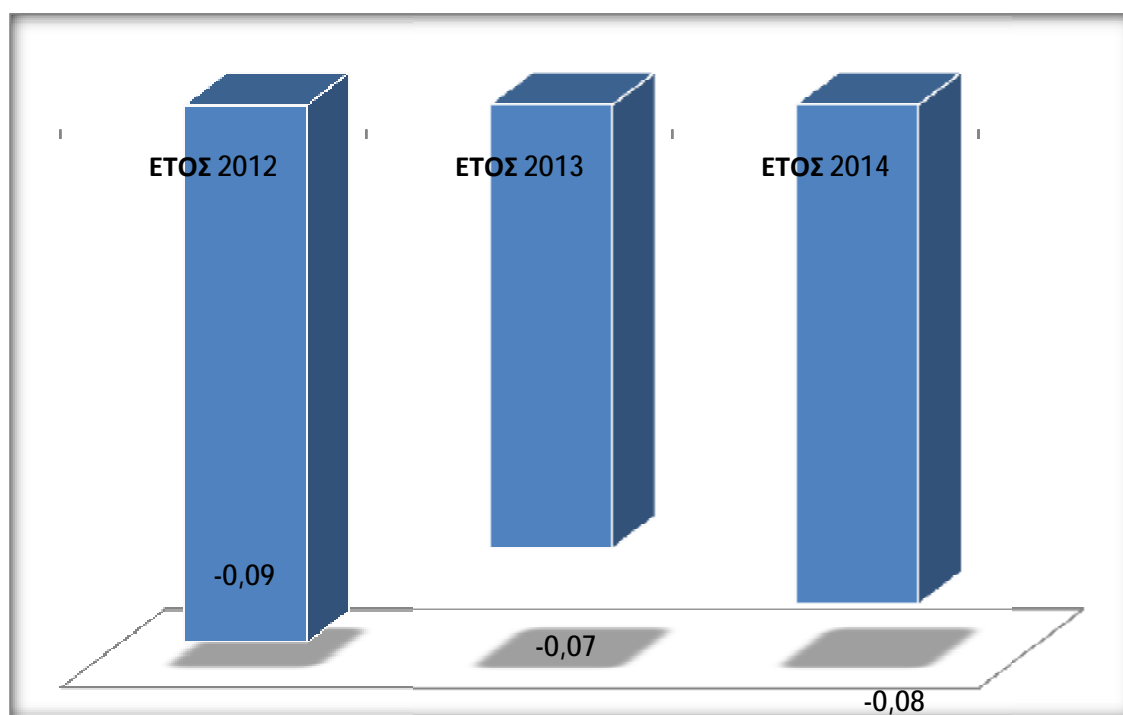

Η επιχείρηση της μελέτης μας, έχει αρνητικά αποτελέσματα και στα τρία έτη που γίνεται η ανάλυση της και δείχνει ότι η οικονομική της πορεία δεν είναι θετική.

Αυτό που μπορούμε να πούμε όμως σαν γενικό συμπέρασμα είναι ότι η επιχείρηση έχει σημειώσει μια μικρή βελτίωση στον δείκτη από -0,20% το 2012 σε -0,12% το 2014, που όμως και πάλι δεν είναι αρκετή για να οδηγήσει σε θετικά συμπεράσματα για την γενικότερη πορεία της.

Δείκτης αποδοτικότητας ενεργητικού (ROA)

Ο αριθμοδείκτης αυτός επιτρέπει την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας μιας επιχείρησης μετρώντας την απόδοση των συνολικών περιουσιακών στοιχείων της. Από τα αποτελέσματα του δείκτη αυτού παρουσιάζεται η ικανότητα της επιχείρησης να επιβιώσει οικονομικά και να προσελκύσει κεφάλαια που προσφέρονται για επένδυση.

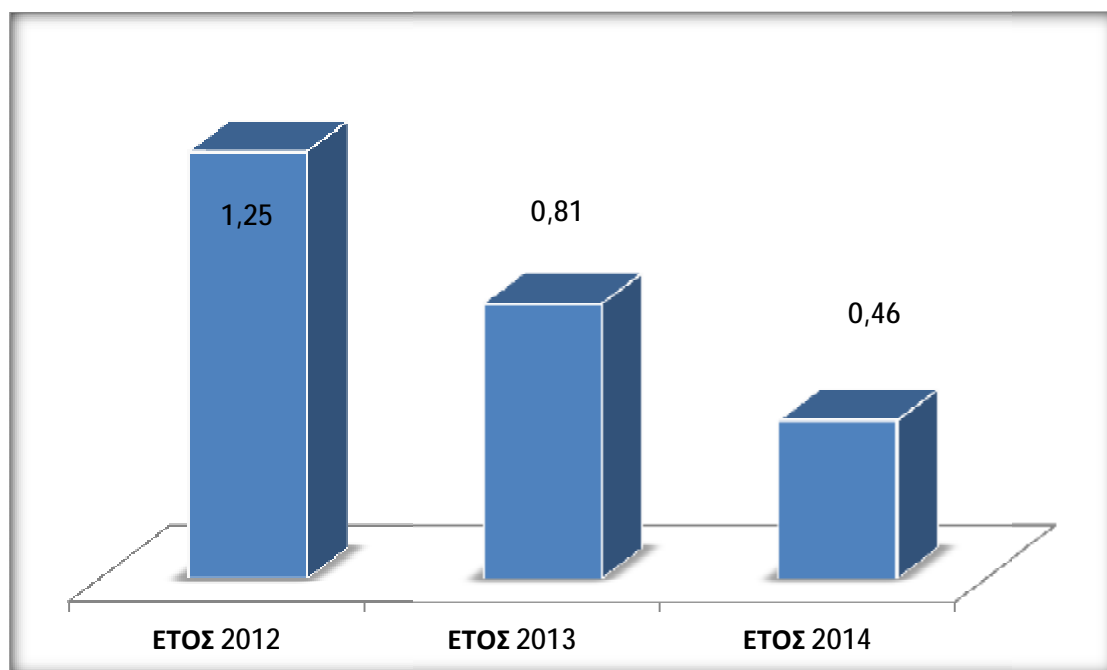

Αυτό που προκύπτει σαν συμπέρασμα με την χρήση του παραπάνω αριθμοδείκτη είναι η ότι η επιχείρηση έχει κρατήσει σχετικά τον ίδιο δείκτη στην διάρκεια των τριών ετών, που όμως και τα τρία έτη είναι αρνητικός.

Η επιχείρηση δείχνει να μην λειτουργεί αποτελεσματικά σε σχέση με τα περιουσιακά της στοιχεία, κάτι που δεν της δίνει την δυνατότητα να είναι ποιο καλά οικονομικά και να μπορεί έτσι να προσελκύσει μελλοντικούς επενδύτες.

Αριθμοδείκτης Δανειακής Επιβάρυνσης (Ξένα / Ιδία Κεφάλαια). (Ratio of owner's equity to total liabilities).

Είναι ο αριθμοδείκτης που υπολογίζει τα ξένα προς ίδια κεφάλαια και διαπιστώνει την ύπαρξη ή όχι υπερδανεισμού και την φερεγγυότητα της επιχείρησης απέναντι στους πιστωτές της.

Η επιχείρηση της μελέτης μας παρά την δύσκολη οικονομική της πορεία μέσα από τον δείκτη δείχνει ότι έχει καταφέρει να μειώσει την σχέση που

έχουν τα ξένα κεφάλαια με τα ίδια κεφάλαια. (από 1,25 το 2012 σε 0,46 το 2014)

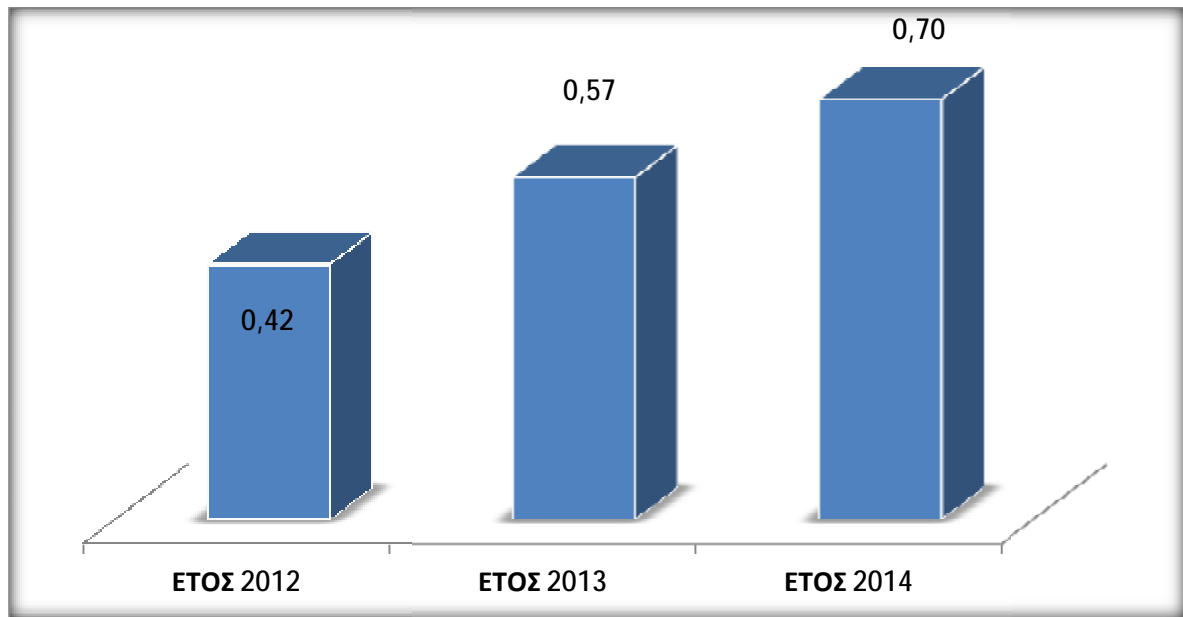
Αυτό που προκύπτει είναι ότι οι μέτοχοι της επιχείρησης έκαναν σημαντικές αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου όπου σε απόλυτα νούμερα από τα 12.000.000 €έφτασαν να υπάρχουν το 2014 17.500.000 €ίδια κεφάλαια.

Αριθμοδείκτης Ίδια Κεφάλαια προς Συνολικά Κεφάλαια

Με τον αριθμοδείκτη αυτό παρουσιάζεται το ποσοστό του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού μιας επιχείρησης που έχει χρηματοδοτηθεί από τους φορείς της.

Η διαφορά αυτού του δείκτη από το 100 δείχνει το ποσοστό των ξένων κεφαλαίων που προσφέρθηκαν από τους πιστωτές για τη χρηματοδότηση των στοιχείων του ενεργητικού μιας επιχείρησης.

Το ύψος των ιδίων κεφαλαίων μιας επιχείρησης πρέπει να είναι μεγαλύτερο από τις υποχρεώσεις της, για να μπορεί να προσφέρει μεγαλύτερη προστασία στους δανειστές της και να μπορεί η επιχείρηση χωρίς μεγάλη πίεση να ανταποκρίνεται στην εξόφληση των υποχρεώσεων της και την πληρωμή τόκων.

Όπως και στον προηγούμενο δείκτη, έτσι και σε αυτόν αποδεικνύεται ότι η επιχείρηση έχει προβεί σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, που έτσι οδήγησε στην βελτίωση του δείκτη από 0,42 το 2012 σε 0,70 το 2014.

Με τον δείκτη αυτό μπορούμε να πούμε σαν συμπέρασμα ότι η επιχείρηση έχει διαχειρισθεί σε πολύ ικανοποιητικό επίπεδο τα οικονομικά της στοιχεία, έχοντας πλέον μια πολύ ποιο πολύ καλή εικόνα στην αγορά και στους πιστωτές της όσον αφορά την σχέση των ίδιων κεφαλαίων με τα ξένα.

6.3 Στοιχεία κλάδου

Σημαντική ήταν η αύξηση που παρουσίασε ο εισερχόμενος τουρισμός προς τη χώρα μας την τελευταία διετία (2013-2014), καθώς οι αφίξεις των αλλοδαπών τουριστών εκτιμάται ότι ξεπέρασαν το επίπεδο ρεκόρ των 21 εκατ. το 2014. Ως εκ τούτου, όπως επισημαίνεται στην κλαδική μελέτη που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τη Διεύθυνση Οικονομικών Μελετών της ICAP Group, η συνεισφορά του ξενοδοχειακού κλάδου στην εθνική οικονομία είναι σημαντική, καθώς το συνολικό μέγεθος της

αγοράς των ξενοδοχείων πέντε, τεσσάρων και τριών αστέρων εκτιμάται σε πάνω από 3 δισ. αυξημένο, κατά το ποσοστό της τάξης του 12% το 2014 σε σχέση με το 2013.

Αν λάβει κανείς υπόψη του ότι, η Ελλάδα κατατάσσεται στην 17η θέση της παγκόσμιας κατάταξης βάσει αριθμού αφίξεων (στοιχεία WTO 2012), οι αλλοδαποί τουρίστες αποτελούν τον κύριο «πελάτη» για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της χώρας μας, καθώς πάνω από το 70% του συνόλου των διανυκτερεύσεων στα διάφορα ξενοδοχειακά καταλύματα πραγματοποιούνται από αλλοδαπούς.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της Κλαδικής Μελέτης, αλλά και με βάση τις εκτιμήσεις παραγόντων του τουρισμού, το 2014 εκτιμάται ότι αφίχθησαν στη χώρα μας περίπου 21,5 εκατ. τουρίστες, ενώ σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat παρατηρεί κανείς ότι, το σύνολο των διανυκτερεύσεων που πραγματοποιήθηκαν στα ξενοδοχειακά καταλύματα της χώρας το δεκάμηνο του 2014 ξεπέρασαν το σύνολο των διανυκτερεύσεων ολόκληρου του έτους 2013.

Στο πλαίσιο εκπόνησης της εν λόγω μελέτης έγινε χρηματοοικονομική ανάλυση των ισολογισμών των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, η οποία πραγματοποιήθηκε αξιοποιώντας ένα δείγμα από 803 ισολογισμούς εταιρειών που εκμεταλλεύονται ξενοδοχεία πέντε, τεσσάρων και τριών αστέρων σε ολόκληρη την επικράτεια.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της κλαδικής μελέτης, η οποία καλύπτει χρονικά την 5ετία 2009-2013, το υψηλότερο περιθώριο μικτού κέρδους (μέσος όρος 5ετίας) εμφανίζουν τα ξενοδοχεία τεσσάρων αστέρων (26,66%) και το μικρότερο τα ξενοδοχεία πέντε αστέρων (14,72%). Εάν ληφθεί υπόψη τόσο η περιοχή όσο και η κατηγορία του ξενοδοχείου, τον

υψηλότερο μέσο δείκτη 5ετίας παρουσιάζουν τα ξενοδοχεία τεσσάρων αστέρων του Αιγαίου (60,96%), ενώ αρνητική τιμή λαμβάνει ο δείκτης για τα ξενοδοχεία πέντε αστέρων στην Κεντρική Ελλάδα - Θεσσαλία (-10,42%).

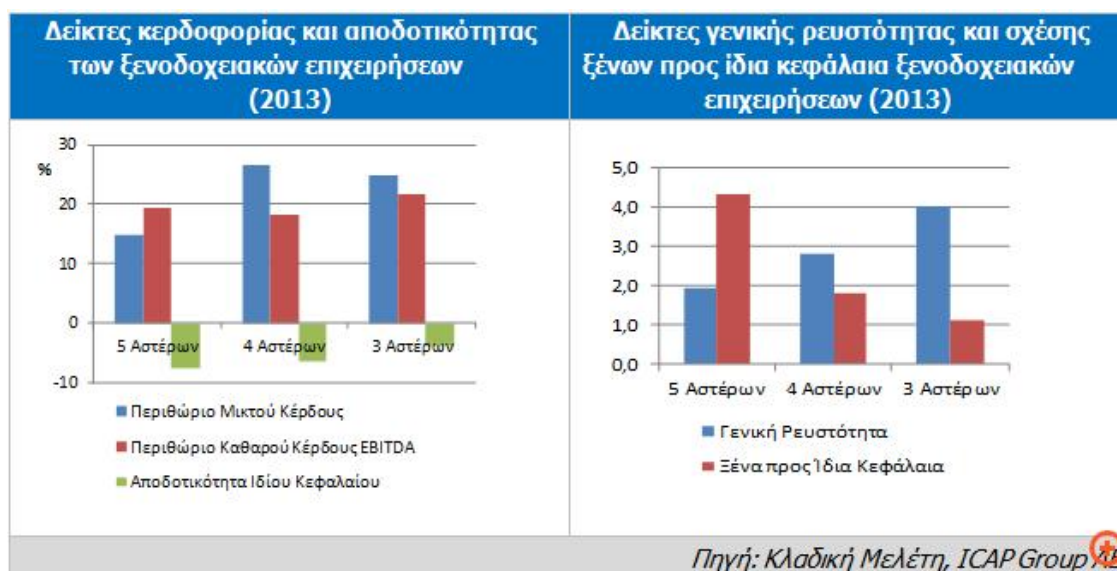
Όσον αφορά το περιθώριο καθαρού κέρδους EBITDA, τα ξενοδοχεία τριών αστέρων εμφανίζουν τον υψηλότερο μέσο δείκτη πενταετίας (21,76%). Με κριτήριο την γεωγραφική περιοχή και την κατηγορία, την υψηλότερη μέση τιμή παρουσιάζουν τα ξενοδοχεία πέντε αστέρων στην Κεντρική Ελλάδα - Θεσσαλία (39,02%) και τη χαμηλότερη τα ξενοδοχεία τεσσάρων αστέρων της Πελοποννήσου (0,92%).

Η κα Σταματίνα Παντελαίου αναφέρει ότι όλες οι κατηγορίες ξενοδοχείων παρουσιάζουν μέσο ετήσιο δείκτη αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων αρνητικό. Τα ξενοδοχεία πέντε αστέρων εμφανίζουν το δυσμενέστερο μέσο δείκτη πενταετίας (-7,7%). Μεταξύ δε των ξενοδοχείων πέντε αστέρων θετικός είναι ο μέσος δείκτης πενταετίας μόνον για τα ξενοδοχεία στο Αιγαίο (18,18%), ενώ μεταξύ των ξενοδοχείων τεσσάρων αστέρων, μόνον τα ξενοδοχεία των Κυκλάδων παρουσιάζουν θετικό μέσο δείκτη 5ετίας (1,04%). Μεταξύ των ξενοδοχείων τριών αστέρων, τα ξενοδοχεία της Αττικής και των Κυκλάδων εμφανίζουν θετικό δείκτης μέσης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων (0,32% και 0,82%).

Τον υψηλότερο μέσο δείκτη γενικής ρευστότητας 5ετίας γενικά (ανεξαρτήτως περιοχής) παρουσιάζουν τα ξενοδοχεία τριών αστέρων (4,04) και το χαμηλότερο τα ξενοδοχεία των πέντε αστέρων (1,93). Μεταξύ των ξενοδοχείων πέντε αστέρων, οι μονάδες της Πελοποννήσου παρουσιάζουν τον υψηλότερο μέσο δείκτη (3,05), μεταξύ των μονάδων

τεσσάρων αστερών τον υψηλότερο μέσο δείκτη 5ετίας εμφανίζουν αυτές του Αιγαίου (4,46), ενώ μεταξύ των μονάδων τριών αστερών επίσης αυτές των Κυκλάδων (5,36).

Ο κος Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, αναφέρει σχετικά με τη σχέση ξένων προς ίδια κεφάλαια, ότι τα ξενοδοχεία τριών αστερών παρουσιάζουν τη χαμηλότερη μέση τιμή πενταετίας (1,13), ενώ η κατηγορία των πέντε αστερών τον υψηλότερο μέσο όρο (4,32). Γενικά, ο υψηλός λόγος ξένων προς ίδια κεφάλαια υποδηλώνει ότι οι εταιρείες δυσκολεύονται να αποπληρώσουν τις δανειακές υποχρεώσεις τους. Μεταξύ των ξενοδοχείων πέντε αστερών, το χαμηλότερο δείκτη εμφανίζουν τα ξενοδοχεία της Αττικής (0,96), ενώ μεταξύ των ξενοδοχείων τεσσάρων αστερών ο εν λόγω δείκτης είναι χαμηλότερος για τα ξενοδοχεία του Αιγαίου (0,3). Στα ξενοδοχεία τριών αστερών, το χαμηλότερο δείκτη παρουσιάζουν και πάλι οι μονάδες του Αιγαίου (0,47).

Σύμφωνα με τον ομαδοποιημένο ισολογισμό όπως αυτός προέκυψε από 112 εταιρείες που εκμεταλλεύονται ξενοδοχεία πέντε αστερών για την

περίοδο 2012-2013, το σύνολο του ενεργητικού των επιχειρήσεων του δείγματος παρουσίασε οριακή μείωση 0,5% το 2013 σε σχέση με το 2012. Στα ίδια επίπεδα κυμάνθηκε η μείωση των ιδίων κεφαλαίων (-0,9%) την ίδια περίοδο.

Οι συνολικές πωλήσεις των εταιρειών του δείγματος κατέγραψαν αύξηση 16,7% το 2013/12, ενώ τα μικτά κέρδη διπλασιάστηκαν την ίδια περίοδο. Σε σχέση με το καθαρό αποτέλεσμα, ζημιές εμφανίζονται τη διετία 2012-2013 οι οποίες όμως κατέγραψαν σημαντική μείωση (74,7%) το 2013, λόγω κυρίως της μείωσης των μη λειτουργικών εξόδων (50%). Αυξημένα κατά 53,8% εμφανίζονται τα κέρδη EBITDA των εταιρειών της συγκεκριμένης κατηγορίας.

Με βάση τον ομαδοποιημένο ισολογισμό από 368 εταιρείες εκμετάλλευσης ξενοδοχείων τεσσάρων αστέρων για την περίοδο 2012-2013, το σύνολο του ενεργητικού των επιχειρήσεων του δείγματος παρουσίασε αύξηση μόλις 1,7% το 2013 σε σχέση με το 2012, ενώ στα ίδια επίπεδα διατηρήθηκαν τα ίδια κεφάλαια το ίδιο διάστημα (αύξηση 0,7%). Οι πωλήσεις των εταιρειών του δείγματος διαμορφώθηκαν σε €1.079 εκατ. το 2013, καταγράφοντας ποσοστιαία αύξηση 13,8%, ενώ αρκετά μεγαλύτερη ήταν η αύξηση για το μικτό κέρδος την ίδια περίοδο (76,6%), γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα την βελτίωση του λειτουργικού αποτελέσματος το 2013. Αναφορικά με το καθαρό αποτέλεσμα, κέρδη εμφανίζονται το 2013 έναντι σημαντικών ζημιών το 2012. Επίσης, τα κέρδη EBITDA κατέγραψαν αύξηση 39,2% την ίδια περίοδο.

Όπως προκύπτει από τον ομαδοποιημένο ισολογισμό 317 εταιρειών εκμετάλλευσης ξενοδοχείων τριών αστέρων για την περίοδο 2012-2013, το σύνολο του ενεργητικού των επιχειρήσεων του δείγματος παρουσιάζει

αύξηση 1,5% το 2013 σε σχέση με το 2012. Το ίδιο ισχύει και για το ύψος των ιδίων κεφαλαίων την εξεταζόμενη περίοδο (αύξηση 1,6%). Οι πωλήσεις των εταιρειών του δείγματος αυξήθηκαν κατά 9,8% το 2013/12 και διαμορφώθηκαν σε €220,6 εκατ., ενώ μεγαλύτερη ήταν η αύξηση στα μικτά κέρδη (42,1%) γεγονός που επέδρασε στη βελτίωση των συνολικών λειτουργικών αποτελεσμάτων, τα οποία από αρνητικά το 2012 έγιναν θετικά το 2013. Το τελικό καθαρό αποτέλεσμα ήταν κερδοφόρο το 2013 από ζημιογόνο το 2012. Αύξηση κατέγραψαν τα κέρδη EBITDA (κατά 30,1%) την ίδια περίοδο.

6.4 Σύγκριση με κλάδο

Η εταιρεία που έχουμε κάνει την ανάλυση μας υπολείπεται σχεδόν σε όλους τους δείκτες σε σχέση με τους δείκτες του κλάδου.

Ποιο αναλυτικά η γενική ρευστότητα του κλάδου είναι κατά μέσο όρο πάνω από 2, όταν της επιχείρησης που εξετάζουμε είναι 0,36.

Τα μικτά και καθαρά περιθώρια κέρδους είναι θετικά, σε αντίθεση με την επιχείρηση που εξετάζουμε που είναι ζημιογόνα.

Ενώ τα στοιχεία του κλάδου δείχνουν ότι γενικότερα υπάρχει μια σημαντική ανάκαμψη, η επιχείρηση που εξετάζουμε παρουσιάζει σχεδόν την ακριβώς αντίθετη πορεία.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η επιχείρηση μας κατάφερε μέσα σε διάστημα δυο χρονών να μεταβάλει σημαντικά την πορεία που είχε, η οποία ήταν και παραμένει σε γενικές γραμμές αρνητική και να γίνει μια επιχείρηση που δείχνει ότι προσπαθεί να βελτιώσει την πορεία της.

Ποιο αναλυτικά μπορούμε να πούμε τα παρακάτω :

Αριθμοδείκτες ρευστότητας

- Û Το αποτέλεσμα δείχνει ότι η επιχείρηση αντιμετωπίζει σημαντικό πρόβλημα με την ρευστότητα της.
- Û Υπάρχει σημαντική βελτίωση της ταμειακής ρευστότητας από 0,02 το 2012 σε 0,03 το 2013 που βελτιώνεται ακόμα περισσότερο το 2014 σε ποσοστό 0,05%

Αριθμοδείκτες δραστηριότητας (Activity Ratio)

- Û Η επιχείρηση έχει μειώσει τις πιστώσεις της, μιας και εκεί που το 2012 ο δείκτης ήταν 2,05 φορές το 2013 βελτιώθηκε σε 3,46 φορές και το 2014 έφτασε στο 3,51 φορές στην διάρκεια του χρόνου.
- Û Η επιχείρηση έχει αυξήσει των αριθμό των αποθεμάτων που διαθέτει από το 2012 στο 2014 μιας και τα αποθέματα της «γυρίζουν» (δηλαδή αδειάζει η αποθήκη), λιγότερες φορές τον χρόνο από 56,22 φορές το 2012 σε 30,38 φορές το 2014

Û Γίνεται σωστή διαχείριση των αποθεμάτων κάτι που αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την εξέλιξη και βιωσιμότητα μιας επιχείρησης.

Αριθμοδείκτες αποδοτικότητας (Profitability ratios)

Û Η επιχείρηση της έρευνας μας, δείχνει ότι στην διάρκεια των τριών ετών από το 2012 έως το 2014 έχει καταφέρει να έχει το βελτιώσει το ποσοστό μικτού κέρδους από το 2012 στο 2014, που όμως το ποσοστό αυτό είναι παρά πολύ μικρό

Û Η επιχείρηση έχει σημειώσει μια μικρή βελτίωση στον δείκτη από -0,20% το 2012 σε -0,12% το 2014, που όμως και πάλι δεν είναι αρκετή για να οδηγήσει σε θετικά συμπεράσματα για την γενικότερη πορεία της.

Û Η επιχείρηση της μελέτης μας παρά την δύσκολη οικονομική της πορεία μέσα από τον δείκτη δείχνει ότι έχει καταφέρει να μειώσει την σχέση που έχουν τα ξένα κεφάλαια με τα ίδια κεφάλαια. (από 1,25 το 2012 σε 0,46 το 2014)

Û Οι μέτοχοι της επιχείρησης έκαναν σημαντικές αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου όπου σε απόλυτα νούμερα από τα 12.000.000 € έφτασαν να υπάρχουν το 2014 17.500.000 € ίδια κεφάλαια.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αρτίκης Γεώργιος Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Ανάλυση και Προγραμματισμός, Interbooks, 2003.

Γεώργιος Ζαφειρίου – Γιώργος Τύπας, Οικονομία Επιχειρήσεις, Χρηματοοικονομική λογιστική ΚΕΕ

Καφούσης Ν. Γιώργος, Ανάλυση και κριτική διερεύνηση Χρηματοοικονομικών καταστάσεων, Αθήνα, 1994.

Ναούμ Χ. 1994, Εισαγωγή στην Χρηματοοικονομική λογιστική, INTERBOOKS, Αθήνα

Η ανάλυση και η χρήσεις των λογιστικών καταστάσεων, Δημητρίου Χ. Γκίκα, εκδόσεις Μπένου, Αθήνα 2002.

INTERNET

<http://el.wikipedia.org/wiki>

<http://www.euretirio.com>

www.hoteldulac.gr

<http://sete.gr/el/statistika-vivliothiki/statistika/?pg=1>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΒΕΝΟΔΟΧΒΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Θ. ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ Α.Ε.
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 3ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014 - 2ης ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ (1ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014)
ΑΡ.Μ.Α.Ε. ΚΟΜΑΡΧΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 1672642/Β886/ΑΡ.Γ.Ε.Μ.Η. 121200280000
(Ποσ σε ευρώ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ	Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2014			Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2013			Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2014	Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2013
	Αξία κτήσεως	Αποβέσεις	Αναπόθεση αξία	Αξία κτήσεως	Αποβέσεις	Αναπόθεση αξία		
B. ΕΞΟΔΑ ΕΚΚΑΤΑΓΕΩΣ								
1. Εξόδα άδριας και πρώτης εγκαταστάσεως	200.651,11	229.544,61	71.196,50	282.935,89	215.692,75	67.243,14		
4. Λοιπά εξόδα εγκαταστάσεως	247.208,68	331.257,27	16.431,21	346.616,66	325.669,10	20.947,56		
	648.859,79	561.501,88	87.137,81	629.552,55	541.361,85	88.190,72		
Γ. ΠΑΓΙΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ								
II. Ενώματες ακινήτοποιήσεις								
1. Γήπεδα - Οικόπεδα	3.919.269,48	0,00	3.919.269,48	3.919.269,48	0,00	3.919.269,48		
3. Κτίρια και τεχνικά έργα	26.463.216,27	9.846.809,81	16.616.406,46	26.434.977,41	8.861.362,18	17.573.615,23		
4. Μικτήματα-Τεχνικές εγκαταστάσεις & λοιπά μηχανολογικά εξοπλισμού	4.177.263,03	2.312.938,09	1.864.325,26	4.177.169,00	2.274.994,74	1.902.174,26		
5. Μεταφορικά μέσα	93.264,44	79.364,80	13.899,64	93.264,44	75.179,49	18.084,95		
6. Έπιπλα και λοιπά εξοπλισμού	6.632.126,81	3.173.914,38	3.458.212,43	6.321.693,03	4.899.370,09	1.422.322,94		
Έντολο ακινήτοποιητών (Γ/Π)	41.283.440,83	17.613.227,28	23.670.213,27	41.146.674,16	16.101.912,00	25.044.762,16		
III. Συμμετοχές και άλλες μακροπρόθεσμες χρηματοοικονομικές απαιτήσεις								
7. Λοιπές μακροπρόθεσμες απαιτήσεις			12.287,74			12.287,74		
Έντολο Πάγου Ενεργητικού (Γ/Π+Γ)			23.884.481,01			25.057.029,90		
Δ. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ								
I. Αποθέματα								
1. Εμπορεύματα			26.982,21			18.223,44		
4. Πρώτες & βοηθητικές αναλώσιμα υλικά-ανταλλακτικά & αξία συσκευασίας			34.398,63			28.398,81		
3. Προκαταβολές για αγοράς αποθεμάτων			24.424,32			0,00		
			85.805,16			46.622,25		
II. Απαιτήσεις								
1. Πάγια			247.839,34			338.437,28		
2α. Επενδύσεις υπαρκτών (μεταμηνών)								
- Χαρτοφυλάκιο			36.939,96			41.931,39		
3β. Επενδύσεις σε καθυστέρηση			41.373,86			41.373,86		
4. Καφάλαιο εισπρακτικό στην εφόδια χρήση			49.743,13			24,59		
10. Επενδύσεις Έπιπλα κτιρίων και κτιρίων			3.451,00			3.451,00		
11. Χρήσιμες διαφοράς			348.369,38			333.444,67		
12. Λοιπά στοιχεία διαφόρων προκαταβολών και πατώσεων			440,00			450,00		
			1.827.397,47			181.132,51		
III. Χρέη								
1. Μεταβίβ			31,00			31,00		
IV. Διαθέσιμα								
1. Ταμείο			181.794,90			82.112,27		
3. Καταθέσεις όψεως και προβλεπόμενες			83.663,24			94.828,56		
			185.368,14			177.040,83		
Έντολο κυκλοφορούντων ενεργητικού (Διακίνηση/Π/Π)			1.299.649,97			1.292.749,38		
E. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ								
1. Εξόδα επόμενων χρήσεων			4.924,21			2.819,84		
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (B+Γ+Δ+E)			28.875.193,80			28.350.487,55		
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΚΡΕΔΙΤΙΚΟΥ								
2. Χρεωστικοί λογαριασμοί συγγενών και υπεργατών ασφαλών			2.674.373,00			2.674.373,00		
4. Λοιποί λογαριασμοί τόξεως			0,00			0,00		
			2.674.373,00			2.674.373,00		
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ								
2. Πιστωτικοί λογαριασμοί συγγενών και υπεργατών ασφαλών			0,00			0,00		
4. Λοιποί λογαριασμοί τόξεως			0,00			0,00		
			0,00			0,00		

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: 1. Επι των γαλιτών και κτήρων της εταιρείας έχουν εγγραφεί υποθήκες και προσηκόντες συνολικού ποσού 12.442.833,09 ευρώ να εξασφαλίσει τραπεζικών δανείων, των οποίων το αντίβέβητο υπόλοιπο την 31.12.2014 ανέρχεται σε 5.282.632,54 ευρώ.
2. Με απόφαση της έκτακτης γενικής συνέλευσης των μετόχων της εταιρείας, της 29.12.2014, έγινε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά 2.511.010,00 ευρώ, με κατάβληση μετρητών και έκδοση 83.700 νέων μετοχών αναγνωριστικού αξίας 29,30 ευρώ έκαστης.
3. Η έκτακτη αντιστοίχιση των απέναντων της εταιρείας έγινε σύμφωνα με τη διαθήκη των άρθρων 20 και 27 του Ν. 2463/1992, στη χρήση 2012.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ
31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013 (1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΦΕΡΕΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

I. Αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως	Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2014		Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2013		κλειόμενης χρήσεως 2014	προηγούμενης χρήσεως 2013
	Κόστος Εργασιών (Μείον)	Μείον: Κόστος Πωληθέντων	Κόστος Εργασιών (Μείον)	Μείον: Κόστος Πωληθέντων		
Μικτά αποτελέσματα (εφόδια) εκμεταλλεύσεως	3.608.675,26	2.692.299,43	3.291.229,17	2.492.282,37	Καθαρά αποτελέσματα (ζημιές) χρήσεως	-2.813.918,54
Πλέον: Άλλα (εφόδια) εκμεταλλεύσεως	916.375,83	916.375,83	899.026,80	899.026,80	(+/-) Υπόλοιπα αποτελεσμάτων (ζημιών) προηγούμενης χρήσεως	6.234.826,19
Πλέον: Άλλα (εφόδια) εκμεταλλεύσεως	7.392,32	7.392,32	21.658,94	21.658,94	ΜΕΙΟΝ: Λοιποί μη ενσωματωμένοι στο λειτουργικό κόστος φέρων	0,00
Ζημιές εις τίπο	924.368,15	924.368,15	926.685,74	926.685,74	ΜΕΙΟΝ: Λοιποί μη ενσωματωμένοι στο λειτουργικό κόστος φέρων	-8.248.736,73
ΜΕΙΟΝ: 1. Έξοδα διοικητικής λειτουργίας	694.431,77		638.808,91		Ζημιές εις τίπο	-8.248.736,73
3. Έξοδα λειτουργίας διαθέσεως	1.643.384,40		1.362.716,93			
Μικρά αποτελέσματα (ζημιές) εκμεταλλεύσεως		-1.413.448,62		-1.220.828,10		
ΠΑΡΕΟΝ: 4. Πιστωτικοί τόκοι & συναφή έσοδα	209,31		179,50			
Μείον:						
3. Χρεωστικοί τόκοι & συναφή έξοδα	615.395,86	-615.186,55	768.881,55	-768.781,65		
Οικά αποτελέσματα (ζημιές) εκμεταλλεύσεως		-2.028.834,57		-1.989.527,75		
II. ΜΕΙΟΝ: Έκτακτα αποτελέσματα						
1. Έκτακτα και ανάγοντα έσοδα	184.756,35		185.266,47			
2. Έκτακτα κέρδη	0,00		1.737,34			
3. Έσοδα προηγούμενων χρήσεων	769,98	185.326,25	13.742,42	121.046,23		
Μείον:						
1. Έκτακτα και ανάγοντα έξοδα	1.682,78		2.861,87			
2. Έκτακτες ζημιές	0,00		6.103,48			
3. Έξοδα προηγούμενων χρήσεων	88.939,48	90.682,22	1.165,49	9.958,94		
Οργανικά και έκτακτα αποτελέσματα (ζημιές)		-1.924,80		-1.165,49		
ΜΕΙΟΝ: Έντολο αποβέσεων παγίων στοιχείων	1.331.403,71		1.828.378,68			
Μείον: Όσο από αυτές ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος	1.331.403,71	0,00	1.828.378,68	0,00		
ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ (Ζημιές) ΧΡΗΣΕΩΣ προ φόρων		-2.013.910,54		-1.878.431,58		

Ιωάννινα, 28 Μαΐου 2015

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΑΔΤ: ΑΗ 239281

ΝΙΤΣΙΑΚΟΥ Ο. ΜΑΡΙΑ
ΑΔΤ: ΑΕ 278596

ΑΔΑΜΟΣ Χ. ΑΓΑΝΑΖΙΟΣ
ΑΔΤ: Κ. 528038

Έκθεση Ετήσιων Αποτελεσμάτων Οικονομικά Ελέγχεται
 Προς τους Μετόχους της Εταιρείας «ΒΕΝΟΔΟΧΒΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Θ. ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ Α.Ε.»

ΞΕΝΟΔΟΥΧΑΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ Ο.ΝΙΣΤΑΚΟΣ Α.Ε.
ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013 - 2ης ΕΠΙΛΗΚΤΗ ΧΡΗΣΗ (1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013)
ΑΡ.Μ.Α.Ε. ΚΟΜΑΡΧΙΑΣ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ 1672542/Β/886 - ΑΡ. Γ.Ε.Μ.Η. 12420029000
 (Ποσά σε ευρώ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ	Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2013			Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2012			ΠΑΘΗΤΙΚΟ
	Αξία κτήσεως	Αποσβέσεις	Αναπόσβεστη αξία	Αξία κτήσεως	Αποσβέσεις	Αναπόσβεστη αξία	
Β. ΞΕΛΑ ΕΓΚΑΤΑΚΤΑΣΕΩΣ							
1. Έξοδα ιδρύσεως και πρώτης εγκαταστάσεως	282.935,89	215.892,75	67.243,14	246.466,38	203.878,38	62.588,00	
4. Λοιπά έξοδα εγκαταστάσεως	346.618,68	329.669,10	20.949,58	346.618,68	319.427,94	27.190,74	
	629.554,57	545.561,85	88.192,72	613.085,04	523.314,32	89.779,72	
Γ. ΠΑΓΙΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ							
II. Ενομήσιμα ακίνητα/οχήματα							
1. Γήπεδο - Οικόπεδο	3.919.369,48	0,00	3.919.369,48	3.919.369,48	0,00	3.919.369,48	
3. Κτίρια και τεχνικά έργα	26.434.977,41	8.861.362,18	17.573.615,23	26.422.697,31	8.205.349,23	18.217.348,08	
4. Μίχων/μάτο-Τεχνικές εγκαταστάσεις & λοιπά μηχανολογικά εξαρτήματα	4.177.169,00	2.274.994,74	1.902.174,26	4.157.075,94	2.149.183,00	2.007.892,94	
5. Μεταφορικά μέσα	93.264,44	75.178,49	18.085,95	116.504,49	95.228,14	21.284,35	
6. Έπιπλα και λοιπά εξοπλιστικά	6.521.693,83	4.896.373,59	1.631.318,24	6.490.379,11	4.664.679,23	1.795.699,88	
7. Ακίνητα/οχήματα υπό εκτίμηση και προκαταβολές	0,00	0,00	0,00	187.374,53	0,00	187.374,53	
Σύνολο ακινήτων/οχημάτων (ΓII)	41.146.674,16	16.101.912,00	25.044.762,16	41.239.210,86	15.114.425,42	26.139.885,44	
III. Συμμετοχές και άλλες μακροπρόθεσμες χρηματοοικονομικές απαιτήσεις							
1. Συμμετοχές σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις			1.913,26			1.913,26	
7. Λοιπές μακροπρόθεσμες απαιτήσεις			10.354,18			10.354,18	
			12.267,44			12.267,44	
Σύνολο Παγίου Ενεργητικού (ΓII+ΓIII)			25.057.029,60			26.151.353,16	
Δ. ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ							
I. Αποθέματα							
1. Εμπορεύματα			18.223,44			17.957,18	
4. Πρωτεύς & βοηθητικές αναλώσιμα υλικά-απορρυπαντικά & οδή συσκευασίας			26.300,01			27.939,66	
			44.523,45			45.896,84	
II. Απαιτήσεις							
1. Πελάτες			336.437,38			370.122,17	
3α. Έπιπλα/επιπράξεις (μεταρ/νες) στο χαρτοπωλείο			41.951,30			47.640,93	
3β. Έπιπλα/επιπράξεις σε καθυστέρηση			41.373,06			41.373,06	
4. Κατάλογο εισπρακτικά στην κείμενη χρήση			243,00			0,00	
10. Επιδόσεις-Επίδομα πελατών και κινήσεις			3.451,00			3.451,00	
11. Χρεώσιμες διαφορές			353.444,07			1.081.828,38	
12. Λογαριασμοί διαχειριστών προκαταβολών και πιστώσεων			450,00			450,00	
			981.133,51			1.544.287,56	
III. Χρεώματα			31,00			31,00	
IV. Διαθέσιμα							
1. Ταμείο			82.112,87			97.475,66	
3. Καταθέσεις όψεως και προθεσμίας			94.928,36			35.993,84	
			177.041,43			133.469,50	
Σύνολο κυκλοφορούντων ενεργητικού (ΔI+ΔII+ΔIII+ΔIV)			1.202.749,39			1.743.938,90	
Ε. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ							
1. Έξοδα επόμενων χρήσεων			2.513,54			14.948,91	
2. Έσοδα χρήσεως εισπρακτικά			0,00			500,00	
			2.513,54			15.448,91	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (Β+Γ+Δ+Ε)			26.350.487,55			28.000.598,81	
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΣΕΩΣ ΧΡΕΩΤΙΚΟΥ							
2. Χρεωστικοί λογαριαμοί εγγυήσεων και τραπεζικών ασφαλειών			2.874.573,00			2.874.573,00	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ (Α+Γ+Δ)						26.350.487,55	
Δ. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ							
2. Έξοδα χρήσεως διαθεσίμων			36.826,13			3.842,03	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ (Α+Γ+Δ+Δ)						26.350.487,55	

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ: 1. Επί των ημερών και κτηνών της εταιρείας έχουν εγγραφεί υποθήκες και προσηκείσες συνολικού ποσού 12.482.000,00 ευρώ για εξασφάλιση τραπεζικών δανείων, των οποίων το ανεξόφλητο υπόλοιπο την 31.12.2013 ανερχόταν σε 7.942.844,21 ευρώ.
 2. Με απόφαση των εκάστοτε γενικών Συνελεύσεων των μετόχων της εταιρείας, της 21.3.2013 και της 31.12.2013, έγινε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου κατά 3.107.704,50 ευρώ, με καταβολή μετρητών και έκδοση 106.095 νέων μετοχών ονομαστικής αξίας 29,30 ευρώ έκαστη.
 3. Η τελευταία ανπροσχηματισμένη των κτηνών της εταιρείας έγινε, σύμφωνα με τη διαθήκη των άρθρων 20 και 27 του Ν. 2069/1992, στη χρήση 2012.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΣ
 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013 (1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2013)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΔΕΔΟΣΕΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

I. Αποτέλεσμα εκμεταλλεύσεως	Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2013		Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2012		Καθαρά αποτελέσματα (ζημίες) χρήσεως (±: Υπόλοιπο αποτελεσμάτων (ζημιών) προηγούμενων χρήσεων
	Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2013	Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2012	Ποσά κλειόμενης χρήσεως 2013	Ποσά προηγούμενης χρήσεως 2012	
Κύκλος Εργασιών (πωλήσεις)	3.391.329,17	3.166.791,82	3.166.791,82	3.166.791,82	1.878.431,56
Μείον: Κόστος πωληθέντων	2.492.502,37	2.293.298,54	2.293.298,54	2.293.298,54	-420.212,34
Μετά αποτέλεσμα (κέρδη) εκμεταλλεύσεως	898.826,80	873.493,28	873.493,28	873.493,28	1.327.978,19
Πλέον/Λιγότερα έσοδα εκμεταλλεύσεως	21.858,91	20.842,66	20.842,66	20.842,66	6.230.616,89
Σύνολο	920.685,71	894.335,94	894.335,94	894.335,94	1.334.214,08
ΜΕΙΟΝ: 1. Έξοδα διοικητικής λειτουργίας	638.008,91	627.558,53	627.558,53	627.558,53	0,00
3. Έξοδα λειτουργίας διαθέσιμων	1.302.718,93	2.141.311,84	1.572.797,82	2.200.356,33	-4.809,30
Μερικά αποτελέσματα (ζημίες) εκμεταλλεύσεως					-1.996.861,21
ΜΕΙΟΝ: 4. Πιστωτικοί τόκοι & συναφή έσοδα	179,90	328,77	328,77	328,77	0,00
Μείον:					
3. Χρεωστικοί τόκοι & συναφή έξοδα	768.881,53	768.701,83	777.458,47	777.429,70	-3.394,80
Οικία αποτέλεσμα (ζημίες) εκμεταλλεύσεως					-2.373.990,91
II. ΜΕΙΟΝ: Έκτακτα αποτελέσματα					
1. Έκτακτα και ανόργανα έσοδα	103.366,90	76.829,60	76.829,60	76.829,60	0,00
3. Έσοδα προηγούμενων χρήσεων	15.479,76	121.048,26	94.589,94	178.539,54	0,00
Μείον:					
1. Έκτακτα και ανόργανα έξοδα	2.661,07	8.216,63	8.216,63	8.216,63	0,00
2. Έκτακτες ζημιές	6.103,48	0,00	0,00	0,00	0,00
3. Έξοδα προηγούμενων χρήσεων	1.183,40	9.350,04	111.096,22	298.344,34	-66.221,43
Οργανικά και έκτακτα αποτελέσματα (ζημίες)					-2.420.212,34
ΜΕΙΟΝ: Σύνολο αποβλήτων παγίων στοιχείων	1.028.578,68	1.148.519,13	1.148.519,13	1.148.519,13	0,00
Μείον: Οι από αυτές ενσωματωμένες στο λειτουργικό κόστος	1.028.578,68	0,00	0,00	0,00	0,00
ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ (Ζημίες) ΧΡΗΣΕΩΣ προ φόρων			-1.878.431,56		-4.381.588,33

Λιμένα, 30 Απριλίου 2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΑΔΤ: ΑΗ 239201

ΝΙΤΣΙΑΚΟΥ Φ. ΜΑΡΙΑ
ΑΔΤ: ΑΕ 279596

ΔΔΑΜΟΣ Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΑΔΤ: Κ. 529038

